

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌په‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

په‌یدا بوونی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا

تا جه‌نگی گیتی یه‌که‌م

عه‌بدو ئالا یاسین ئامیدی

پهیداوونی پەخەنی ئەدەبی له شیعری کلاسیکی کوردیدا

تا جەنگی گیتی یەكەم

عەبدوللا یاسین نامیدی

ناوی کتیب: پەیداوونی پەخەنی ئەدەبی له شیعری کلاسیکی کوردیدا تا
جەنگی گیتی یەكەم
دانانی: عەبدوللا یاسین نامیدی
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۲۰۵
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
دەرھێنانی بەرگ: ئاراس ئەكرەم
خۆشنووسی بەرگ: محەمەد زادە
ھەڵگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل - لوتفی عەبدولفەتاح
ھەڵگری سەرکۆمپیوتەر: دلاوەر صادق
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوڕەحمانی حاجی مەحمود
چاپی یەكەم - چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر- ۲۰۰۳
له کتیبخانەی بەرپەرەرایەتی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر له ھەولێر ژمارە
(۲۸۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوەتی

ناوه‌ڕۆک

پێشه‌کی	6
به‌شی یه‌که‌م: هه‌ڵسوکه‌وتی ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی	8
1- له‌ ڕووی زمانه‌وه	8
2- له‌ ڕووی زاراوه‌وه	11
ب- مه‌به‌ست له‌ په‌یدا‌بوونی ڕه‌خنه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا چیه‌؟	14
ج- سه‌ره‌تا‌کانی ڕه‌خنه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا	32
به‌شی دووهم: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا	36
له‌ سه‌ده‌ی شازده‌م- هه‌ژده‌م	40
مه‌لای جزیری	40
ئه‌حمه‌دی خانی	52
به‌شی سێیه‌م: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا	
له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م	63
نالی	63
سالم	78
کوردی	82
مه‌وله‌وی	84
به‌شی چواره‌م: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا	
له‌ نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌م- سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م	89
حاجی قادری کۆبی	89
شیخ ڕه‌زا	100
مه‌حوی	104
میسباح الدیوان	109
ئه‌نجام	112
سه‌رچاوه‌کان	114

پێشه‌کی

- هه‌ر که‌ له‌ خوێندنی بالا وه‌رگیرام له‌ کۆلیجی ئادابی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، چهند باهه‌تیک له‌ مێشکم خۆیان هه‌شار دا‌بوو، له‌ کۆتاییدا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ڕای د. مارف خه‌زنه‌داری سه‌ره‌رشتکارم وه‌رگرت، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ڕێککه‌وتین که‌ له‌سه‌ر سه‌ره‌تا‌کانی ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی بنوسم، چونکه‌ مه‌یدانی ئه‌م دیراسه‌یه‌ هێشتا چۆله‌.
- نامه‌که‌ بریتیه‌ له‌ پێشه‌کی و چوار به‌ش و ئه‌نجام، له‌ به‌شی یه‌که‌مدا به‌شیه‌یه‌کی گشتی باسی ڕه‌خنه‌م کردووه‌، به‌کورتی باسی واتای فه‌ره‌نگی و زاراوه‌یی ڕه‌خنه‌م کردووه‌. ئه‌و پێناسانای به‌کوردی و عه‌ره‌بی نووسراون په‌نجهم بۆیان ڕاکێشاوه‌ و چاکترینیانم ده‌ستنیشان کردووه‌. له‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ چومه‌ته‌ قوولایی مه‌به‌ست و سه‌ره‌تای ڕه‌خنه‌م له‌ شیعری کلاسیکیدا دیاری کردووه‌ و ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ ڕه‌خنه‌ له‌ گه‌ڵ شاعیره‌کاندا سه‌ری هه‌ڵداوه‌ و له‌ شیعره‌کانیاندا به‌کاریان هێناوه‌.
- ئینجا چومه‌ته‌ سه‌ر باسکردنی سه‌ره‌تا ساده‌که‌ی ڕه‌خنه‌ له‌ ئه‌ده‌بی گریکی و عه‌ره‌بی و کوردی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ش کێج و کاله‌، به‌لام پشستی پێ ده‌به‌ستری و هه‌ر شاعیرێک چهند به‌یتێکی له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌.
- بۆ سه‌لماندنی ئه‌م رایه‌ش له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا چهند نمونه‌یه‌که‌م هێناوه‌ته‌وه‌ و کردومه‌ته‌ پالپشتی ئه‌م جۆره‌ ڕه‌خنه‌یه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا.
- سێ به‌شه‌که‌ی تریشم ته‌رخان کردووه‌ بۆ سه‌ره‌تای ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا؛ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شازده‌مه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م. له‌ مه‌لای جزیرییه‌وه‌ ده‌ستم پێکردووه‌ و به‌ (میسباح الدیوان) کۆتاییم هێناوه‌. ئه‌وه‌شم ده‌ستنیشان کردووه‌ که‌ ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی وه‌کو ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیی گه‌لانی تر به‌دیاری که‌وتووه‌ و بووه‌ته‌ سه‌ره‌تا و بنهما بۆ ڕه‌خنه‌ی کوردی.
- له‌ لێکۆڵینه‌وه‌که‌شدا هه‌ر دێرێک خرابیه‌ته‌ به‌رده‌ست، ئه‌وا له‌ دیوانه‌ هه‌ره‌ نوێ و ڕاسته‌که‌ وه‌رگیراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یج گومانێ له‌ راستی و دروستی دێره‌که‌دا نه‌بێت.
- هه‌روه‌ها له‌ سه‌ره‌تای باسی هه‌ر شاعیرێکدا کورته‌یه‌که‌م له‌ ژبانی خستۆته‌ ڕوو بۆ دیاریکردنی ئاست و کاتی باسه‌که‌.
- ده‌رباره‌ی سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و کوردیه‌کان که‌ پێوه‌ندیان به‌م باهه‌ته‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ په‌نجه‌ی ده‌ست تێنه‌په‌ریون و که‌من، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه‌ که‌ هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌که‌ به‌ئاسته‌م پێوه‌ندی له‌ گه‌ڵ ئه‌م باهه‌ته‌وه‌ هه‌بێ بیخه‌مه‌ ڕوو و سوودی لێ وه‌ریگرم.

- به داخه وه ده لیم زور هه و لم دا که هه ندی گۆڤار و رۆژنامه کانی پیتش سالی (۱۹۲۰) م به ده ست بکه وئ، چونکه چهند گوتاریک دهرباره ی شاعیره کلاسیکیه کانی تیدایه، به لام بی سوود بوو نه متوانی بیان گه می و توماریان بکه م.
- هه ندی زانیاری هه نه که له سه رچاوه کوردییه کانم وهرگرتووه و ئه وانیش له بنه ردتا له سه رچاوه ی عهره بییان وهرگرتووه، منیش هه ر سه رچاوه کوردییه کانم هیشتیه وه، چونکه زیاتر و خه ستر بۆ مه به ست چووبوون.
- له کۆتاییدا نابیی ئه و یارمه تییه بی وینه و بی پایانه ی د. مارف خه زنه داری مامۆستا و سه ره رشتکارم له بیر بکریت که له هه موو کۆسپیکدا رابه ر و ده ستگرم بووه بۆ ئه وه ی نامه که به شیوه یه کی پوخت بیته ئه نجام و که لینییک له کتیبخانه ی کوردی پر بکاته وه.
- ههروه ها ده مه وئ ناوی ئه و که سانه ی که به کتیب یاخود به هه ر یارمه تییه ک و کارناسانکردنیک یارمه تییان داوم به چاکه به ینم و، له ده رووندا شوینی شیایان بۆ بکه مه وه، به تاییه تی مامۆستا ره شید فهن دی و برای به ریزم ئیبراهیم ئه حمه د شوان و کاک دلشاد عه لی، خوا وینه یان زۆر بکات و پاداشتیان به چاکه بداته وه.
- هیواشم وایه که نامه که م جیی په زامه ندیی پسپۆران و رۆشنییران و هه موو گه له که م بیته. ئاواته خوازیشم دل و ده روونی ئیوه له له بیرچوون و هه له ی ناته نقه ست ببوورن، ئیتر هه ر شادین.

به شی یه که م

هه لسوکه وتی ره خنه ی ئه ده بی

- ا- له رووی زمانه وه، له رووی زاراوه وه.
- ب- مه به س له په یدابوونی ره خنه له شیعی کلاسیکیدا چییه ؟
- ج- سه ره تاکانی ره خنه له شیعی کلاسیکیدا.

هه لسوکه وتی ره خنه ی ئه ده بی:

ره خنه ی ئه ده بی به شییکه له و چهند زانسته ی که به هه موویان ده گوتریته ئه ده بیاتناسی و گرنگترینیان میژووی ئه ده ب و ره خنه ی ئه ده ب و تیۆری ئه ده بین.

که واته ره خنه ی ئه ده بی لقیکه له ئه ده بیاتناسی هه ر نه ته وه یه کی که خاوه ن ئه ده ب بیته و زانستییکه قالبی خۆی هه یه و جیاوازه له به شه کانی تر، چونکه سنووری تاییه تی له ئه ده بیاتناسیدا هه یه، به لام له گه ل ئه وه شدا له ناو گه لیک میلیله تی رۆژهه لاتدا تا ئیستا سنووریک بۆ ئه م به شانه ی ئه ده بیاتناسی دانه نراوه.

بۆیه ئه م دیارده یه به دی ده که یین له ناو ئه ده بی میلیله ته که ماندا. که جۆره تییکه لکردنیک هه یه له نیوان ئه و سی به شه دا. جا بۆ دیارکردنی سنووری ئه م زانسته ده بی له بنج و بناوانه وه باسی بکه یین و شوین و جیکه ی له و ناو ئه ده بیاتناسیدا ئاشکرا بکه یین. بۆ روونکردنه وه ی مه به سته ی سه ره وه، چهند لایه نیک ره خنه ی ئه ده بی باس ده که یین که راسته وخۆ پێوه ندییان له گه لدا هه یه.

(۱-ا) - ره خنه له رووی زمانه وه (مانای فره هه نگییه وه):

گریکه کان بنه رته و بناغه کانی شارستانه تی رۆژاوا یان له فه لسه فه و هونه ردا دامه زرانده وه و هه ر ئه وانیش بنه رته و بنکه کانی ره خنه یان داناوه.

وشه ی ره خنه یان (کریتییک) له وشه ی (Kritike) ی گریکه کانه وه (یۆنانی کۆن) هاتووه. (وشه که ییش له بنه رته کۆنه که یدا پیکه وه دوو مانا ده به خشیته. مانای جیاکردنه وه، واتا شیکردنه وه مانای هوکم دان یا هه لسه نگاندن). (۱)

ههروه ها وشه ی ره خنه له زمانی گریکی کۆندا، له کۆنه وه بیرکردنه وه ی ئه وروپایی دهرباره ی ئه رکی ره خنه به رهنگی خۆی ره نگ کردووه. ئه م وشه یه به م شیوه یه له

(۱) سه یر القلماوی، محاضرات في النقد الادبی، ۱۹۵۹، ص ۱۰.

فهره‌نگه ئینگلیزییه‌کاندا به‌کارهاتوو.

خه‌وشگر، ره‌خنه‌گر (n) :- critic

پاوکردنی هه‌له‌ی خه‌لکی (adj) :- critical

ره‌خنه (n) :- criticism

ره‌خنه‌ی گرت (v) trans :- criticize

به‌فره‌نسی، ره‌خنه (n) french :- critique

- ره‌خنه‌گر: ئه‌و که‌سه‌یه که به‌ره‌می ئه‌ده‌بی یاخود هونه‌ری یا موسیقی دهنرخینن و هه‌له‌کان ده‌دۆزیتیه‌وه یا ده‌قی شانۆیی خه‌وشدار ده‌کا.

- ره‌خنه‌گری: ئاکاری ره‌خنه‌گره، به‌زۆری له‌م جۆره پستانه به‌کاردن:

ا- ئیمه له‌م چه‌رخه‌دا له‌ کاتیکی ره‌خنه‌گریدا ده‌ژین.

ب- له‌ هه‌موو شتیکی ورد بوومه‌وه به‌چاویکی ره‌خنه‌گری.

- ره‌خنه: هونه‌رتیکه وه‌کو هونه‌ره‌کانی تر بۆ ئه‌وه‌ی کاری ئه‌ده‌بی پێ بنرخینن و ده‌کو دیاریکردنی ئه‌و هه‌له و نیشانه‌ی که له‌ کاریکی ئه‌ده‌بی یا رامیاری یا شانۆییدا هه‌یه.

- ره‌خنه‌ی گرت: ئه‌وه نر‌خاندنی به‌ره‌می ئه‌ده‌بییه به‌شیوه‌یه‌کی ره‌سمی.

ره‌خنه به‌فره‌نسی: بریتیییه له‌ کرده‌وه‌ی ره‌خنه‌گرتن وه‌کو دووان و به‌رامبه‌ری ره‌خنه‌گری (۲)

- ره‌خنه‌گر ئه‌و که‌سه‌یه که به‌ره‌می ئه‌ده‌بی دهنرخینن و به‌های دیاری ده‌کا.

ره‌خنه‌گره ئه‌ده‌بییه‌کان کاره‌کی خۆیان پوخته و ریک ده‌که‌ن به‌هۆی پێداچوونه‌وه و به‌رامبه‌ری له‌ رۆژنامه‌کاندا، به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی که رۆژی سێ چوار کتیب هه‌له‌سه‌نگین. (۳)

ره‌خنه‌یی: ئه‌وه هونه‌ری نر‌خاندنه و پێناسه‌ی کاره ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کانه و لیک جیاکردنه‌وه‌یه‌تی له‌ شتی ناریک. له‌ چاخه‌کانی کلاسیکیدا (ئه‌رستۆلۆن جانیس و هۆراس) له‌ جوانی ره‌خنه‌دا یه‌کتی بوون له‌و ره‌خنه‌گره دیارانه. هه‌روه‌ها له‌ چاخی بزووتنه‌وه‌ی ئینگلیزیشدا (سدنی) ی شاعیری ئینگلیزی کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر

ره‌خنه هه‌بوو. به‌لام له‌ ئه‌ده‌بی تازه‌دا (دراین و پۆپ و کالدیریج) ئه‌م ده‌وره‌یان هه‌بوو. (۱)

-Crisis: ره‌خنه له‌ چه‌مکی ئه‌ده‌بییدا به‌شیکه له (حبکه) له ئه‌ندیشه و له‌ کاری شانۆییدا که ده‌بیته هۆی دیاریکردنی قوناغی ره‌خنه‌یی له جیبه‌جیکردنی شانۆی هاندر. ئه‌مه‌ش له‌و رووداوانه پێکدێ که جیگایه‌کی هه‌بن، ئا له‌مه‌دا پالنه‌وان خۆی ده‌بینن، ئایا له‌ دوا‌رۆژدا چاک ده‌بێ یان تیکده‌چێ. (۲)

له‌ فه‌ره‌نگه‌کانی زمانی عه‌ره‌بییدا، وشه‌ی (النقد) به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه لیک‌دراوه‌ته‌وه. له‌ (لسان العرب و تاج العروس و قطر المحيط و معجم متن اللغة العربیة) و فه‌ره‌نگه‌کانی تری زمانی عه‌ره‌بییدا ده‌بینن که (ره‌خنه) بریتیییه له‌ جیاکردنه‌وه‌ی دره‌م و ده‌ره‌ینانی پاقره‌ لێ، ئه‌م بێژه‌یه له‌ کۆنه‌وه بۆ ئه‌م واتایه به‌کار هاتوو، (سیبویه) گوتویه‌تی:

تنفي يداها، الحص في كل هاجرة

نفي الدنانير تنقاد الصياريف (۳)

هه‌روه‌ها وشه‌ی (ره‌خنه) له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا به‌گه‌لێ گوزاره هاتوو (به‌مانا پارویه، به‌مانا ته‌ماشاکردنی دراوه بۆجیاکردنه‌وه‌ی چاکه‌کی له‌ خراپه‌که‌ی، به‌مانا سه‌یرکردنی قسه‌یه بۆ جیاکردنه‌وه‌ی راستیی ئه‌و شته و عه‌یی ده‌برخی، هه‌روه‌ها بۆ مه‌به‌ستی تریش. پاش ئه‌و له‌ ره‌وشتی تاییه‌تی زاراوه‌دا (اصطلاح) هینراوه‌ کراوه به‌ناو بۆ ئه‌و زانیارییه که قسه‌ی چاک و خراپی پێ لیک ئه‌کریتیه‌وه، واته راستیی پێ جیا ئه‌کریتیه‌وه و ئه‌و شوته‌یه‌ی که هه‌له‌یه به‌هۆی ئه‌و زانیارییه‌وه ده‌رئه‌خری و عه‌یه‌که‌ی ئه‌دۆزیتیه‌وه) (۴) و ئه‌وه‌که‌سه‌ی کاره‌که جیبه‌جێ ده‌کا پێی ده‌وتری (الناقد).

- به‌م ره‌نگه به‌لامانه‌وه گرنگه ئه‌وه بزاین که وشه‌ی ره‌خنه له‌ زمانی کوردیدا. چۆن به‌کارهاتوو، چونکه ئه‌م کاره مه‌به‌ستییکی سه‌ره‌کییه و پێوسته زیاتر روون بکریته‌وه.

- شیخ محه‌مه‌دی خاڵ له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌یدا به‌م جۆره چه‌مکی وشه‌ی ره‌خنه‌ی روون کردۆته‌وه: (ره‌خنه) ره‌غنه. که له‌به‌ر (د) سستی (ز) (ره‌خنه‌گر) ره‌غنه‌گر

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(2) Ed. the National Lexicographic Board, Albert, H. mor head, The new American Rogets Colloge The saurus, U.S.A. January,1958, P. 104.

(۳) الدكتوره هند حسين طه، النظرية النقدية عند العرب، عمان، ۱۹۸۱، ص ۱۹.

(۴) علاء الدين سجادی، نرخ شناسی، به‌غدا، ۱۹۷۰، ل ۶.

(1) Ed. Doniach, W.S, The Concise Oxford English - Arabic Dictionary Oxford Universitiy press, 1982, p.84.

(2) Ed. Hornby, A.S, Oxford Advanced Learners Dictionry of curent English, Oxford University press, 1974, P.206

(3) Coles Editorial Board, Dictionary of Liteary. perms, P.51.

(په‌څڼه‌گرتن) په‌څڼه‌گرتن

(په‌څڼه‌گرېبې) په‌څڼه‌گرېبې^(۱)

له فـهـر هـنـگـي ته سـتـيـره گـهـشـهـدا نوو سـهـره کـه ی بهم جوړه وشه ی په‌څڼه ی پوون کردو ته وه:

په‌څڼه: نقد، إنتقاد، تعییب، تندید

په‌څڼه‌گر: ناقد، منقد.

په‌څڼه‌گرتن: نقد، إنتقاد، كشف الاخطاء او العیوب او الذنوب او النواقص الخ.....

په‌څڼه لڼ گرتن: نقد إنتقاد شخص، او شيء ما..... الخ^(۲).

هه‌روه‌ها له کوردیدا ته لڼ: (په‌څڼه ی تڼ بووه، واته کونی تڼ بووه.

په‌څڼه ی لڼ ته‌گرئ: عه‌یی لڼ ته‌گرئ (ناته‌واوییه‌کانی ده‌خاته‌پوو.

په‌څڼه‌باز: زور عه‌یب گیره و عه‌یب له شت ته‌گرئ).^(۳)

واته مروقتیکي په‌څڼه‌یه، حمز ده‌کا که موکورتی له خه‌لکیدا بدوژیتنه‌وه و باسی بکا.

دیسان له شتیوه زمانی کوردیدا (په‌څڼه) هاتووه بو (عه‌یب لڼ گرتن به‌لام شوتن و جیتگای خو ی هه‌یه، و ده‌کو نه‌وه که ته‌لڼ: په‌څڼه ی لڼ ته‌گرئ، په‌څڼه ی لڼ ته‌گرم، ده‌ستم کرد په‌څڼه‌گرتن لیتی، په‌څڼه له قسم ته‌گرئ... هتد)^(۴)

(ب) په‌څڼه له پووی زاراووه‌وه:

له پووی زاراووه‌وه (په‌څڼه) چه‌مک و مه‌به‌ستیتکی تر ده‌به‌خشیت، دووره له و واتا کو‌مه‌لایه‌تیبه باوه ی وشه ی په‌څڼه که له مه‌وپیث باسماں کرد. چونکه لی‌ره‌دا په‌څڼه هه‌ل‌سوکه‌وتی له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌می ته‌ده‌بی ده‌کا، و ده‌کو زانستیک بالی خو ی به‌سه‌ر ته‌ده‌بیاتاسیدا ده‌کیش. چونکه له راستیدا (په‌څڼه هه‌موو کاتڼ دوو رواله‌تی هه‌یه. یه‌کتیکان به‌ره‌و بنیاتی ته‌ده‌ب ده‌چن، نه‌وی تریث به‌ره‌و ته‌و دیارده رو‌شنبیریانه‌ی که ده‌ورو به‌ری کو‌مه‌لایه‌تی پیکدیتن. به‌م پیثیه په‌څڼه و ده‌کو هه‌موو زانسته مرو‌فایه‌تیبه‌کان، و ده‌کو بیردوژی رامیاری یا فله‌سه‌فی، پارچه‌یه‌کی نه‌پچراوی په‌یکه‌ری ته‌فسانه‌یی کو‌مه‌له. په‌څڼه به‌ته‌واوی یارمه‌تی دروستبونوی جیهانی دابونه‌رتی کو‌مه‌ل

۱) محمده‌دی خال، فهره‌نگی خال، جزی دوهم، سلیمان، ۱۹۶۴، ل ۱۹۳.

۲) فاضل نظام الدین، ته‌ستیره‌گه‌شه، فهره‌نگیکي کوردی- عه‌ره‌بییه، به‌غدا، ۱۹۷۶، ل ۳۵۵.

۳) علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ۶.

۴) سه‌رچاوه‌ی پیثشو.

ده‌دات).^(۱) له راستیدا په‌څڼه سه‌ره‌به‌زانست و هونه‌ره‌کانه له هه‌ماں کاتدا. چونکه (ناو‌ده‌نیتن به‌جوړتیک له دانایی (الحکمة) دانایش چاکترین ناوه که شایانی په‌څڼه‌یه، چونکه زانیی بڼ دانایی و ده‌کو له‌شیکي بڼ گیانه.^(۲)

ئینجا بو ته‌وه ی نیشانه و ئاسو‌کانی ته‌م جوړه زانسته دیاری بکه‌ین، ده‌بی په‌نجه بو ته‌و که‌سانه درتیر بکه‌ین که له‌م مه‌یدانه کو‌ششیان کردووه و له پیثاوی روونکردنه‌وه ی بناغه‌کانی په‌څڼه ی ته‌ده‌بیدا په‌نجیان کی‌شاوه و بزاین ته‌وان چ بنه‌مایه‌کیان بو دیارکردنی ئاسو و بواره‌کانی په‌څڼه ته‌ده‌بی داناو. (فره‌نسییه‌کان ته‌م پیک و هره‌یتانه وه یا په‌څڼه ی ته‌ده‌بی ناویان ناوه به (Lacritigue Litteraire) وه ئینگلیزه‌کان ناویان ناوه به (Criticim Literary) وه پیثاسه‌ی په‌څڼه ی ته‌ده‌بی: کاریکی فیکرکرده (یا وه‌سفیه) له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی دارشتن که حوکم بیت یا راقه بیت یا واته لیکدانه‌وه بیت).^(۳)

له زمانی عه‌ره‌بیدا ته‌م وشه‌یه تا نه‌گه‌یشته سه‌رده‌می عه‌باسییه‌کان مانای (زاراووه‌ی خو ی وهره‌گرت که پیث ته‌وسا به‌مانای سه‌رزه‌نشتکردن و داشو‌رین به‌کارده‌ات، جگه له‌مه بو جیا‌کردنه‌وه ی پاره‌ی قه‌لب له پاره‌ی ته‌واویش به‌کار هاتووه، لیکو‌له‌ره‌وه‌کانی ته‌ده‌بیش ته‌م وشه‌یان له‌وان خواسته‌وه بو ته‌و به‌هره‌یه‌یان به‌کاره‌یتا که به‌ه‌و‌یه‌وه ده‌توانین به‌ره‌مه‌می چاک له‌هی خراپ و، جوان له‌ناشیرین جودا بکه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بو ته‌و سه‌ره‌نج و بیرو‌را و حوکمه جوړ به‌جوړانه‌یش که ته‌م به‌هره‌یه له ته‌ده‌بدا به‌ره‌مه‌می ده‌ه‌یتیت).^(۴)

په‌څڼه له زاراو‌ده‌دا، هه‌روه‌کو زو‌ریه ی په‌څڼه‌گره نو‌تیه‌کان پیثاسه‌یان کردووه ده‌لین: (فله‌سه‌فه‌ی ویزه‌یه، چونکه گه‌وه‌ری ویزه‌نیشان ده‌دا و، ته‌و ده‌کو‌ل‌یتنه‌وه که ده‌یگر‌یتنه‌وه).^(۵) هه‌ندیکی تریث ئاویان پیثاسه کردووه، په‌څڼه بریتیه‌یه له (هونه‌ری لیکو‌ل‌ینه‌وه ی پاشماوه و ده‌رخستنی نرخه‌که‌یه‌تی و، جیا‌وازی نیوان شتیوازه هه‌مه‌جوړه‌کانه).^(۶)

له کتیبه‌کانی د. محمده‌د مه‌ندووردا، به‌م شتیوه‌یه پیثاسه‌ی په‌څڼه ی ته‌ده‌بییان

۱) تزفیتان تودووروف نقد النقد، ترجمة د. سامی سویدان، بغداد، ۱۹۸۶، ص ۱۰۱.

۲) سه‌رچاوه‌ی پیثشو، ص ۱۰۲.

۳) الدكتور علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الثانية. بغداد، ۱۹۸۳، ص ۳۳۹.

۴) د. شوقي ضيف، النقد، الطبعة الثانية، القاهرة، ۱۹۵۴، ص ۹.

۵) د. محمد مندور، الادب وفنونه، الطبعة الثانية، القاهرة ۱۹۷۴، ص ۱۴۸.

۶) حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، بيروت، ۱۹۶۰، ص ۱۴۸.

خستۆته ږوو. گړنگیې ږهځنه ته وهیږي (لیکونکي ته وهیږي کارې ته دهیږي په څو ځایونو کې و یارمه تیدانیتي څو ټیګه یشان و چیرې لې وهگرتنې، نه مه ش به ږیګا زانینی سروشتی ته دهیږي که و به دیارخستنې لای نه به نرخه کانی). (۱)

هروهې دهلې (په کی له واکانې ږهځنه: هونه ږي لیکونکي ته وهیږي شپاړه کان و جیاګردنه وهیږي. نه مه ش ته ګر و اتا فراوانه که ی شپاړه تیګه یشتن، دهیږي ته وه بزاین که مه به ست له شپاړه هر ډېر پړی زما نیی نیی، به لکو مه به ست له وهدا څو څو نی نووسه ږي گشتیږي و نه و ږیګایه ی که دهیګر له دانان و ډېر پړی و بیرګردنه وه و هه ستګردنه وه کو په ک). (۲) ته ګر له پیناسه یه ورد بینه وه دهیږي هه مو نه و پیناسه و څو څو نه ی ږهځنه ګر نوټیه کانی خستۆته نیو چوارچتو دهی څو یه وه و واتایه کی گشتی هیه. به شپو دهی کی و هه مو نه و څو څو نه وردانه ش ده ګر ټته وه که نه و ان په بیان پړ ږدوه.

نه و اتایه ی که محمه د مه ندور و نه و انی تر څو څو (لای ږهځنه ګر کونه کاغان نه و انرابو، به ږاده یه که هه تا لای نه و انی نه و دواییه ش نه و انرابو هر چه نه ده ندی څو څو لا به لایان هه بو یو ته و شتانه ی که (مه ندور) هیما ی څو څو ډېو). (۳)

د. محمه د نه لنو دهی، ږای وایه (که ګه وهه ږي ږهځنه ته دهی، بریتیه له ډوژینه وهی لای نه ی ټیګه یشتنی هونه ږي له به ره مه ته دهیږي و جیاګردنه وهی له و انی تر، نه مه ش به هوی ږاڅه کړد و لیکدانه وه و له کوټاییشدا ږادانی گشتی دی (به سه ږیا). (۴)

له ګل ته وهشدا، هه ندی کی تر څو څو جیا وازیان هیه له ګل ته و انی تر. لیږده هیه به شپو دهی پیناسه ی ږهځنه ته دهی ده کات:

(ږهځنه ته دهی متمانې ده کاته سه سه ږکړدنی به ره مه کان و دانه ره کان، یاخود هاوچه رخه کان څو څو ونکړدنه و دیان و ږاڅه یان ږخاندنیان). (۵)

هروهې هه ندی میڅو ونووسانی ږهځنه ته دهی بیرو ږای تر دهځنه ږوو، ډېر باره ی پیناسه ی ږهځنه. هه ږهځنه لیکچو و ان له نیواندا، دهیږي له ګل ته و پیناسه ی پیښودا. څو نمونه د. سه هیر ته لقه له ماوی ده لې:

(۱) د. محمد مندور، الادب وفنونه، ص ۵۷.

(۲) د. محمد مندور، الادب والنقد، القاهرة، ۱۹۴۸، ص ۶.

(۳) د. هند حسین، النظرية النقدية ص ۲۰.

(۴) د. محمد النويهي، النقد الادبي الحديث، ص ۱۰.

(۵) کارلوني وفيلو، النقد الادبي، ترجمة کتبي سالم، بيروت، ۱۹۷۴، مقدمة الكتاب.

(ږهځنه ته دهی هونه ږي هوکمدانه به سه سه ږهځنه و نړی شتی جواندا چ له ته دهیږي بی یان له هونه ره کانی تر، یان ږهځنه مانایه کی دووه مینی تری هیه که زیاتر سنوورداتره، نه ویش بریتیه له شیکردنه وهی نیشانه کانی به ره مه ته دهی یان هونه ږي دیاریکردنی سیفه ته کانی). (۱)

به م څو ره زاروهی ږهځنه ته دهی بریتیه له (نرخاندنی دهی ته دهی به شپو دهی کی راست و دروست و دیاریکردنی نړی له خودی څو و پله ی ته دهقه به رامبه ره دهقه کانی تر، به ره رجیک متمانې کردیته سه تر ټیږامانیکی ورد و به رامبه ریبه کی داده رانه و ده ستیښان کردنیکی و ا که له سه زانباری بنیات نړی، څو ته وهی هوکمه که تا ږاده یه که نړی کی بیت له راستی). (۲)

وشه ی (ږهځنه ته دهی) له زماني کوردیدا زاروهی کی تازه بابه ته به رامبه ره به زاروهی (النقد الادبی) ی عه دهی و (Grticism) ټیږگیزی به کارده یټن. (۳) نه م زاروهی به ره ته وهی بابه ته که ی فراوان و څو به څو هه ره کو له مه ویش باسما ن کرد، تا نیستا نه توانوه پیناسه یه کی یه کګر تووی بی گفتوګوی څو ساز بکړی، به لام له ګل ته وهشدا هه ندی له پسپوړانی کورد له مه میدانه دا به م شپو دهی څو څو (ږهځنه سازی زانست و هونه ریکی لیکدراوه که به هوی ده ستوره کانی و توانای تاییه تی و چه شه ی نه نجامد ره که یه وه ده توانی ټیکستی ته دهی چاک له ټیکستی ته دهی خراب جوئ بکړیته وه و واتای راست و ناراست نیشان بکړی ته و نه و شوتانه ی که هه لن به هوی بدوژر ټته وه) (۴) له ګل ته وهشدا هه ندی پیناسه ی تر ډېر باره ی زاروهی ږهځنه ته دهی له کټب و ګوڅار و ږوژنامه کانی کوردیدا به دی ده کین، به لام گشتیان له سه رچاوه کانی بیانیږي وه ره ګیراون. به تاییه تی له سه رچاوه کانی ږهځنه ی عه ره بیږي وه. څو لیږده ا نه مان خستنه ږوو، چونکه هیچ جوانکاری و داهینانیکی څو مانی پیوه دیار نیږي.

ب- مه به ی له په یاد اېوونی ږهځنه له شیری کلاسیکا هیږي؟

پیښ ته وهی بچینه ناو جه رګه ی نه م بابه ته وه، به پیښیستی ده زانېن که باسی هونراوه

(۱) د. سهیر القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، ص ۱۶.

(۲) د. هند حسین، النظرية النقدية، ص ۲۱.

(۳) جګه له (ږهځنه ته دهی) ګل زاروهی تر به کار هاتوه، له لاین نووسه ران و پسپوړانی ته دهی کوردی به رامبه ره نه م زانسته وه کو لیکونکي ته وه، هه لسه نګاندن، نرخ شوناسی، به ها پیدان، پیژاندن، شنه و که وکړد.

(۴) د. کامل حسن البصير، ږهځنه سازی میڅو و په ږه ی کړد، به بغداد، ۱۹۸۳، ل ۳، هه ره ها پروانه علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ۶.

بکهین. چونکه ئەم کارە مەبەستمانە و ڕەخنەش لەگەڵ پەیدا بوونی شیعەر لە دایکبووە، چونکه شاعیرەکان خۆیان ڕایان ھەبوو دەرباری ئەو شیعەرانی کە دەیانھۆتێوە. ھەر لەبەر ئەمەیه کە دەبێت بزانی ھۆنراو بۆ ڕەخنە ئەدەبی چیبە؟!

ھۆنراوە وەک ھونەرێک لە ھونەرە جوانەکان و، وەک بەکێ لە چالاکییەکانی مەرۆش ھەمیشە لەگەڵ گۆران و بەرھەو پێشچوونی مەرۆشدا و بەگوێزە شۆین و سەردەم لە گۆراندا بوو و چەمکیکی چەسپاوی نەبوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا پێناسەی زۆری ھەیە، لەوانە (ھۆنراو ھەستیکی وێژدانییە کە ئەو ھەستە زۆر زۆر دوورترە لەو شتە نەتییانە کە بتوانی بکری! بێر نییە، ئەندێشە نییە، سۆز نییە، چونکه ھۆنراو ئەبێت ئەمانە ھەموو تێدا کۆبیستەو، بونی یەکیک لەمانە بەبێ ئەوانی تر ھۆنراو دروست ناکا. خۆ ئەگەر بچین بەلای شتێکی کورتترەو ئەلێن: ھۆنراو بەش-ە و ھەبەیکە و لە دلی ئەو کەسانەدا یە کە ئەو بەشەیان ھەیە. بەھۆی وشەکانەو ئەو وێنە جیھانییە خەیاڵییە دەرئەپرێ و پێشانی کەسانی تری ئەدا). (۱)

ئینجا بۆ ئەوەی مەبەستەکانی ئەم جۆرە لێکۆڵینەوێ، بەخەینە ڕوو و سەرنج و تێبینی فەیلەسووف و نووسەرانی دیار بکەین. دەبێت پەنا بەرینە بەر گریکەکان، چونکه ولاتەکیان لانیکی لە دایکبوونی ڕەخنە ئەدەبی و چەندەھا جۆرە زانستی تر و بەکۆترین مەلەبەندی ڕۆشنبیری و فەلسەفی دەزانرێت. ڕەخنە ئەدەبی لەلای گریکەکان بەدوو قۆناغدا تێپەڕبوو، (قۆناغی شاعیر و فەیلەسووفەکان... ھەرچی شاعیرەکان ئەو شاعیرەکانیان لە جۆری داستانەو بۆ جۆری لیری گۆرانی ئامیز و پاشان بۆ جۆری شانۆگەری سەرخستوو، ئەم سەرخستەش بەرێکەوت نەبوو، بەلکو کارتێکردنی چەرگەیی خەڵکە کە پەیدای کردوو و شاعیرەکانیش لەبەر ئەوەی حەزیان دەکرد خەڵکە کە بەرھەمەکانیان پەسند بکەن شاعیرەکانی خۆیان پەرە پێ دەدا و شێوازی نوێیان دادەھێنا. ئەمەش نمونە یەکی بەھێزی ڕەخنە، جا شاعیرە کە بەپیتی بۆچوونی ژیبیری و ئیلھامی خەیاڵی خۆی ڕەخنە لە بەرھەمە کەیی خۆی دەگرت و گەلێک جۆری نوێکردنەو تێدا بەدی دەھێنا). (۲)

تەمەنی ئەم ڕەخنە یە لە (۲۸۰۰) ساڵ پترە. ڕەخنە ڕەگ و ڕیشەیی خۆی لە زەمینی شارستانییەتی نەتەوێ گریکدا داکو تاو و بەگوێزە پەرەسەندنی ئەم شارستانییەتە چەکەری کردوو و سەوزبوو و پەری سەندوو و لق و پۆیی ھاویشتوو). (۳)

(۱) علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ۳۰.

(۲) اسماعیل رسول، چەند باسیک دەرباری ئەدەب و ڕەخنە ئەدەبی، بەغدا، ۱۹۸۱، ل ۱۷-۱۸، ھەروەھا پڕوانە د. شوقی ضیف، النقد، ص ۱۰.

(۳) د. کامل البصیر، ڕەخنە سازی، ل ۷.

ھەر لەبەر ئەمەیه لە شارستانییەتی ئیستاندا لە گریکەو دەست پێدەکەن، چونکه ھەر ئەوان بنەرەت و بنکەکانی ئەم زانستەیان لە قەڵەم داو. ڕەخنە ئەو کاتەش ھەرچەند زانیاریان دەرباری ھەبێ (خۆدی و کارتێکردن بوو، متمانە دەکاتە سەر چێژی خۆرێک و ھیندەش پێ ناچیت کە زۆر شتی کۆمەلایەتی و ئاکاریش تێکەڵ دەبێت و ھەموو خەڵک پەیرەوی دەکەن و دوا یی کەم کەم پەسپۆری پەیدا دەکات... شاعیر و دادوەر و مامۆستاکانیش لەم خەڵکە ڕەخنەگرەن... ھەر کە زەمانە پێشکەوت شارستانییەتی چڕ بوو فەیلەسووفەکانیش وایان لێ دیت). (۱)

جا لەبەر ئەوەی ھەمیشە شاعیر بەگوێزە سروشتی خۆی پێوەندی بە ڕەخنەو ھەبە، چونکه (ئەویش وەکو بازرگان و خودان کەلویەلەکان سوورە لەسەر ئەوەی کە ڕای جەماوەر بزانی و تێبگا چی لە بازار ڕەواچی ھەبە.

ڕەواچی کەلویەلی شاعیریش وەکو کەلویەلی بازرگانە، ناوبانگی پێ دەردەکا و یارمەتی دەدات لە ژبانی ئەم جیھانە). (۲) لێرەدا پرسیارێک دێتە ناو دەو ئایا حالی شاعیر چیبە لە ھەڵسەنگاندنی شاعیرەکان؟

ئایا دەتوانین متمانە لەسەر بکەین ھەر کە بەرھەمی ھاوڕێیەکی شاعیری ھەڵدەسەنگینێ؟

(ئەوێ راستی بێت تاقیکردنەوێ تایبەتی خۆی لە بواری شیعردا و امان لێ دەکات کە گوێ لە ھەڵسەنگاندنە کەیی بگرین، بەلام ھەر بێ گرتوگۆڵ نابێت، چونکه شاعیر لێرەدا دەچیتە ناو جیھانی مەرۆشکی تر، لە زۆر باردا دەبیتە ڕەخنەگر و چیبی بەسەر ڕەخنەگر دادی تووشی ئەویش دەبێت). (۳)

بەلام (ھەڵسەنگاندنی شاعیرەکان یاخود شیعەرەکانیان شتێکی ئاسان نییە لە لایەن ڕەخنەگری بەتواناو، چونکه ھەموو شاعیرێک جیھانیکی تایبەتی خۆی ھەیە کە کەسانی تر ھێندە ھاوێشێ تێدا ناکەن، ھەر شاعیرێک وێنە جیھانە تایبەتیە کەیی خۆی دەکێشێ بەقەدەر ئەو توانا شیعیریە کە پیتی بەخشاو بەشێوەیەکی جوان و سەرکەوتوو ئەو گەشتێ نیشانە شاعیری گەورە خۆیەتی و ڕەسەنایەتیە کەیی، ئەمەش ئەو دەگەییە کە لە ھەموو شاعیرەکانی تر جیاواز بێ و شۆین پیتی دیاریت). (۴)

(۱) د. علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، ص ۳۵۲.

(۲) د. عبد الجبار المطلبي، الشعراء نقادا، دراسات في الادب الاسلامي والاموي بغداد، ۱۹۸۶، ص ۱۱.

(۳) د. عبد الجبار المطلبي، مواقف في الادب والنقد، بغداد، ۱۹۸۰، ص ۱۸۳.

(۴) د. عبد الجبار المطلبي، الشعراء نقادا، ص ۷۳-۷۴.

به‌لام نه‌وهی راستی بێ له هه‌موو چه‌رخێکدا جه‌ماوه‌ر و زۆریه‌ی خوێنده‌واران (هانا ده‌به‌نه‌ به‌ر شاعیره‌کان بۆ نه‌وه‌ی حوکم له‌سه‌ر شیعیر به‌دن، چونکه‌ ده‌زانن شاعیره‌کان پیابوی نه‌وه‌نه و هه‌ر شیعیر که‌لوپه‌لی نه‌وانه و به‌ره‌مه‌ی تاقیکردنه‌وه و ژانیانه، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر نه‌وان زیاتر چێژێ لێ وهرده‌گرن و باشت‌ه‌لی ده‌سه‌نگین. چونکه‌ شیعیر پێشه‌ی خۆیانه و که‌سی تر به‌قه‌د نه‌وان تیا یا کارامه‌ نییه). (١)

له‌مه‌وه ده‌توانین ب‌ل‌ت‌ین شاعیر بیرو‌رای په‌خنه‌یی چه‌سپاندوه، (ئه‌مه‌ش له‌ راستیدا تا‌ پ‌اده‌یه‌ک په‌خنه‌گره، چونکه‌ خۆی چوارچێوه‌یه‌کی بۆ قه‌سیده‌ که‌ی هه‌ل‌ب‌ژاردوه له‌لایه‌ن کێش و سه‌رواوه). (٢)

ئه‌م دیارده‌یه به‌زۆری له‌ لایه‌ن شاعیرانی کلاسیکیدا درده‌که‌وێ، چونکه‌ شاعیره‌کان بۆ خه‌ل‌ک ده‌نووسن و ده‌یانه‌وێ له‌ناو خه‌ل‌کدا خۆیان ده‌رخه‌ن، هه‌ستیان به‌و هه‌لو‌ت‌سته په‌خنه‌یییه‌ی جه‌ماوه‌ره‌که‌یان کردوه، بۆیه (زۆر جار هه‌بووه له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک ب‌ی، شاعیره‌کان ماوه‌یه‌کی ته‌واو شیعیره‌کانیا‌ن لای خۆیان ه‌یشت‌وته‌وه، به‌رله‌وه‌ی نیشانی خه‌ل‌کی به‌دن، هه‌ندێکیان ل‌ی ل‌اب‌ردوه و، هه‌ندێکیان بۆ زیاد کردوه. دیاره له‌ کاتی‌کدا نه‌وان ده‌سکاری به‌ره‌مه‌که‌یان ده‌که‌ن و پ‌ت‌یکی ده‌خن، نه‌وا په‌خنه له‌ شته‌کانی خۆیان ده‌گرن و باشت‌رین پ‌واله‌تی بۆ هه‌ل‌ده‌ب‌ژێرن و له‌ نه‌جمادا ده‌قه‌که‌ جوان و دل‌گیر درده‌که‌وێ. (٣) که‌واته‌ یه‌که‌م جار شاعیره‌کان خۆیان (هوشیاری په‌خنه‌یی)یان په‌یدا کردوه، دوا‌یی نه‌م هوشیاریه‌یان هه‌ر له‌ به‌ره‌مه‌ شیعیریه‌کانی خۆیاندا دربرپ‌وه. به‌لام ل‌یه‌رده‌ (په‌خنه‌که‌ نا‌راسته‌وخۆیه و بیروباوه‌ری په‌خنه‌یی خۆی درنا‌ب‌رێ، نه‌گه‌ر زیاتر چوه‌ ناو په‌خنه و ده‌ست له‌ قه‌سیده‌که‌ی وهردا، نه‌وا له‌ (هونه‌ر) درده‌چێ و ده‌ب‌یت‌ه (پیشه) جا به‌ره‌مه‌که‌ی زیاتر به‌هۆنراوه (نظم) ده‌چێ نه‌ک به‌شیعیر. به‌م جۆره‌ نه‌و په‌خنه‌گرانه‌ی که‌ کارامه‌نه له‌ په‌خنه (جگه‌ له‌وانه‌ی توانای شیعیرگۆت‌نیا‌ن هه‌یه) نه‌گه‌ر شیعیر بنووسن شیعیره‌که‌ زیاتر به‌هۆنراوه (نظم) ده‌چێ نه‌مه‌ش پ‌ت‌ی ده‌گوترێ شیعیری زانایه‌کان). (٤)

به‌هه‌ر حال‌یک ب‌یت، دووپاتی نه‌وه ده‌که‌ینه‌وه که‌ شاعیر وه‌کو په‌خنه‌گرێک خۆی پ‌یشان ده‌دات و ده‌رگا ده‌خاته سه‌ر گازی پشت بۆ دیارکردن و درخستنی بیرو‌رای په‌خنه‌یی خۆی، چونکه‌ نه‌وه‌ی چه‌سپاوه (نه‌وه له‌و کاته ناگۆر‌یت هه‌ر که‌ ده‌چ‌یت‌ه

جیهانی شاعیرێکی تر و شیعیره‌کانی راست ده‌کاته‌وه، به‌ل‌کو له‌و کاته‌ی که‌ سنوور بۆ پ‌یشه‌که‌ی داده‌نێ هه‌تا شاعیرێکی تر سووودی ل‌ی وهر‌ب‌گرت و ه‌یچمان به‌ده‌سته‌وه نییه مه‌گه‌ر نه‌وه نه‌ب‌ی که‌ له‌و کاته‌ پ‌ووبه‌پ‌ووی شاعیر ب‌بین هه‌ر که‌ باسی تاقیکردنه‌وه‌ی شیعیری خۆی و ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌کانی ده‌کات). (١)

له‌پاش نه‌م پ‌وونکردنه‌وه‌یه، ده‌رباره‌ی هه‌ل‌سوکه‌وتی شاعیره‌کانی کلاسیکی، به‌رامبه‌ر په‌خنه و چه‌سپاندنی نه‌و بیرو‌رایانه که‌ لایه‌نگیری نه‌وه ده‌که‌ن که‌ ده‌شێ شاعیریش وه‌کو په‌خنه‌گرێک ب‌یت‌ه مه‌یدانی په‌خنه و په‌خنه‌کاریه‌وه و به‌هۆی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ چاکه و خراپه‌کانی خۆی و شاعیرانی پ‌یش و هاوچه‌رخ‌ی خۆی هه‌ل‌سه‌نگ‌یت‌ن و رای تاییه‌تی خۆی نا‌راسته‌ی هاو‌پ‌ت‌یکانی ب‌کات. نه‌م کاره‌ باوه‌رمان به‌ت‌ین ده‌کات که‌ شاعیره‌کان، په‌خنه‌یان له‌ یه‌ک‌تر گرتوه، نه‌مه‌ش بووه به‌هه‌نگاوی یه‌که‌مه‌ی په‌خنه‌ی سه‌رده‌تایی له‌لای هه‌موو میله‌ت‌یک.

جا ل‌یه‌رده‌ به‌پ‌ت‌یوستی ده‌زانین په‌نجه‌ بۆ نه‌وه در‌ت‌که‌ین که‌ نه‌م دیارده‌یه له‌ (په‌خنه‌ی عه‌ره‌بیدا) چۆن هات‌وته‌ کایه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی زیاتر مه‌به‌سته‌که‌ له‌م بواره‌دا پ‌وون ب‌که‌ین. چونکه‌ نه‌وه‌ی ئاشکرایه که‌ په‌خنه‌ی عه‌ره‌بی (له‌ پ‌ووی ته‌مه‌نه‌وه دوا به‌دوا‌ی په‌خنه‌ی گرێک د‌یت و به‌ره‌مه‌ی جۆر به‌جۆر و فراوان له‌م کۆ‌رده‌ا ده‌دات به‌ده‌سته‌وه و ته‌مه‌نه‌که‌ی نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا سا‌ل به‌ر له‌ دایک‌بوونی ئایینی ئیسلامی پ‌یروزی خایاندوه). (٢) که‌وابو شو‌ت‌نی له‌دایک‌بوونی په‌خنه‌ی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می پ‌یش ئیسلام بوو، نمونه‌ بۆسا‌غ‌کردنه‌وه‌ی نه‌م رایه‌ نه‌وه‌یه که‌ ده‌ل‌ت‌ن: «له‌ بازاری عو‌کا‌زدا په‌شمال‌یان بۆ (نایغه‌ی زوبیانی) شاعیری به‌ناویانگی پ‌یش ئیسلام هه‌ل‌ده‌داوه ده‌سته‌ ده‌سته شاعیران ده‌هات‌نه لای شیعیره‌کانیا‌ن نیشان ده‌دا، نه‌ویش هه‌ر که‌سێکی په‌سند ب‌کردایه‌ ک‌برا ناوی به‌هه‌رجوار لادا بلاو ده‌بووه‌وه. له‌و شاعیرانه‌ی که‌ شیعیری خۆیان پ‌ی نیشان داوه و په‌سندی کردوون (ئه‌عشا) و (خه‌نسا)بوون». (٣)

نه‌م بایه‌خدا‌نه له‌ په‌خنه‌ی عه‌ره‌بیدا، بایه‌خدا‌نێکی له‌ پ‌اده‌به‌د‌ر بوو، نه‌وه‌ بوو ماوه‌یه‌کی دوور‌در‌ت‌ژ کرداری په‌خنه‌ بریتی بوو له‌ حوکم دان و به‌راورد‌کردنی نه‌م شاعیره‌ له‌گه‌ل نه‌و شاعیره‌دا، وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌گوترا نه‌م شاعیره‌ باشت‌رین شاعیره‌ چونکه‌ نه‌م به‌یت‌ه‌ی گوتوه‌وه. (٤)

(١) د. عبدالجبار المطلبي، مواقف في النقد والادب، ص ١٨٥.

(٢) د. کامل بصیر، ره‌خنه‌سازی، ل ٣٧.

(٣) د. شوقي ضيف، النقد، ص ٢١.

(٤) د. سهير القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، ص ١٠.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ص ٨.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ص ٩.

(٤) د. احمد بدوي، اسس النقد الادبي عند العرب، الطبعة الاولى، القاهرة، ١٩٥٨، ص ٤.

(٥) د. عبد الجبار المطلبي، الشعراء نقاداً، ص ٩.

ئەم بۆجۈنەنەي كە وەكو بەلگە ھېناومانەو، كاتى ھاتىنە سەر لىككەنەوئەي سەرەتاكانى پەيدا بونى رەخنە لە شىعەرى كلاسسىكىدا بەدرىشى باسى دەكەين ئىنجا بەرە رەخنە ئەدەبى كوردى دىن، بۆ دەستىشانەردى ئەم مەبەستە. لىترەدا پىرسارىك دىتە ئارا. ئايا رەخنە ئەدەبى كوردى بەپىي ئەم مەبەستە چۆن ھاتۆتە كايەو؟

ئەوئەي ئاشكرايە (لە مېژووى رەخنە ئەدەبى جېھاندا چەسپاوە:

لە داىكسۈنى رەخنە ئەدەبى ھەر نەتەوئەك بەندە بە لەداىكسۈنى ھۆنراوئەي ئەو نەتەوئە. ھەرەھا ئەو ئاشكرايە كە يەكەم شاعىر لەداىك ئەبى، يەكەم رەخنەوانىش لەداىك ئەبى.

لەوانەيە كە يەكەم ھەلبەست كە لەداىك دەبى يەكەم جۆرى رەخنەش لەداىك دەبى). (۱)

بەم پىيە رەخنە ئەدەبىمان لەگەل يەكەمىن شاعىرى كوردا ھەلقوللاوئەي ئەوئەي بابا تەھىرە (۹۳۵ز-۱۱ز)، كە دىوانەكەي لەبەر دەستماندايە. لىترەدا دەتوانىن بلىن، ئەشە تىبىنى رەخنە كوردىش تەمەنى نىكەي (۱۰۰۰) سال بىت. واتە لە بابا تەھىرە تاكو جەنگى گىتەي يەكەم، شاعىرانى كلاسسىكىمان كەمتەرخەمىيان نەكردووە بۆ دەرەستى، بىروراي رەخنەبىيان، چۆنكە بى گومان ئەوانىش خاوەن بىر و ھۆشەي قىوول بون ھەر يەكەيكيان خاوەنى دوو سى يا چوار زمان بون. ئاگىيان لە تاقىكردنەوئەي گەلانى دراوستىيان ھەبو لەم بوارەدا ئىترچ بەلاساىيەكردنەوئەي ئەوان، يان بەھۆي بارودۆخى كە تىادا دەئيان. واىان كە مىللەتەكەش بى بەھەرە نەكەن لەم زانستە ئەدەبىيەي. ئەم ديارەدەش لە خۆتەندەوئەي دىوانەكەيان بۆمان دەرەكەوئەي، چۆنكە زۆرى شاعىرەكەمان، رەخنەيەكەي سادە و ساكارىيان ئاراستەي يەكترى كەردووە، يان ھەوليان داو كە بەرھەمەكەيان يەكالا بەكەنەو و رووى ھەرە جوانى و جوانكارى تىدا ديارى بەكەن. ھەرەكو لە بەرھەمەكەي مەم و زىنى ئەحمەدى خانى دەرەكەوئەي. ئەم ھەلەتەستە ئەو ئاشكرا دەكەت كە شاعىرەكەمان ھەمىشە لەگەل بەرھەمەكەيان دەئيان، ھەزبان دەكەرد بزەن ئەم بەرھەمە پوخت و پەسندە لە لاىەن شاعىرەكەان و خەلەكى تردا، ياخود كەموكۆرى تىدايە و جىي خۆي ناكات لەناو ئەدەبىياتى كوردىدا.

بەم جۆرە مەبەستەكە روون و ئاشكرا دەبىت، كە لە مېژەوئە شاعىر بەھۆي ھۆنەوئەي ھۆنراوئەكەي، وەكو رەخنەگرەك خۆي دەرەخا و رابەرى بىروراكەي دەكا، ھەرەوئە ئەم جۆرە رەخنەيە زىاتر خۆيا دەبىت، كاتى دىيەنە سەر شىكەردنەوئەي بەرھەمى شاعىرەكەمان

(۲)د. كامەل بصير، رەخنە سازى، ل ۳۲.

و دەستىشانەردى ئەو ئومۇنانەي كە پىتەندىيان بەم بابەتەو ھەيە.

(ج) سەرەتاكانى رەخنە لە شىعەرى كلاسسىكىدا

بەر لەوئەي باسى لىككەنەوئەي ئەم سەرەتايە بەكەين. بەپىيەستى دەزانىن، كە بەكورتى پىداچوونىك بەخەنە روو، دەرەي چۆنەي پەيدا بونى رىيازى كلاسسىكى چ لە ئەدەبدا يان لە رەخنەدا. بۆ ئەوئەي زىاتر چەمكى ئەم سەرەتايە روون و ديار بەكەين. «وشەي كلاسسىك (classic) لە وشەي كلاسسىكوس (classicus) وەرگىراو كە ماناي چىن (طبقة) دەگەيەن» (۱)

ھەرەھا ئەم وشەيە وەكو «زاراوەيەك بەكار ھىنراو بەناوى (كلاسسىم) كە لە وشەي (كلاسسى) لاتىنەيەو دەرەزاو، وشەي (كلاس) ىش لە ھەرھەنگى ئەم زمانەدا واتا راستەقىنەكەي لە سەرەتاو كۆمەلەگەشتى بوو، ئەمجا بوو بەواتايەكەي خاوەنى بەماناي پۆلى خۆتەن. لە پاشا بوو زاراوەيەك (كلاسسىم) بۆ رىيازىكەي ئەدەبى و رەخنەيى ئەرەبى» (۲)

ھەرەھا ئەم رىيازە لە رووى سەردەمى لەداىكسۈنىيەو (بەكۆنترىن رىيازى ئەدەبى و رەخنەيى دادەنرەت، كە لە ئەرەبىدا سەرى ھەلداو. چۆنكە لە سەردەتاي سەدەي (۱۵)ى ز كە چەرخى رابەرىن و بووئەوئەي زانستىيە لە ئەرەبىدا سەرى دەرەھىنا و رابەرى شاعىرانى كەرد و لە مەيدانى رۆشەنەي و ھونەردا ئەركى سەرەشەنى خۆي گىتەر و بەناوى (كلاسسىمى نوئ) وە بەتايەتەي لە ئىتالىيادا ناوېرا، چۆنكە لەم ناوچەيە بۆ يەكەم جار زۆرى بەرەتەيەكەي چەسپەنران، ئەمەش بەھۆي كۆچەردى زانا رۆمانىيەكەنەو بوو، كە پاشا رووخاندنى ئىمپىراتۆرىيەكەيان و نەمانى (قوسەنتىنەي) روويان كەردە شارەكەي (فىنسىيا) و (روما) و كەلەپوورى رۆشەنەي دىرىنى گرىكىيەكەان و رۆمانىيەكەان لەگەل خۆياندا ھەلگرت و لەم نىشتەمانە تازەيەياندا دەستىيان كەرد بەبووژاندەوئە و تۆزىنەو و بلاوكرەوئەي ئەم كەلەپوورە نەمرە). (۳)

باوترىن مانا بۆ ناوى كلاسسىم لە رووى ئەدەبىيەو (لاساىيەكردنەوئەي مەبەست لەمەش لاساىيەكردنەوئەي ئومۇنە ئەدەبىيەكەي گرىك و شوپىن ھەلگرتەي ئەو دەستوور و ياسا و سەرەتايەنەيە كە (ئەرستۆ) لە كىتەبى پىيەتەيكا (ھونەرى شىعەر)دا باسى

(۱) دىدارى شىعەرى كلاسسىكى كوردى، ھەمە سەعەيد ھەمە كەرىم نامادەي كەردووە و پىشەكەي بۆ نووسىو، بەغدا، ۱۹۸۶، ل ۶۷.

(۲) د. كامەل بصير، رەخنە سازى، ل ۵۲.

(۳) سەرچاوەي پىشەو، ل ۵۳.

کردوون. به تاییه تی دواي ئه و دی که ئه ده بی لاتینی به هۆی لاساییکردنه و دی ئه ده بی گریکییه وه نه شوئای کردو پیشکه و تئیک گه و دی به خۆیه وه دی.

ئه وه بوو بیروو را کانی ئه رستو به هۆی کتیی پۆیتیکا (هونه ری شیعر) ی هۆراسه وه له ئه ورو پا دا بلا و بو نه وه و کار تیکردنیک گه و ر دیان هه بوو.

پهیدا بوونی ئه م ریبازه له ئه ورو پا دا ده گه رتته وه بۆ ئیتالیا. ئیتالیه کان له سه ده ی (١٦) ی ز چه ند جار تیک ته رجه مه ی کتیی هه ردوو پۆیتیکا ی ئه رستو و هۆراسیان کرد، به لام بناغه کانی کلاسیزم له ئه ورو پا دا به ته وای نه چه سپان هه تا ره خه گری فره نس (بوالو) له سالی ١٦٧٤ ز دا کتیییک به نا و نیشانی (هونه ری شیعر) نووسی. له م کتیه دا بناغه کانی چه سپاند و توانی که رۆحی سه رده م و ره وته کانی به پیتی سه رده تا و با وه ر ه کانی بنویتی. (١)

واته ئه م ریبازه له سه رده تا وه له ئیتالیا دا له دا یکیو وه له فره نسا په ری سه ند و خه ملا وه. ئینجا له پاش ئه وه کلاسیزم له ئه ده بی ئینگلیزی و ئه لمانیشدا جیتی خۆی گرت. له پاش ئه وه میژووی سه ره له دانی ریبازی کلاسیزم له ئه ده بی ئه ورو پیدا با سمان کرد، جا لیره دا دینه سه رباسی چۆنیته پهیدا بوونی ئه م ریبازه ئه ده بییه له رۆژه لاتدا و به تاییه تی له ئه ده بی کوردیدا.

به لام پیش ئه وه ی با سی پهیدا بوونی ئه م ریبازه له ئه ده بی کوردیدا بکه ی، ده بی بزانین چۆن سه ری هه لدا وه له ئه ده بیاتی عه ره بی و ئیسلامیدا، چونکه ئه وه ئاشکرایه خه لیلی کوری ئه مه ده ی فه راهیدی ده ستووری کیشه کانی عه رووزی له پا زده (به حر) دا دیاری کرد. دوا ییش کیشیک تریان دۆزییه وه بو نه شازده. ئه مه بو وه ده ستووریک ئه ده بی کلاسیکی له ئه ده بیاتی عه ره بی و کوردی و فارسی و تورکی دا، که به پیتی ئه و (به حره عه رووزیانه) شیعر دا بنرئ و، هه ر له و کاته یشدا گرنگیه کی زۆر به (قافیه) به درئ.

جگه له مه ش بایه خدان (به قورئان و پهیدا بوونی هونه ره کانی ره وانبیژی و، لیکدانه وه ی ئه و هونه رانه و ده ستوور بۆ دانا نیان، بو وه هۆی با و بوون و بلا و بو نه وه ی به کاره ی تانی شیوازه کانی ره وانبیژی له شیعر دا. بابه ته کانی شیعریش فراوان بوون. له سه رده می پیش ئیسلام به شتیه کی سه ره کی (غه زه ل) هه بو، که هه ندۆ بابه تی تری له گه لا تیکه ل ده بو، وه ک پێدا هه لدان و هه ماسه ت و گریان و فرباد له سه ر شو ئته واره کۆنه کان، به لام له سه رده می ئه مه وی و عه یاسیدا، بابه تی تازه ها تته کایه وه: وه ک شیعر ئایینی (ستایشی خوا و پێغه مبه ر) و شیعر سیاسی، غه زه لی عوزری،

غه زه لی دل داری و ئه فینی، مه یخۆری شیعر فله سه فی... هتد. (١)

میلله تی کوردیش یه کیک بوو له و میلله تانه ی که ئایینی ئیسلامی تازه دا ها توویان وه رگرت. ههروه ها نه ته وه ی کورد وه کو هه موو نه ته وه کانی موسلمان، به شداریه کی چالا کانه ی له میژووی ئیسلامیدا کردو وه، چ له رووی شارستانی و ره وانبیژییه وه، چ له رووی جهنگ و کوشتا ره وه و که وته ژیر کاریگه ری ئایینی تازه، له ئه نجامی ئه م پێوه ندیه زمان و ئه ده بیاتی عه ره بی راسته و خۆی یانیش له ریبازی نه ته وه موسولمانه کانی تره وه کاری له ره وانبیژی کورد کردو وه، ههروه ها زۆریه ی شاعیره کاغان به گشتی مه لا بوون و ده وه کانی فقه ییه تیبا ن بینه وه، زانسته کانی ئایینی ئیسلامیان خه رتند و، با وه ری ئایینی له میشکیاندا چه سپا وه ره وتی بیر کردنه و دیان دیاری کردو وه. جگه له و راستیه ی که که وتو نه ته ژیر کار تیکردنی ئه ده بیاتی عه ره بی و نه ته وه و موسولمانه کانی تر و شو ئین پیتی شاعیرانی کلاسیکی ئه و نه ته وانه یان هه لگرتو وه. به لام ئه مه وا نا گه یه نی که شاعیرانی کلاسیکی کورد، ته نیا خه ریکی لاساییکردنه وه بوون و نه یان توائیه (ئه ده بیکی تاییه تی) خۆیان دروست بکه ن و شه قلی کۆمه له کی پێوه دیار نه ییت.

چونکه سه بیر کردنی زنجیره ی میژووی ئه ده بیاتی کلاسیکی گیتی ئه وه مان بۆ ساغ ده کاته وه که (چه مکی لاسایی کردنه وه، ته نیا بریتی بو وه، له شو ئین هه لگرتنی ریبازی هه لبه ست دانان و ئه و هونه ر و یاسانه ی تیبیدا به کار دین). (٢)

شیعر کلاسیکی کوردیش ئه م شو ئین هه لگرتنه ی ره چا و کردو وه. که گرنگی ده دا به (وشه به ر له مانا، گرنگی به سنعه ت ده دا به ر له ده رپین). (٣) ههروه ها توانیه خاسیه ته کانی ئه م ریبازه به شتیه کی گشتی به یار تیزریت. پاش ئه وه ی چه مکی وشه ی کلاسیک و سه ره تا کانی پهیدا بوونی ریبازی ئه ده بی کلاسیزم هه ر له دیرین زه مانه وه تا کو ئه ده بی کلاسیکی کوردی که با سمان لیه و کرد، دینه سه ر با سه که و سه ره تا کانی ره خه له شیعر کلاسیکی دا چۆن ها تۆته کایه وه و په ری سه ندو وه و شاعیره کلاسیکییه کان چ رۆ لیکیان بینه وه له م مه ی دانه دا، له هه لسه نگاندنی به ره مه می خۆیان و شاعیره کانی تر دا.

ئه وه ی ئاشکرایه سه ره تا ساده کانی ره خه یه که م جار له کاره کانی کۆمیدینووسی به نا و بانگ (ئه ربه ستوفانیس) دا ده رکه وت (ئه ربه ستوفانیس له شانۆ گه ریه که ی دا

(١) سه رچا وه ی پێشو، ل ٧٢.

(٢) سه رچا وه ی پێشو.

(٣) سه رچا وه ی پێشو.

(بۆقهكان- الضفادع) رەخنەی لەو شاعیرانە گرتوووە کە لە شیعەرەکانیاندا لە پتۆرەسمی ئایینی لایان داوێ. لەو ساتەوێ کە شاعیرەکەمان کۆمیدیەکانی پیشان داو، شتی وا رووی نەداوێ کە لەسەر شانۆدا شانازی بەخۆیەوێ بکا، بەلام مادام دوژمنەکانی لای (ئەئینیە نادوودلەکان) بۆختانیان بۆ هەلبەستووێ... تاوانباریان کردووێ بەوێ گالته و قەشمەری بەنیشتمانەکە ی دەکا و ئیھانە ی میللەت دەکا و، ئەوانە ئەمڕۆ حەز دەکات وەلامی ئەم تۆمەتانە بداتەوێ. (۱)

بەم چەشنە شاعیر و کۆمیدینوسەکان ناچار بوون کە بەرامبەری جەماوەر بەرهەقان- دیفاع - لە کارەکانی خۆیان بکەن. بەم پێیە سەرەتای رەخنە ی ئەدەبی، لە ئەدەبی هەموو گەلانی گیتییدا دەبی هەر بەم چەشنە دەستی پێکردبێ. واتە بەرگریکردنی شاعیر لە خۆی و بەرهەمەکە ی بەرامبەر بەخەلک.

ئەم سەرەتایەش سەبارەت بە ئەدەبی عەرەبیش راستە کە بیرەکانی رەخنە تییدا یەکەم جار لە شیعردا رەنگی داوێتەوێ.

بەم رەنگە سەرەتاکە ی رەخنە ی عەرەبیش لە سەرەدەمی پیش ئیسلام لەناو شاعیراندا یەیدا بوو، بۆ ماوەیەکی دوور و درێژ هەروا مایەوێ (شاعیریش سەرەتا هەولێ ئەوێ دەدا کە دلی خەلکی هۆزەکە ی خۆی رازی بکات لە کاتی کە لە بۆنە و جەژنەکانی هۆزەکا شاعیری بۆ دەگوێن، پاشان لەمەوێ وای لێ هات بەناو زۆم و هۆیە ی هۆزەکاندا دەگەرا و لە بازارەکاندا لەگەڵ شاعیرانی تر دەچووێ پێشیرکێو، وەکو لە بازاری عوکارزا ئەوسا یەکەم جار رەخنەگری پێشۆز نەبوون رەخنە بگرن، بەلکو خەلکی گوێگرانی هۆزەکان ئەم کارەیان بەجێ دەهێنا، هەر کە شیعریکی باشیان بەرگوێ بکەوێتایە پەسندیان دەکرد و هاواریان بۆ دەکیشتا و هەلیان دەنا، خەلاتیشیان بەشاعیرەکە دەدا، یاخۆ ئەگەر شیعەرەکە یان بەدل نەبواوە سەرزنەشتی شاعیرەکە یان دەکرد و لێیان لێ هەلەدەفرچاند، کەوابێت چەژگە ی شیعریان هونەری گوێگران (۲)

۱) أمين سلامة، ترجمة كوميديات اريستوفانيس، المجلد الاول، وزارة الثقافة والفنون، بغداد، ۱۹۷۸، ص ۱۴۷.

۲) لە راستیدا یەکەم رەخنەگر میللەت بوو. جەماوەر هەمیشە دەوری رەخنە یی بەرامبەر بەرهەمە ئەدەبیەکانی بێشوو، ئەو بەرهەمی جوان و پتکۆپتک و لەژانەوێ نزیک بووێ و، وەلامی پرسیار و هیوا و ئاواتە گیانییەکانی خەلکی دابێتەوێ، لەلایەن جەماوەرەوێ لەبەر کراوێ و پاتزاوێ. ئەویش کە هیچ باوەختکی ئادەمیزادی تێدا نەبووێ و لە هونەر دوور بوو، هەر زوو پوکاوێتەوێ و لە ناو رۆحی نەوێکاندا دەنگدانەوێ یەیدا نەکردووێ. مانەوێ سەدەھا ئۆنۆمە ی فۆلکلۆری بەرز بەدرێژایی سەدان سال، بەلگە ی هەرە گەورە ی ئەم راستییە ی.

پێوانە ی هەلسەنگاندنی جۆری بەرهەمەکە بوو. (۱)

هەر وەها لەگەڵ ئەوێ شاعیری سەرەدەمی پیش ئیسلام (پابەندی جۆرە شتێوازێکی هونەری بوو پەڕەوێ دەکرد و لاسایی دەکردوێ و نەیدەتوانی بەموو لێی لایەت، ئیتر کە شیعریک یان قەسیدە یەکی درێژی دابنایە چار نەبوو دەبوو لە پێشەوێ بۆ شوێن هەوار و کەلاوەکان بگری، پاشان باسی گەشتەکە ی خۆی بکات لە بیاباندا و بەتانوێی خوشترەکە یدا بێت و ئینجا رێگە یەک بدۆزێتەوێ کە لێیەوێ دەریچێت بۆ دەریزینی مەبەستەکە ی خۆی ئەگەر پێ هەلگوێن و ستایش و ئەگەر شتی تره). (۲)

دیسان لە کارەکا شیدا (وێنە یی سەرەست بووێت، نا، بەلکو پێویست بوو هەرچی مانا و بۆنە و دارێشتە ی ئامادەکراو هەبێ کە شاعیرانی پیش خۆی بەکاریان هێناوێ ئەویش بەکاریان بەیێ ئەگەر و نەکات گوێگران لێی دەتەکنەوێ و یان شاعیر ناتوانی وەکوو دەیهوێت کاریان تێ بکات). (۳)

واتە پێویست بوو رەچاوی ئەو یاسا و دەستوورانە ی بکات کە شاعیرەکانی پیش خۆی پەڕەوێان کردوو، چونکە ئەگەر و نەکات شیعەرەکانی بەناپەسند لە قەلەم دەدرێ. چونکە لەناو ئەو گوێگرانەدا کە گوێیان لە شیعەرەکانیان دەکرد هەندیک کەسی لێزان و پێشۆز هەلکەوتن لەمانە نابێغە ی زوویی شاعیری بەناو یانگی سەرەدەمی پیش ئیسلام، کە لەسەر پێشە ی رەخنەگران دەبوون بەرهەقنەری ئیوان شاعیران، شیعەرەکانیان هەلەدەسەنگاندن و بیرورا و تیبیی خۆیان لەم رووێ پێشان دەدا. هەر وەها (کۆبوونەوێ شاعیرەکان لە بازارەکانی سەرەدەمی پیش ئیسلام و لە دەرگای پاشا و ئەمیر و سەرۆکەکان سەرەرای ئەو دەمارگیرییە ی بۆ تیرە و شاعیر، ئەمانە هەموو بوونە هۆی ئەوێ کە شاعیرەکان بەتوانابن لە شیعەرەکانیان و سوور بن لەسەر رەسەنایەتی شیعەر لە ترس و پلارلێدان و بەشوێنکەوتن، ئەمەش بۆ هەلسەنگاندنی شیعەرەکانیان ئەم ئاگالێسوونەوێش کاری کردە سەر لایەنی رەخنە لە لایەن شاعیر و ئەوانە ی کە خاوەنی فریشتە ی رەخنە و چێژی تەواون). (۴)

لەگەڵ ئەوێ شاعیر تەماشای ئەکە ی کە دەورووبەری پیش ئیسلامیش کاریگەری تەواوێ هەبوو لە سەرەلەدانی رەخنە (چونکە بارودۆخی کۆمەلگای تیرەگەری خووەوشتی ئاگری دوزمنایەتی لە ئیوان تیرەکان خوش دەکات، دووبەرەکی و بەیەکاچوون و هاقرکی

۱) د. شوقي ضيف، النقد، ص ۱۷.

۲) سەرچاوە ی پێشوو.

۳) سەرچاوە ی پێشوو، ص ۱۸.

۴) د. هند حسين، النظرية النقدية، ص ۴۲.

زۆر دەکات و، ستایش و داشۆرین دوو ھۆکاری سەرەکین لە چالاکی ڕەخنەگرتن). (۱)

بەم شێوەیە ڕای ڕەخنەگرانە دێتە کایەو لەسەر بەرامبەر بکردنی شیعری دوو شاعیر و بەچاک زانینی یەکێکیان، کامەیان بەهێزترە و کامەیان دژوارترە. ھەر وەھا ئەو جۆرە ڕەخنەییە ڕەخنە تاکیمان بۆ دەستنیشان دەکات لە شاعیرێک بۆ ئەوی تر.

بەم پێشە ڕەخنە سەرەدەمی پێش ئیسلام لەسەر چێژی خۆرسک بنیات نراوە، ھەر وەکو لەم بەیتەدا ھەردەکەوئ، شاعیری پێش ئیسلام (تەرەفە ئێن بەد) ڕەخنە لە (موتەلەمیس) گرتووە و دەلێ:

وقد أتناسی الهمَّ عند احتضاره

بناجٍ علیه الصَّعيرةُ مُعَدِم

تەرەفە دەلێ: (جمل) بوو بە (ناقە): چونکە (صیعری) نیشانەییەکە لە ملی (ناقە) نەک لە ملی (بەیر) (۲) بەھەر حال ڕەخنە لەو کاتەدا لەسەر دەستووری ھونەری بنیات نەنرا بوو، بەلکو ڕەخنە بریتی بوو لە سەیرکردنێکی بەناستەمی ھۆش و بۆجونیکی بەپەلە و کردەویەکی سادە و سەرەتایی بوو.

لە سەرەتای چەرخێ ئیسلام ڕەخنە (پێشکەوتنێکی زۆری بەخۆیەو نەدی، ئەگەرچی ئیسلامەتی گەلیک بەھاوئەوێ نۆتی وای بلۆکردووە کە بەتەواوەتی لە بەھا و نمونەکانی کۆن جیابازبون، ئەگەرچی ناوەڕۆکی شیعری گەلیک شاعیریش بەلای بلۆکردنەوێ نایینی ئیسلامەتی و نمونەکانییەو چوو.....). (۳)

لەگەڵ ئەمانەشدا (بەنکە و یاساکانی شیعەر و ھونەرەکانی ئەدەب ھەر لەسەر ڕێچکە سەرەدەمی پێش ئیسلام مانەو. چونکە لە بەرەبەیان ئیسلامدا کۆمەڵی خێلایەتی ھەر لەسەر دۆخی پێشوو مایەو و پێوەندییەکانی بەرھەمھێنان ھەر بەدواکەوتوویی و کەسادیی جارێ مانەو). (۴) بەلام ئەم حالە زۆری درێژە نەکیشا کاتیەک کە چەند (گۆرانێکی گرنتر روویان دا وەکو ئەوێ کە ئیسلامەتی کاریکی تەواوی لە ژبانی ئابووری کرد و قەپڵکی بەرژیمێکی دەوڵەتی گۆرا و ھەموو کاریکی خێلایەتی لەبەر ئەو دەستی بەشکان کرد.

بەلام شۆتەواری شەڕ و کێشە خێلایەتی لە شیعری گەلیک شاعیردا ھەر مایەو و دەستوور و تەرازووەکانی ڕەخنە و ھەڵسەنگاندنی شیعەر و شاعیران ھەر وەکو سەرەدەمی

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ص ۵۲.

(۲) د. احمد امين، النقد الادبي، الطبعة الرابعة، بيروت، ۱۹۶۷ ص ۴۴۸.

(۳) اسماعيل رسول، چەند باسیک دەرباری ئەدەب و ڕەخنە ئەدەبی، ل ۲۲.

(۴) سەرچاوەی پێشوو، ل ۲۳.

پێش پشیمان بەبناغە ی بنەچەکی خێلایەتیەو دەبەست). (۱)

بەلام کاتیەک کە ڕەخنە ئەدەبی لای میلەلەتی عەرەب لە سەرەدەمی ئەمەوی و عەباسییەکاندا گۆری تێکەوت و پێشکەوت. بەووە ئەوەستا کە ئەم شاعیر و ئەو شاعیر بەسەر ئەوانی تردا ھەڵسەنگێتن بەلکو شاعیرانیان خانە خانە و چێن چێن دابەش کردن). (۲) ھەر وەھا وا نەبێ شاعیرەکان ھەر تەنیا بیرورا و تێبینی خۆیان دەرباری شاعیرەکانی ھاوچەرخێ خۆیان دەربیری. ئەوێ (عومەر بن وەلید بن عەبدولمەلیک) پرسیار لە (ئەختەل) دەکات کە: کێ لە ھەموو کەس شاعیرترە؟

و ئەلامی دەداتەو: (ئەوێ ئەگەر پێشدا ھەلگوت (ستایشی کرد) بەرزی کاتەو، ئەگەر (داشۆرینیش) ی کرد نزمی بکاتەو. ھەر وەھا (ئەعشا) دەچیتە لای (قیس) و لێی دەپرسی ئینجا کێ؟

دەلێت: کۆری بیست - واتا (تەرەفە)، دوایی من واتا خۆی). (۳)

بەلام (بوختوری و ئەبوونوواس ڕایان وایە کە شاعیر خودان تاقیکردنەو، و ئەو لەوانە کە تووشی کێشە شیعەر نووسین نەبوونە بەناگاترە و زیاتر شارەزای دانان و دارێشتنی شیعەر). (۴) بەلگەش بۆ ئەم ڕایە ئەوێ کە (ئەبوونوواس) چەند بیرورایەکی ڕەخنەگرانە مایە دەرباری شاعیرەکانی دەوری پێش ئیسلام و سەرەتای ئیسلام و ئەمەوی. ھەر وەھا دەرباری شاعیرەکانی ھاوچەرخێ خۆشی دەگێژنەو کە شیعری (نابیغە زویانی) زۆر کاری لێ کردووە و لە شیعری (زوهیر) و (ئەعشا قەیس) بەچاکتر زانیو، بێ ئەوێ ھۆبەک دەستنیشان بکات. ھەر وەھا دێرێکی (تریماح بن حەکیمی) زۆر پێ خۆش بوو و دەلێ: ئەمە چاکترین دێرە کە (تریماح) گوتوویەتی، دێرەکەش ئەمەییە.

إذا قُبِضَتْ نَفْسُ الطَّرْمَاحِ اخِلْفَتْ

عُرِّي الْمَجْدُ واسترضَ عَنانُ الْقَصَائِدِ

زۆر جاری و ھەبوو (ئەبوونوواس) لە حوکمە گشتییەکانی دەردەچوو لە کاتی ڕەخنەگرتندا. بۆ وێنە، لایەنی (جەریری) دەگرت و دەیگوت: چاکترین شاعیرە

(۱) سەرچاوەی پێشوو.

(۲) لەو سەرەدەدا چەند کتێبێکی ڕەخنەیی بەدەستمان گەیشتووە لەمانە (طبقات الشعراء) ھی (ابن سلام الجمی).

(۳) د. هند حسين، النظرية النقدية، ۱۳۵.

(۴) د. عبد الجبار المطلبی، الشعراء نقادا، ص ۷.

دەربارەى (بەششارىش) دەيگوت: شيعرى زۆره و دلگيشه). (۱)

له تيبينيه كاني شاعيرانى چهرخى ئەمەوى و عەباسى ئەوەمان دپتە بەرچاو كه
رەخنەكانيان رەخنەيكى زانستى و رەوانبىزى بوو، چاكه و خراپەيان دەستنيشان دەکرد،
بەتەنيا ئەك بەكۆمەل. لپردا (لايهنى زانستى رەخنە بەديار دەكهوئى هەروها لايەنى
رەوانبىزى و كارىگەرى لى رەخنەدا، ئەمانەش گشتى دەگەرپتەوه بۆ بوونى چەند
شاعيرىكى رەخنەگرى پسپۆر له رەخنە له چهرخى ئەمەوى و عەباسيدا وەكو فەرەز دەق،
جەربر، بوختورى، ئەبوونواس، ئەبووتەمام، ئيبينمولوعتەز و ئەوانى تر). (۲)
چونكه له راستيدا شيعر وەكو كەلوپەلگە نيشانى هەموو جۆره كەسپىك دەدرئ له
هەر پلەيهكى كۆمەلايه تى بئى، بۆيه هەر كه گوئى لئى بوو كارى لئى دەكا و پلەوپايلهيكى
بۆ دادەنى و دەينرخينئى.

(پەتاييه تى ئەگەر هاتو نرخانەكه له لايەن شاعير ياخود نووسەرەوه بوو، ئەوا دەزانن
ئەو دەقه ئەدەبىيه چى بەسەرا هاتوو له بەهيزى و بئى هيزى و هەر هۆيهكى تريس.
هەروەك ئەوهى باوەرپىكى پتەويان هەيه كه شاعير يا نووسەر نزىكترين كەسن له
بەرەمه كانيان، رەخنەگر هەرچەندە كارامە بئى هيندەى خويان لئى نازانن. چونكه
رەخنەگر وەكو ئەوان تووشى ئەو تاقىكرەنهوه ئەدەبىيه نەبووه لەو كاتەى دەقه كەيان
دارشتوو و شارەزايى لەو هەستە نييه كه له كاتى هيزورى و پرووتى ياخود له كاتى
تەنگانە تووشى شاعير و نووسەر دپت، هەر كه وشە و رسته كان دادەپژژن و هەرچى
بەدەروونيان دادئ ديهخەنە نيوان ئەو دەقهى كه ئيمە ديهخوئينهوه). (۳)

بەم پتیه ئەو بېروا نرخانە رەخنەبييانەى كه شاعيرەكان هەيانبوو دەربارەى شيعر
له سايهى بەرهوپيشچوونى ميژووئى بوونه بناغه و دەستوور بۆ رەخنەى ئەدەبى
عەرەبى.

ئينجا بەم رەنگە بەلامانەوه گرنگه كه چەند نموونەيىكى شيعرى كلاسيكى له قەلەم
بەدين كه تيبيدا شاعيرەكانى ئيسلام و سەرەتاي ئيسلام و ئەمەوى و عەباسى باسى
چۆنيتى دارشتن و ستايش و شانازى و كارىگەرى و لايەنەكانى ترى شيعرەكانيان
کردوو. كه بەلگەيهكى پتەون بۆ چەسپانەن و دامەزراندنى سەرەتاي رەخنەى ئەدەبى له

شيعرى كلاسيكيدا. هەروەكو ئەم نموونانەى خوارەوه.

حيمار ئەلبارىقى: شاعيرىكى سەرەمى پيش ئيسلامه، دەلپت شيعر وپنه گرتنى
كەسيىتى و خودى شاعيره، بۆيه له هەر شاعيرىك بەجۆرپكه و، شيعرپش وەكو
هاويشتنى تيره يان ئەپيكنئى يان نه:

الشعر لبُّ المرء يعرضه
والقول مثل مواقع النبل
منها المقصر عن رميته
ونوافذ يذهبن بالخصل (۱)

تەميم بن ئەبى موقبيل: باسى جوانى و رپكى شيعرەكانى دەكا و دەلپت:

إذا متُ عن ذكر القوافي فلن ترى
لها تالياً مثلي اطبّ واشعرا
واكثر بيتاً مارداً ضربت له
حزون جبال الشعر حتى تيسرا (۲)

ئيبين هەرميه: خۆى بەزپرينگريكى لپهاتوو دەچوئى، بەلام وشە دادەپژژئى ئەك خشل،
جوانىيه كەشى بۆياغيك نييه بروات بەلكو هەر گرانبهها و بەچپژ و نەمانى بۆ نييه.

أني امروء لا أصوغ الحلي تعلمه
كفائي لكن لساني صانغ الكلم (۳)

هەروها باسى ئەوه دەكات كه شيعرەكانى زۆر و زوو كار له جهماوهر دەكات و
دەلپت:

لاحملنك من شعري على فرس
من المذبة مأمون على الزلق
بأتي بك الصين في يوم وليلته
كالريح يأتي على مكران والسلق (۴)

كەعب بن زوهير: ستايشى شيعرەكانى و شاعيرەيه تى (حوتەينه) دەكا، دەلئى

(۱) د. المطلي، الشعراء نقاداً، ص ۲۲.

(۲) سەرچاوهى پيشوو، ص ۲۶، هەروها بروانه، ديوان بن مقبل، تحقيق د. عزه حسن، دمشق،
۱۹۶۲، ص ۱۳۶.

(۳) سەرچاوهى پيشوو، ص ۲۸.

(۴) سەرچاوهى پيشوو.

(۱) د. هند حسين، النظرية النقدية، ص ۱۳۷.

واتاى ئەم دپره ئەمەيه (هەر كه گيانى منيان كيشا واز له هەموو شانازىيهك دپنم و جلهوى قەسیدەكانم
بەسه).

(۲) سەرچاوهى پيشوو، ص ۱۵۷.

(۳) سەرچاوهى پيشوو، ص ۱۳۰.

شاعیرانی تر ناتوانن وهکوئو شاعر دابهیتن و دهلیت:

فمن للقوافي شأنها من يحوكها

إذا ما توى كعب و فوز جرول

ههروهها شانازی بهوده دهکات که شیعرهکانی بههریه و دهسکرد نییه.

يقول فلايعيا يقول يقوله

ومن قائلها من يسيء ويعمل

يقومها حتى تقوم متونها

فيقصر كل ما يتمثل

كفيتك لا تلقي من الناس شاعراً

تنخل منها مثل ما أنتخل^(۱)

ئهلهسهه تهلباهیلی: دهلی شیعرهکانم له سهراوهیتهکی بهییت و بهرین ههلقولاون.
لهبهه نهوه بی گهردن و رهسهنن و دوورن له خهوشکاری و درۆ و دهلهسهه. ئهههش
نمونهیهکی بهرزی شیعره عهرهیین.

القي قذى الشعر عنه حين أبصره

فما بشعري من عيب ولا ذام

كأنما اصطفى شعري وأغرقه

من لج بحر غزير زآخر طام

منه غرائب أمثال مشهورة

لملومة زانها وصفي واحكامي^(۲)

ههروهها ههندی شاعیری واهههه زۆر گرنگی بههۆنینهوه و وردهکاری له
شیعرهکانیان دههههه، بریار دههههه که شیعرهکانی بی کهموکوری هۆنینهوهه له مانهه.

عودهی بن رهققاع ئهعامیلی دهلی:

وقصيدة قد بت أجمع بينها

حتى أقوم ميلها وسنادها^(۳)

ههر لهه بارهیهوه جهربیر دهلی:

(۱) سهراوهی پیتشو، ص ۲۹، ههروهها بروانه، دیوان کعب بن زهیر، شرح صفة السكري، القاهرة، ۱۹۵۰، ص ۶۰.

(۲) د. المطلي، الشعراء نقاداً، ص ۳۰.

(۳) سهراوهی پیتشو، ههروهها بروانه، دیوان النابغة الذبياني، مصطفى صادق الرافعي، بيروت، ۱۹۶۰، ص ۵۴.

فلا إقواء اذا مرس القوافي

بأفـواه الرواة ولا سنادا^(۱)

تهریح بن ئیسماعیل ئهلهسههفی: دهلی قهسیدهیهک دههۆنینهوه که وهکو هۆنینهوهی
ملوانکه و خشل بیته:

يقودني الود والاخلاص محترمي

من أبعد الارض حتى منزلي كشب

وحوكي الشعر أصفيه وانظمه

نظم القلادة فيها الدر والذهب^(۲)

ئیمروئولقهیس: بهه شیوهیه باسی هۆنینهوهی شیعرهکانی دهکا و دهلی:

اذود القوافي عني ذبادا

ذباد غلام جريء جرادا

فلما كثرت وأعيينني

تنقيت منهن عشراً جبادا

فأعزل مرجانها جانباً

وأخذ من درها المستجادا^(۳)

ههروهها زۆر جار شاعیری رهخههه دهچیتته مهیدانی شانازی بهخۆ و هۆزهکهیهوه،
وههۆزهکهی بهخاوهه داهیتنان و سهراوهی شیعر وتندا له قهلهه دهههه. ههروهها باسی
کارتیتکردن و رهواجی شیعرهکانی بهسهه خهههک و شیعرگیتیهکاندا دهکا. لهه
رهوههه(ئیین مهیاده) دهلی:

فجرنا ينابيع الكلام وبحره

فأصبح فيه ذو الرواية يسبح

وما الشعر الا شعر قيس و خندق

وقول سواهم كلفة وتلمح^(۴)

له گهه نهوهههه شاعیر شانازی به بههیزی و بهردهوامی شیعرهکهی دهکات له
داشۆرین و ستایشدا. (خههههه) دهلیته:

(۱) سهراوهی پیتشو.

(۲) سهراوهی پیتشو، ص ۳۱.

(۳) د. المطلي، مواقف في النقد والادب، ص ۱۹۷.

(۴) د. المطلي، الشعراء نقاداً، ص ۳۳.

وقافية مثل حدّ السنا
نتبقى ويهلك من قالها
تقدّ الذّوابة من يذبل
أبت أن تفارق أوعالها^(١)

ههروهه دهرباردی هه مان بابهت، چهند شاعیریکی تر بیرو پای جیاواز دهلتین له مانه
فه زدهق دهلتی:

ومن يك خائفاً فرطات شعري
فقد أمن الهجاء بنو الحرام
هم قادوا سفيهم وخافوا
قلائد مثل أطواق الحمام^(٢)

حهسان بن سابیت دهلتی:

لساني وسيفي صارمان كلاهما
ويبلغ ما لا يبلغ السيف مذودي^(٣)

ديسان (هه سمه عی) دهلتی:

أبى الشعر ألا ان يفئ رديئة
علي ويأبى منه ما كان محكماً
فيا ليتني اذا لم أجد حوك وشبه
ولم أك من فرسانه، كنت مفحماً^(٤)

جگه له مانه که باس مان کرد. به دهیه ها نمونانه ی تر دۆزبومانه وه له ناو به رهه می
شاعیرانی عه رهیدا. که دهرباردی هه مان بابهت شاعران داناوه و بۆچوون و بیرو پای تر
دهخه نه روو. به لām هه ره مانه به گرنگی زانیومان که باس مان لیتوه کرد. بۆ ئه وه ی
ههنگاو بهاو یترین به ره وه سه ره تاکانی رهخه له ئه دهیه کوردیدا و به تاییه تی له شیعری
کلاسیکیدا. له پیتناوی دهستکردنی ئه م دیاردهیه و رهنگدانه وه که ی له
ئه دهیه که مانیشدا.

(١) سه رچاوه ی پیتشو، ص ٣٤، ههروهه برونه، جمهرة اشعار العرب، لابی زید محمد بن الخطاب القرشي، تحقیق علی محمد البجاوی، القاهرة، ١٩٢٦، ص ٦١٥.

(٢) سه رچاوه ی پیتشو، ص ٣٥.

(٣) د. احسان النص، حسان بن ثابت، مصر، ١٩٧٤، ص ١٥٨.

(٤) د. المطليبي، الشعراء نقاداً، ص ٩.

سه ره تاکانی رهخه له ئه دهیه کوردیدا

گومانی تیدا نییه که رهخه ی ئه دهیه رهنگدانه وه ی ئه دهیه خۆیه تی و ئه نجامی
په ره سه ندن و پیتشکه وتنی ئه دهیه که یه، چونکه ریتی تی ناچن رهخه ی ئه دهیه پیتش
پهیدا بونی ئه دهیه پهیدا بێ، به م پیتیه که رهخه لقیکه له لقه کانی ئه دهیه و
به په ره سه ندنی په ره ده ستیتنی و به گه شه کردنی گه شه دهکات. وا باوه که لق سه ره به گشت
داره که یه، ئه گه رچی لقه که رهنگورو ی تاییه تی خۆشی هه یه. ههروهه پیتشکه وتنی
رهخه پیتوه ندی به پله ی شارستانه تی گهل و پیتشکه وتنی زانستی و رۆشنییری له ناو
کۆمه لدا هه یه. رهخه هه رچه ند زاده ی په ره سه ندن و پیتشکه وتنی ئه دهیه، به لām ده توان
کاریکی گه وه بکاته سه ره نو سه ران تا راده ی ئه دهیه که یان به رزتر بکه نه وه که رهنگه
بیگه یه نه نه راده ی داهیتان، ئه مه ئه گه ر، ئه وه رهخه یه په سند و مه وزووعی بوو وه له سه ره
پیتوانه ی نو یی رهخه گری بنیات نرابوو.

ئینجا که باس دیتینه سه رهخه له ئه دهیه کوردیدا، ده یی به پله کانی پیتشکه وتنی
ئه دهیه خۆی و پهیدا بونی لقه جوړیه جوړه کانی ده ست پێ بکه ین ئه گه ر چی به کورتیش
بێ - بۆ ئه وه ی بتوانین سه ره تای دروستبوون و پیتشکه وتنی ده ستیشان بکه ین.

که وا بیت ده یی له فۆلکلۆره وه ده ست پێ بکه ین، (فۆلکلۆریش: بریتیه له ئه فسانه
و چیرۆک و حیکایهت و قسه ی نهستهق و په ندی پیتشینان و بهیت و بالۆره و گۆرانی
و داب و ده ستووره کانی کۆری ئایینی و... هتد.

ئه مانه هه موو بنچینه ی ئه دهیه کوردی بووه ئه مه که ره سه ی رۆشنییری گه لی کورد
بووه که ده ماو ده م له نه وه یه که وه گه یشتووه به وی تر و له کۆری مزگه وت و ما لا ندا
گوتران. ههروهه له کۆنه وه به در یترایی می ژوویه کی چروپر، به ره هه میکی
تاقی کرد نه وه کانی ئه م گه له بووه). (١) له ناو ئه م به ره هه مه ده وه له مه ند و ره نگینه دا، که
شه قلی گه لی کوردی پیتوه دیاره ها تۆته کایه وه له ئه نجامی خۆشی و ناخوشیه کانی
ژیانی تی له دیرین زه مانه وه تا کو ئی ستاش هه ر شتی تازهی ده خرپته سه ره و
به رده و امیشه.

له به ره ئه وه شتیکی سروشتیه که له ناو جوړه کانی ئه م ئه دهیه دا، ده قی رهخه یی ساده
و ساکار بدۆزیته وه چ به شپوه ی هۆنراوه بیت یانیش به یه ند و مه ته ل و گالته و گه پ و
قسه ی نهستهق بیت. لیتره دا به لگه یه ک بۆ چه سپاندنی ئه وه رایه دیتن وه کو ئه م نمونه یه
(قسه بیگیژه، بیبیژه، بیویژه). (٢) که جوړیکه له قسه ی نهستهق و بییریکی رهخه یی

(١) اسماعیل رسول، چهند باسیک، ل ٤٠.

(٢) علاء الدین سجادی، دهقه کانی ئه دهیه کوردی، بهغدا، ١٩٧٨، ل ١٥٩.

تیبیدا بەدی دەکەین و نەوێ کورد هەر لە کۆنەوه دەرک و هەستیان بەم جۆرە داڕشتنانه کردووه و ئاراستەى یەکتریان کردووه. بۆ دەستیشانکردنى ئەو قسە و ئاخافتانە کە لە دەم دەرچوون تازە ناگەرێتەوه، چونکە ئەگەر بەپوختى نەبێتە دەرەوه ئەو کاتە زیان دەبەخشێت. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا نابێت پشت بێهەستییەوه بەفۆلکلۆرەوه بۆ دەستیشانکردنى سەرەتای پەخنى ئەدەبى کوردی. چونکە مەبەستمان تەنیا ئەدەبى نووسراوه و دەبى لەو ئەدەبەوه لێکۆڵینەوه کە دەست پێ بکەین.

ئەدەبى نووسراومان بەشێوەیەکی گشتى ئەوێ بەدەست ئێمە گەشتوووه لە سەدەکانى رابردوودا (تەنیا ئەدەبى هۆنراوەییە، نەوێ ئەدەبى پەخشێ. چونکە لەو سەدەمەدا هۆنراوەکە زمانى ویژدانى بوو، ژێرى هێشتا پیاو نەئالابوو تا بتوانى بارەکەى بگۆڕێ بەلایەکی تردا). (١) بەم پێیە (پەخنى لەلای کورد وەک لای عەرەب و زۆریەى گەلان، لە نێوان شاعیرەکاندا پەیدا بوو، دەتوانى بگوترێ بەبێ دووێلى کە پەلەى دواى ئەدەبى فۆلکلۆرى پەلەى شیعەر). (٢)

کە پێگەىشت و بەنیشانەى بنچینەى ئەدەبى کوردی دانرا. ئەم راستییە وەکو گەوهەریکی پرشنگدار خۆى پیشان دەدا کە (لە سەرەتای پەلەى شیعەر گوتندا، شاعیرەکان بەرهەمى یەکتریان بەستایش یان بەزەمکردن هەڵدەسەنگاند و پێوانە لە حوکمدان بەسەرچاک و خراپى شیعەریک یا چەند دێرێکدا بەپێى چێژى شاعیرەکە و جۆرى نەرى و پێوانەکانى هەلسەنگاندنى شیعەرى ئەو سەدەمە بوو لە کێش و لە سەرەادا). (٣)

هەرەها لەو سەدەمانەدا (کۆرى ئەدەبى لە دیوێخانەى میر و ئاغا کوردەکان و لە حوجرەى فەقییەکان و مزگەوت و خانەقاکاندا و هەندێ بۆنەى تاییەتیدا دەبەسترا، کە شاعیرەکان شیعەریان تیبیدا دەخوێندەوه و زۆر دەمەتەقى لەسەر ئەم دێرە یان ئەو قەسیدەیه گەرم دەبوو، شاعیرانى بەپێى پایە و پەلەیان لە شیعەردا دەستیشان دەکران). (٤)

ئینجا بەم پێیە دەتوانین بەلێن پەخنى کارێکى کۆنە لە ئەدەبى جیهاندا، ئەم بۆچوونەش سەبارەت بە ئەدەبى کوردیشەوه راستە، چونکە (ئەم دشتین بێژین کول ناڤ چشاکى کوردەواری ژى کەڤنارە و هەر هەبوویه. دەمى هۆزانقان و تورەقانی مەبێن

بەرى ل چقاتا درونیشتن و پالەنگانى ب مالکین هۆزانا ذکر و هەڤبەر ذکر، هیز و لاوازی تیدا دەستیشان ذکر لى ل سەر پەیسکین نقیسینا چاخى خوه). (١)

لە بەر ئەوێ چاک وایە بەوردی گوى (لە نووسەرانی پەخنى گری بگرن و بزاین هونەرمانەکان کامیان لە بارن و کامیان نالەبارن. بەلام چاکتر وایە گوى لەو هونەرمانە بگرن کە گرنگى دەدەنە لایەنێکى کارەکیان، جا چ شاعیرەکان خۆیان لەسەر بەرهەمى خۆیان بنوسن یاخود هاوڕێیەکانیان کە باشیان دەناسن و دەتوانن هەلیان بسەنگێن. ئەم جۆرە کەسانە کە خۆیان بە پەخنى خەریک دەکەن دەتوانن گرنگى بەدەنە ناوێرێکى بێهەستە و زمان و شێوەى بێهەستە و پەزەمانەندى و داھێنان لە دەروونى کەسانى تردا بەرپا بکەن). (٢)

چونکە لە راستیدا ئەو شاعیرانەى کە پەخنى گری و باش لە ئەدەب گەشتووون (توانای ئەوێمان هەبوو بەسێ چۆنیەتى دروستبوونى کارى ئەدەبى و مەبەستى کارى ئەدەبىیان بۆ روون بکەنەوه. لەگەڵ دەستیشانکردنى چۆن کارى ئەدەبى دەست پێدەکا و دیارکردنى شێوازە هونەرێیەکەى و ئامانجیەتى). (٣) بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دەتوانین بەلێن پەخنى زانستانە پەیتوانەى ئێستا لە ئەدەبى کوردیدا هێشتا پەیدا نەبوو. ئەم حالەتە تا چارەکی یەکەمى سەدەى ئێستامان بەردەوام بوو کەوا پێش ئەم ماوێهە هیچ پەخنىەکی نووسراومان بەپەخشێ دەست نەکەوتوو، جگە لە بیرو و تییبى شاعیرەکانمان کە بەشێر دەربارون، (پەنگە هۆى کاربەگەرى ئەمەش بەگەرێتەوه بۆ ئەو دواکەوتە رۆشنبیریەى کە ئەنجامى بارى کۆمەلایەتى و رامیاری ئەوسادا پەیدا بوو، کەوا پێوەندى بەکۆمەلایەتیەکانى بەرهەمەتێمان دواکەوتووون، هەرەها بەهۆى دەسلالتارى رێژیمى تیرەگەرى و دەربەگایەتى و ژێردەستەبى سەلەها سالى ناوچە کوردییەکان بۆ دەسلالتى فارسى و عوسمانى و پەیداوونى حالەتێکى بەسامى دواکەوتنى فیکرى و کۆمەلایەتى و نەبوونى هیچ پێوستییەکی بووراندنەوهى رۆشنبیری نەتەواوەتى، یان دوورەپەریزى لە رێبازەکانى فیکرى و ئەدەبى جیهانى و لەو راپەرینە شارستانییهى سەدەى هەژدە و نۆزدەى ئەوروپا). (٤)

بەلام لەگەڵ ئەو بارە دواکەوتوو، شاعیرانى کلاسیکی کورد، وەکو شاعیرانى

١) سەرفراز عەلى نقشبەندى، پەخنى دەرک، گۆڤارى بەیان، ژ(١٤٩)، ١٩٨٨، ل ٧٠.

٢) أ. سكوت جيمس، صناعة الادب وبعض مبادئ النقد في ضوء النظريات النقد القديمة والحديثة، ترجمة هاشم الهنداوي، مراجعة د. عزيز المطليبي، بغداد، ١٩٨٦، ص ١٨.

٣) سەرچاوەى پێشوو، ص ٣١٠.

٤) اسماعيل رسول، چەند باسێک، ل ٤٢.

١) علاء الدين سجادى، ئەدەبى کوردى و لێکۆڵینەوه لە ئەدەبى کوردى، بەغدا، ١٩٦٨، ل ٢٩.

٢) حسين على شانوف، شيعر شاعير كوردى هاوچەرخ عبدالله گۆزان، وەرگێڕانى شەكەر مصطفى، بەغدا، ١٩٧٥، ل ٤١.

٣) اسماعيل رسول، چەند باسێک، ل ٤١.

٤) سەرچاوەى پێشوو، .

گهلانی تر، هوول و کوششیان داوه، که بهرهمهکانیان پرازینهوه بهیروپای رخنهیی، چونکه هیچ ساتیک نهدهب بهی رخنهیهکی پر سوود نهیتوانیوه ههنگای گورجولانهی خوی بهاوئ له مهیدانی ژیان و ناگرۆزهییهکانی کۆمه‌لدا. بهم پیتی رخنه و بهرهمه می نهدهبی ههیهکهیان لایهکی تریان تهواو دهکات و بهیهکیتهی ههردوو لایان کاریان دهکاته سهر نهنجامیکی بوخت.

بهم رهنکه ئیمهش ههر له سه‌ره‌تای ئهم کاره‌مانه‌وه، پروایه‌کی وا ده‌چه‌سپینین که ئیمه‌خواهن رخنه‌ی نه‌ده‌بین. چونکه‌خواه‌نی نه‌ده‌بیکه‌ده‌وله‌مه‌ندین، که‌سه‌ر به‌کلاسیکیه‌ت و پیا‌زه‌کانی تره. چونکه‌له‌راستیدا (ئه‌گهر رخنه‌نه‌بایه‌ئالای نه‌ده‌ب لایان به‌رز نه‌ده‌بۆه‌هیچ مه‌به‌ستیکیانیش پیک نه‌ده‌هات)، (١) له‌گه‌ل ئهم‌شه‌دا راسته‌گه‌ل جار تاریکایی چۆکی قورسی داوه‌ته‌سه‌رسنگی کۆمه‌لی کورده‌واری، ته‌نگی به‌هه‌ناسه‌رووناکه‌کانی هه‌ل‌چنیوه‌هه‌روه‌کو له‌مه‌وپیش باس‌مان کرد، به‌لام هه‌رگیز ترووسکایی نه‌ده‌ب و وشه‌ی کوردی نه‌کوژاوه‌ته‌وه. ئیستاش خۆمان به‌رامه‌هر سامانیکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بینین که‌پتوسستی به‌شیکردنه‌ویه‌نرخ و بایه‌خه‌سه‌رده‌مییه‌کانی لڤ ده‌ربیتن و بایه‌خه‌ئیتساتیکی و ئینسانیه‌هه‌رگیز نه‌مه‌ره‌کانی به‌ده‌رخه‌ین. ئهم‌کاره‌ش نه‌نجام ده‌درئ به‌هۆی هه‌ل‌تجانن ئه‌و سامانه‌و دیارکردنی ئه‌و ده‌قه‌نه‌ده‌بیانه‌ی که‌بیریکی رخنه‌یی ده‌به‌خشن، جا به‌م پیتی ئیمه‌ش روو له‌نه‌ده‌یه‌که‌مان ده‌که‌ین بۆ دیاریکردنی ئه‌و لایه‌نانه‌که‌راسته‌وخۆ پتیه‌ندیان به‌رخه‌ن و رخنه‌گرییه‌وه‌هیه، هه‌رچه‌نده‌ئهم‌جۆره‌رخه‌یه‌ش رخنه‌یه‌کی ساده‌و ساکاره‌له‌سه‌ر چیت و کارتیکردن و سروشت بنیات نراوه، که‌ئهمه‌شیان به‌مایه‌کی بنچینه‌یییه‌و نا‌کری پشنگوی به‌خری.

ههر ئه‌وه‌بوو که‌شاعیر به‌هۆنراوه‌چه‌ند به‌ره‌تیکه‌ی رخنه‌یی چه‌سپاندوه‌به‌هۆی شانازی و ستایشکردن، یانیش به‌رهمه‌می شاعیرانی تر به‌ناپه‌سند و له‌کولار له‌قه‌له‌م داوه، یاخود باسی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌و دارشتنی زمانه‌که‌ی کردوه. بان به‌هۆی به‌راورد و به‌راوردکارییه‌وه‌چه‌ند بیریکی رخنه‌یی ده‌ربپوه‌و نرخ و به‌های خۆیان تیتیدا دیارکردوه.

که‌ئهم‌جۆره‌رخه‌یه‌سه‌باره‌ت به‌و سه‌رده‌مه‌وه‌کاریکی ئاسایی بوو. هه‌روه‌کو له‌مه‌وپیش تاقیکردنه‌وه‌ی شاعیرانی عه‌ره‌ب به‌نمونه‌ی جۆر به‌جۆر له‌م ئاسته‌وه‌باس‌مان کرد. جا بۆ ده‌ستیشانه‌کردنی سه‌ره‌تای رخنه‌ی نه‌ده‌بیانه‌ی بزانی شاعیره‌کامان چییان وتوه‌له‌م باره‌یه‌وه، ئهم‌باسه‌ش له‌مه‌ودا به‌دریژایی لڤی ده‌دوین.

(١) د، احمد مطلوب، دراسات بلاغیة ونقدیة، بغداد، ١٩٨٠، ص ١٢.

به‌شی دووه‌م

ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی له‌شعیری کلاسیکی کوردیدا

له‌سه‌ده‌ی نازده‌م-هه‌ژده‌م

مه‌لای جزیری - ئهمه‌دی خانی

ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی له‌شعیری کلاسیکی کوردیدا

له‌به‌شی یه‌که‌مدا باسی چه‌ند بایه‌تیکه‌ی زانستیمان کرد، که‌راسته‌وخۆ پتیه‌ندیان به‌رخه‌ن و رخنه‌گره‌وه‌هه‌بوو. بۆ ئه‌وه‌ی هه‌نگاو به‌هاوێژین به‌ره‌و چۆنتی پیدابوونی رخنه‌ی نه‌ده‌بی له‌شعیری کلاسیکی کوردیداو به‌دریژایی له‌م بایه‌ته‌وه‌بکۆلینه‌وه. جا بۆ ده‌ستیشانه‌کردنی ئهم‌سه‌ره‌تایه، ده‌بیت له‌ده‌ستپێکردنی نه‌ده‌به‌که‌دا پیدابیتن و له‌لای ئه‌و شاعیرانه‌بوه‌ستین که‌بیروپای رخنه‌ییان هه‌یه. چونکه‌سامانی نه‌ته‌وايه‌تی دێرینی کلاسیکی کوردی له‌هۆنراوه‌دا، گهر به‌هه‌ر پتوانیک هه‌ل‌سه‌نگه‌تیری بۆ گومان به‌رهمه‌می وای تیدا به‌رچاو ده‌که‌ویت که‌شیای ریز و نرخ پیدانه.

چونکه‌میژوونووسی نه‌ده‌ب له‌دووتوتی ئه‌و سامانه‌دا تیبینی ده‌کات که‌هه‌له‌سه‌ت هه‌یه‌له‌رووی بنیاتنان و ته‌کنیکی دارشته‌وه‌دا وه‌کو چوارینه‌کانی بایه‌تاهیر. هه‌روه‌ها هه‌له‌سه‌ت به‌دی ده‌کری که‌له‌رووی ناوه‌رۆک و په‌یامداریه‌وه‌نمونه‌ی به‌ری هۆنراوه‌ی نه‌ته‌وايه‌تین وه‌کو به‌رهمه‌می مه‌لای جزیری و نالی و مه‌وله‌وی و حاجی و شیخ ره‌زا و..... هتد.

(جگه‌له‌هۆنراوه‌ی درامی که‌مه‌م و زینه‌که‌ی ئهمه‌دی خانیه‌که‌له‌رووی ره‌گه‌زه‌کانی ئهم‌هونه‌ره‌وه‌لوتکه‌ی خولقاندن و جوانکارییه). (١)

له‌به‌ر ئهم‌دیاردیه‌له‌هۆنراوه‌ی کوردیدا که‌بۆ گومان ره‌گوریشه‌یه‌کی ئیجگار کۆنی هه‌یه، بوون و دهمدانی رخنه‌یی ده‌سه‌لمینن له‌نه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیدا.

ئه‌وه‌ی ئاشکرایه‌رخه‌نی نه‌ده‌بی ئه‌رکیکی گه‌وره‌و گران و پیرۆزه‌رۆلیکی کاریگهر ده‌بینیت له‌گه‌شه‌پیدانی نه‌ده‌ب و هه‌ول‌دانی خه‌م‌لاندنی و پشکه‌وتنی و تیشک

(١) د. کامل بصیر، لاسایی کردنه‌وه‌ره‌سه‌نی له‌رخه‌ن‌سازی کوردیدا، گۆفاری کۆی زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد)، به‌رگی هه‌شتم، به‌غدا، ١٩٨١، ل ٨.

خستنه سەر پێچکەى ئەو وشە خەمەتگوزارانەى بەرەو ئاسۆ ئابدۆلۆزى و بێرکردنەو هەمە ڕەنگەکان بۆ مەبەستى تواندەوێت لە خواست و ژانەکانى کۆمەڵدا لە ڕەوتدا و ھەک سايە لە دووى کاروانى نوێخوازى و داھێنان و ڕەسەنايەتى بى ئاوابوون سنگ ئەنى بۆ پێشەو، کە لە ئەنجامدا ڕەنگى شارستانیەى ئەدەبى بنچینە تۆکمە دەپێژێ ھەر بەو ھۆش بزووتنەوێ ئەدەبى شەقلێ پێشکەوتنى ھەمیشەى پێوە دیار دەبێت و لە پاشاگەردانی قوتار دەبین.

بەم پێشە (پەخە دەورێکی ڕۆشنی و ھونەری و جەلەوگیری دەگێرێت و ڕیگا خۆشکەر دەبێت بۆ بزووتنەوێکی ھونەری چالاک، پەخە خۆی لە خۆیەو کردووەیەکی داھێنانەى بەرز و پیرۆزە و سەنگى تايەتى خۆی ھەبە کە ھێچ کەمتر نییە لە بزووتنەوێ ھونەری ئەگەر پێش نەبێ). (١)

لە راستیدا (بەھێچ جۆرێک چاوەروانى گەشەکردنى ئەدەب ناکەین بەبێ دژوار... و وردتر بڵێین ئەدەب بەبێ بیری پەخەى و ڕیباژە جۆراوجۆرەکانى پەخە گەشە ناکات). (٢)

جا لەبەر ئەم ھۆیانە دەبێت ھەر ھۆنراوەى کلاسیکی کوردی بکەین بەبەنەرەت و بنچینە بۆ دەست پێکردنى پەخەى ئەدەبى کوردی. چونکە شتێکی سەیر و نالەبارە ئەگەر ھاتوو لە ماوەى پێنج سەدەدا- واتە لە سەدەى شانزەھەمدا تا کو سەدەى سەدەى ئێستا، ھێچ بیرو و تێروانی پەخەى ئەم ئەدەبەدا بەدی نەکەین. لەگەڵ ئەوەشدا کە شاعیرەکان لوتکەى بلیمەتى و شاکارى تیا دا ناندووە و ئەدەبى نەتەوا و لاواز نییە، بەلکە ئەدەبى ڕەنگین و ناسک و کامڵ و دەوڵەتمەندە و لە ھەر ڕوویەکیوە ئەگەر تەماشای بکەین. کەموکۆرى ئەوتۆی تیا دا بەدی ناکەین، بەلکە توانیویە لەگەڵ ڕووەوێ مێژوو ھاودەنگ ببێت و گەشە و خەمڵاندنى خۆی بپارێزێت. ھەرچەندە داڕێژنى بەدی دەکەیت، ئەگەر ھاتوو بەپێى ناوچەى لەقەڵەم بدرێ. بەلام ئەم داڕێژنە دەگەرێتەوێ بۆ چەند ھۆیک لێرەدا دەرفەتى ئەو نییە باس بکەیت.

ئەوێ ئاشکرا و دیارە کە لەم ماوەیەدا ھێچ کتێب و وتار و چەشنەکانى تری دانان بەدەستى ئێمە نەگەشتووە تا کو بتوانین بیکەین بەچراى دۆزینەوێ سەرەتای مێژووی پەخەى کوردی، ھەر ھەڵا ھەو ماوەیە دوورو درێژەدا، شاعیرەکانمان توانیویانە کەلک و سوود لە ھەموو تاقیکردنەوێ و جۆرە تازەکردنەوێ بکەن ئەدەبى گەلانى دراوسێدا وەرگیرن و پەڕەوێ بکەن لە بەرھەمەکانیاندا، جگە لە شتى خۆمالى کە راستەوخۆ

(١) عزیز گردی، ئەدەب و پەخە، چاپی یەکەم، بەغدا، ١٩٧٤، ل ٢٨.

(٢) د. احمد کمال زکی، النقد الادبي الحديث، اصوله واتجاهاته، القاهرة، ١٩٧٢، ص ٩.

پێوەندى بەبارودۆخى ناھەموار و تێژ و دژواری کۆمەڵەکەى پێوە دیارە.

ئەمەش ئەو دەگەییێ کە شاعیرەکانمان ھوشیار و چالاک بوون و ئاگاداری تەواویان ھەبوو لە ئەدەبیاتی ڕۆژھەلات بەگشتى و گەلانى دراوسێ تەبایەتى، وە شاعیرەکانمان بەپێى کات و شۆین لە بەرھەمەکانیاندا خاوەنى جیھانیکی بەربالو و ناسک بوون، زۆریەیان باوەریان بەخۆیان ھەبوو بى سەلمینەو و ڕاڕایی ڕاکانیان دەرنەبرن. جا کەواو بوو چۆن شاعیرەکانمان ئاگاداری تاقیکردنەوێ گەلانى ناوبراو نەبوون لە ڕووی بزووتنەوێکانى پەخەى لە ئەدەبەکانیاندا!

لەگەڵ ئەوەشدا شتێکی ئاشکرا و دیارە کە ئەدەبى کلاسیکی ڕۆژھەلاتى بەگشتى یەک شەقل و سیمای پێوە دیارە، ئەمەش بەھۆى کارتیکردنى ئایینی ئیسلام بوو.

لێرەدا بەدلتیایى و بى دوودلى دەلێن کە شاعیرەکانمان ئاگاداری ئەو جۆرە پەخە بوون کە لە ئەدەبیاتی ڕۆژھەلاتدا سەرى ھەلداوە و توانیویانە بەھۆنراوە بیرواری پەخەى خۆیان دەربەرن بەشیوەیەکی شیاو و گونجاو بۆ ئەوێ بگەنە ئەو پایە و لوتکەى کە ھەموومان شانازی پێوە دەکەین.

ئینجا بەپێی سەستى دەزانین گەشتیک بەناو بەرھەمى شیعری کلاسیکی کوردیدا بکەین بۆ دەرھێنان و دەستینشانکردنى ئەو ھۆنراوانە کە بەکسەر پێوەندیان بە پەخە و پەخەگرەو ھەبە و جۆرە سەرەتاییک و دەمدانێک لە پەخەى ئەدەبى کوردی و بگەینە بەلگەى پەکی پتەوى بۆچوونەکەمان.

لە بەردەمى ڕووناکى ئەم شتانە کە باسمان کردن. (بەپێى پە، ئەو پەلە کە لە بەر دەستمانایە باسی پارچە ئەدەبى کوردی ئەکەین، باسی ئەو سەردەمانەى ئەکەین کە پارچەکە لەو کات و چاخەدا ئەو شتە ھەلگرتووە کە خاوەنەکەى مەبەستى بوو، ئێتر ناھێنین ئەو بێژین:

ئەو پارچەى لەم وەختەدا چ بیروباوەرێک ھەلگەری ئەو لە سەردەمى دانانى پارچەکەدا چەشنی بیروباوەر و گوزارەى ئێستەى بوو؟

واتە ھونەرەکە ئەم گوزارەى مەبەست بوو، بۆیە ئەمە ناھێنین، چونکە ئەگەر ئەمەى مەبەست بووبێ پە (تدرج) لە ئەدەبا ناھێ). (١)

و بەوێ ئەو ئەنجامى کارەکەمان بەشیوەیەکی پوخت و نایاب لەقەڵەم بەدەین، دەبێ پەنا بەرینە بەر شیعری ئەو شاعیرانە کە ئەم جۆرە زانستە لە شیعیرەکانیاندا بەدی دەکەین و تیشک دەخەینە سەر شیعری (دە) شاعیری کلاسیکی و بەپێى مێژووی ژیاپان باسیان لێوە دەکەین، واتە دەبێت لە (مەلای جزیرى) یەو دەست پێکەین کە لە

(١) علاءالدین سجادى، ئەدەبى کوردی و لیکۆلینەو لە ئەدەبى کوردی، بەغدا، ١٩٦٨، ل ٢١٨.

هه‌یه‌کیکیان به‌شیوه‌یه‌کی جودا باسی ده‌که‌ین له نه‌وی تر تا‌کو لی‌کۆلینه‌وه که
خه‌سترو نه‌نجامی‌کی باشت‌ر بدات به‌ده‌سته‌وه.

ئاراستەى خۆى دەكا و دەلىق - دەزانم شىعەرى وا، لە وزەى خۆتى تەنيادا نىيە. لە خوشتى و يادى لىقوى ئالى وەك لال ئەو قسانەت بۆ ھاتووە. ھەروەھا پروو دەكاتە خەلک و پىيان دەلىق ئەگەر وىژدانتان ھەبى، باش دەزانن مەلا لەو شىعەرانەى خۆيدا، کارىک دەکا رىک دەکا کە بەھىچ کەسپىک ناکرئ و ھەرچى دەھۆنىتەووە وەك سىحەرى جادوگەرانە، لە دەمى دىتە دەرەو). (۱)

ھەروەھا مەلا بىرىكى تری رەخنە دەچەسپىنئ ئەویش، پەنرەتى بەراوود کارىيە لە وىژەدا. لەم بىرۆکەدا پروو دەكاتە مىللەتەکەى پىيان دەلىق:

گەر لؤلوی مەنسور ژ نەزمى تۆ دخوازی

وەر شىعەرى (مەلىق) بىن تە بە شىراز چ حاجەت). (۲)

واتە: ئەگەر تۆ دەتەوئى مروارى ھىشتا نەسمراوت لە ھۆنراویدا دەس کەوئ، کە جوان و رىک بىت، وەرە پروانە شىعەرى مەلا. ئىتر کارت بەشىراز و شاعىرانىيەووە چىيە. (لێرەدا مەبەستى لە شىراز حافى شىرازىيە، (۳)

لەمەدا ئەو دەردەکەوئ کە مەلا باش حافى ناسىو، وە بەلایەووە پایەبەرز بوو لە شىعەر و ھونەردا، ھەروەھا پىشان دەدا کە مەلا خۆى لە حافى بەکەمتر نەزانىو، ئەم پایەخدا بە شىعەرى حافى ئەوپەرى (اعجاب) ی مەلا پىشان دەدا بە حافى و دیوانەکەى. ھەروەھا ئەو ھەش پىشان دەدا کە حافى و دیوانى حافى لە کوردستاندا ناسراو بوون، چونکە ئەگەر نەناسراو بوونایە، نە مەلا بەراوردى شىعەرى خۆى لەگەل ھىنى ئەودا دەکرد، وە نە داواش لە خەلک دەکرد کە شىعەرى (ملى) بىين و پىستىيان بە شىراز نىيە). (۴)

ھەروەھا مەلا بەراوردى خۆى لەگەل شاعىرىكى تری ئىرانى دەکا، ئەویش (فەروخ) ييە و دەلىق:

پىرى شەعارە د شىعەرى و (مەلىق) شال فروش

تو نىشان من مەدە فەرخى کولنک من بویە فەرخ). (۵)

(۱) ئەمە ئىشارەتیکە بۆ ئەو ئایەتە تىدا کە فەرموویەتى (فقال الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين) سورة البقرة، الاية ۱۱۰.

(۲) دىوانى عارفى رپانى شىخ احمدى جىرى، ل ۱۲۸.

(۳) دوور نىيە مەبەستى (مەلا) سەعدى شىرازى بى، ھەر چۆنىک بى لە چەمکە ناگۆرئ.

(۴) د. ئەمین موتاپچى، شاعىرانى کورد و ئەدەبىياتى فارس، گۆفارى کولتجى ئەدەبىيات، ژ (۱۶)، ۱۹۷۳، ل ۲۱.

(۵) دىوانى عارفى رپانى شىخ احمدى جىرى، ل ۲۰۷.

لێرەدا مەلا خۆى بەپىشەرە دەزانى لە بازارى ھۆنىنەوێ شىعەردا و، ھۆنراوێکانى بە (شالى عەجەم) بەنرختر و جوانتر دەزانى. ئىتر تۆ نابى (فەروخ) یم پىشان بەدى، چونکە لە لای من مندالىکە و لەسەر دەستى من پەرورەدە بوو.

جا لێرەدا دەبى پىرسىن بۆچى مەلا شىعەرى خۆى بەراورد کردووە بە شالى عەجەم، چونکە چىنى تىدايە. شىعەرىش برىتييە لە ھونەرى رىکخستى و دارىشتن، فەروخىش کە خاوەنى ئەو شالەيە، مەلا بەراودىيکى نزم تەماشای دەکا، چونکە ھەرزە وىژىکى ھەرچایى حىساب دەکرى. خۆى بەشاعىرىکى داھىنەر و شاسوار دەزانى.

لە پرووێکى ترەو مەلا شىعەرى خۆى بەگىيان چواندووە کە دلى مردووەکان بەئاگا و زىندوو دەكاتەو و دەلىق:

شىعەرى (مەلىق) کوووک ژوان دايە تەجانى مەروشان

پورمە لىرگى ئەرغەوان دىنە غەزەل لىک شەتەت). (۱)

زۆر غەزەل و شىعەرى جوان و پىمانا ھەيە، شاعىرەکان لە پەلکى ئەرخەوان رەنگا دەپنوسنەو و بەدىارى دەيدەن بەيەکتر، بەلام گشتىيان بەرامبەر شىعەرەکانم پى ھەلە و کەموکوپىن و لە رى لادەرن. بى گومان لێرەدا مەلا پایە و لوتکەى شىعەرەکانى و کارتیکردنىيان و بەسەر خەلکدا دەستنىشان دەکا.

ھەر لەم بارەيەووە مەلا شىعەرى خۆى بەراورد دەکا لەگەل شتى بەرجەستەيى (مەترىالى) و دەلىق:

تەبعى لامىع وەش زەمىننەت بو حاسن

من دەست دا ذوالفەقار و دولدولە

ھشکەروى بەد فەلىل چى ھىن کر عەجەب

بارك الله خوەش بەزى ئەسپى قولى). (۲)

لێرەدا مەلا سروشتى شىعەرەکانى دەرەخا و دەلىق مىجازى من و تەبعى شىعەرەکانم، زۆر لە خۆيايى و سەرکىش بوو، وەك بارگىرى تۆسن دەچوو. وشکەرۆش بوو. سوپاسگوزارم بۆ خدا، کە بۆم ھاتە سەر رەدايە و ئىستا باشە. ھەروەك چۆن ئىمامى عەلى، زولفەقارى دەخستە کار و چۆن دولدۆلى: بۆ سواری خۆى داھىنابوو، تەبعى شىعەر ئىستا لە دەستى مندا ئاوا براو ئاوا رامە. کە لە پىشدا وشکەرۆ و بەد ئاکار بوو، نازانم ئەو ھۆيە چى بوو، کەوا بەجوانى راھىنئ و رەوتى پىشوى پى بگۆرئ و ئەو رەوانىيەى پى رەوان کا. بەخوا سەيرە! ئەى ئافەرىم ئەسپەقولى ئۆبال بەئەستۆم

(۱) سەرچاوەى پىشوو، ل ۲۹۴.

(۲) سەرچاوەى پىشوو، ل ۴۵۷-۴۵۸.

خۆشبه‌زی. ئا بەم شیبە‌یه مە‌لا زالە بە‌سەر ھۆنینه‌وێ شیعردا و چوست و چالاکە. لێ‌رەدا راستگۆ بوو چونکە شیانی و توانای لەو وزە‌یەدا زیاتریش بوو (چونکە جزیری ھۆنەرێکی بە‌سۆز و خواوێن خە‌پالێکی ناسک و قە‌سەرە‌وانێکی بە‌دیەن بوو. شیعەرە‌کانی دە‌روونی مەرۆڤ ئە‌جە‌وێن و ھە‌ژانێک لە ھە‌موو دە‌مارە‌کانا پە‌یدا ئە‌کەن). (١)

ئە‌م بۆ‌چوونانە‌ی مە‌لا بە‌لای ئێ‌مە‌وێ جۆ‌ری‌کن لە (سەرە‌تا و دە‌مدان لە پە‌خنە‌ی ئە‌دە‌بییە‌و، چونکە ئە‌م بە‌راو‌ور دە‌ ئە‌و دە‌دە‌خا کە مە‌لا ناگای لە پە‌خنە و پە‌لی شاعیران و پادە‌ی بە‌راو‌ور دە‌بوو). (٢)

دیسان توانا و بە‌رزای جزیری و پڕواکردنی بە‌خۆ‌ی، وە‌ شانازی و ستایشکردنی بە‌ھۆنەرە‌ندێ‌یە‌کە‌ی، گە‌لێ شتمان لە بارە‌ی ئە‌دە‌بە‌کە‌یە‌وێ بۆ‌ ڕوون دە‌کاتە‌وێ. قە‌سیدە‌یی‌کی مۆ‌لە‌مە‌عی ھە‌یە - کە‌نیو دێ‌ری کوردی و نیوێ تری - عەرە‌بییە - بە‌تە‌وای شانازی و پڕواکردنی بە‌خۆ‌ی لە‌وێدا دە‌ردە‌خا. بۆ‌ئە‌وە:

د ئیقلىمى سوخن مىرم د شیعري ده‌ جهانگیرم
(وَيْعَلُو مَوَكِبَ الْعِشَاقِ اَعْلَامِي وراياتي). (٣)

لێ‌رەدا مە‌لا خۆ‌ی بە‌میرێکی قە‌سە‌زان و پاراوێ دە‌زانێ، بۆ‌یە لە شیعەر ھۆنینه‌وێدا، دنیای خە‌ستۆتە‌ ژێ‌ر ڕکێفی ھۆنراوێ‌کانی. ئە‌م جۆ‌رە شانازی‌کردنە بە‌دە‌گمە‌ن دە‌بی‌نێ، بۆ‌یە لای شاعیرە گە‌ورە‌کان نە‌بێ بە‌دی ناکرێ.

لە دێ‌ری‌کی تردا ڕوودە‌کاتە ئە‌و کە‌سانە‌ی کە نا‌شایە‌تی لە‌گە‌ڵ شیعەرە‌کانیدا دە‌کە‌ن، لە ئە‌نجامدا بۆ‌یان دە‌ردە‌کە‌وێ کە مە‌لا چە‌ند شارە‌زایە لە ھۆنینه‌وێ شیعری جوان و پە‌واندا و دە‌لتی:

حوسنى ئە‌داياتە (مە‌لا) ھە‌رکێ دی
(صَحَّ لَهُ إِنَّكَ عَيْنُ الْفَصَاح) (٤)

ئە‌مە‌ش ئە‌و دە‌گە‌یێ کە مە‌لا وە‌کو سەرور و سە‌ردارێکی زمان تە‌ر و پاراوی دێ‌تە پێ‌ش چاو، کە‌س ناتوانی مە‌لامە‌تی لە شیعەر دا‌رشتندا لە‌گە‌ڵدا بک‌رێ. دیارە ئە‌م گە‌رنگیدانە‌ی مە‌لا بە‌خۆ‌ی ھەر بە‌مە ناوە‌ستیت، بە‌ڵکو لە چە‌ند دێ‌ری‌کی

(١) علاء‌الدین سجادی، دە‌قە‌کانی ئە‌دە‌بی کوردی، ل ٦٢.

(٢) د. ئە‌مین مۆ‌تابچی، کۆ‌قاری کۆ‌لیجی ئە‌دە‌بیات، ل ٢٢.

(٣) دیوانی عارفی ڕە‌انی شیخ احمدی جزیری، ل ٤٨٨.

(٤) سەرچاوە‌ی پێ‌شوو، ل ١٨١.

تردا شانازی و ئافە‌ربینی ئاراستە‌ی خۆ‌ی دە‌کا، کە پە‌یشت سووک و جوان دێ‌نی‌تە بە‌رھە‌م. بە‌روخساری‌کی زی‌با و قە‌شە‌نگ و وێ‌نە‌ی جۆ‌ر بە‌جۆ‌ری ھۆنەرە‌کانی جوانکاریدا. لێ‌رەدا مە‌لا گە‌رنگی بە‌روالە‌ت و ڕوخساری شیعەرە‌کانی داوێ، ئە‌مە بە‌لگە‌یە‌کی پتە‌وی بۆ‌چوونە‌کانیە‌تی کە شارە‌زا بوو لە ھۆنەرە‌کانی پە‌وانبێ‌ژیدا بۆ‌ ئۆ‌نە:

ئە‌حسە‌ن ژ قێ نە‌زمی لە‌تیف
چە‌ند سە‌بۆک ھاتی خە‌فیف
مە‌حبوب بە‌دە‌ستی خۆ‌ی شە‌ریف
نە‌قدی مە‌ھوێر و سە‌کە‌دا
ئە‌حسە‌ن ژ قێ وە‌سفی رە‌فیع
ئە‌شکال و ئە‌وزاعی‌ن بە‌دیع
تێ‌تن ژ نورێ وە‌ک رە‌قعیع
بێ عە‌یب و نە‌قس و پە‌خنە‌دا
ئە‌حسە‌ن ژ قێ وە‌ضعی (مە‌لا)
ئە‌شکال و ئە‌وسافی‌ن ھە‌لا
لە‌و دل بو‌ن مۆ‌تبە‌لا
جە‌زبە و جە‌لالە د سینیە‌دا (١)

کە‌چی لێ‌رەدا ناوەرۆکی فە‌رامۆش نە‌کردووە، بە‌ڵکو ئە‌و پە‌یقە‌نە بە‌جۆ‌ری‌ک بە‌کار دێ‌نی کە ھە‌مووی لە نو‌وری‌کی پاک و چاک و بێ خە‌وش و بێ کە‌مایە‌سی دێ‌نی‌تە بە‌رھە‌م. کە یە‌کێتی بابە‌ت لە ھۆنینه‌وێدا پە‌چاو بک‌رێ و بە‌شێ‌وازی‌ک دا‌رشتووە کە لای ھە‌موو کە‌سێک زۆ‌ر پە‌سە‌ند و پێ‌ک و گۆ‌نجاو بێ کە پشکۆ دە‌خە‌نە ناو ھە‌ناو. لە ئە‌نجامی ھە‌لێ‌نجانی ئە‌م بێ‌رۆکە‌ی سەرە‌وێدا مە‌لا پە‌نجە بۆ‌ رێ‌بازی‌کی شیک‌ردە‌وێ بنیاتنانی ھۆنراوێدا دا‌بین دە‌کا، ئە‌ویش ڕوو لە زمان دە‌کات، پشت بە‌زمانە‌وانی دە‌بە‌ستیت (پە‌نجە بۆ‌ وشە و واتا‌کانی تێ‌کستە‌کە درێ‌ژ دە‌کا و لە ھە‌ڵسە‌نگە‌نداندا با‌سی ئە‌و دە‌کا و شە‌کان ڕوون و پە‌وان و ئاوا‌زە‌دار و لە‌سەر زماندا سووک و گۆ‌تەر لە بی‌ستنیان لە‌زە‌ت دە‌بی‌نی و، واتا‌کانیان با‌شن و کە‌لکیان ھە‌یە و پە‌ی‌ری گۆ‌تەر و خۆ‌تەرە‌ن دە‌کە‌ن). (٢)

لێ‌رەدا تێ‌بێ‌نی دە‌کە‌ین کە ئە‌م ڕایە یە‌ک‌دگیر دە‌بێ لە‌گە‌ڵ بۆ‌چوونە‌کانی پە‌خنە‌گرە

(١) سەرچاوە‌ی پێ‌شوو، ل ٥٢٥-٥٥٧.

(٢) د. کامە‌ل البصیر، پە‌خنە‌ سازی، ل ١٤٤.

کۆنهکانی ئەم ڕێبازە کە ئێین قوتیبەیی دینه وەریبە (٢١٣ک-٢٧٦ک) کە لەم روانگەوێ
چەند ڕێبازێکی سەرەکی دەربارەی هەمان بابەت دەستنیشان دەکا و (هۆنراوی وشەیی
بەرز و واتا بەکەڵک بەباشترین چەشنی هۆنراوە لە قەڵەم دەدرێ). (١)

هەر وەها ئەوێ لێرەدا شایانی باسکردنە ئەوێبە کە مەلا یەکەمێن شاعیری کوردە کە
وشەیی (پەخنە) ی بەکار هێناوە بەو مەبەستە کە ئێستا ماناکەیی لە ئەدەبدا باوە. ئەم
بیرکردنەوێ مەلا نیشانیکی پتەو و نایابی شکۆمەندی پتیبە (چونکە ئەم بەلگە یەمان
پیشان ئەدا، سەیر ئەکەمێن هۆنراوەکانی ئەو لە چاو هۆنراوی هۆنەرەکانی ترا
ئاوازیبەکیان پەیدا کردووە و چوونەتە گوێشەیی هەموو دڵیکەو! ئەمەش لەبەر ئەوە بوو
ئەو توانیبوێتی ئەو کە هۆنراو داوای ئەکا لە وشە و لە بیرو لە ئەندێشە و لە ڕیخت
هەمووی تیا یا بەکاربێنێ و شتێک نە یەلێتەو بە یەکی کە ڕەخنەیی لێ بگرێ. وەیا
بەواتە یەکی تر لە گەڵ چەشەیی هەموو کەسیکا گونجاو و کاریگەر یەکیان هەبوو لە
دلی ئەوانەدا بەو پۆنەو وەریان گرتووە). (٢)

لێرەدا دوو تێبێنی دەخەینە ڕوو:

یەکەم: مەلا بەهۆی شانازی (٣) و ستایشکردنەوێ بنەرەتیکی ڕەخنەیی دەستنیشان
دەکا لە هۆنێنەوێ هەلبەستدا، کە لەلای زۆریبە شاعیرەکانی کلاسیکی پەرپەوێ
کراوە، ئەویش لایەنی گرنگیدانە بە ڕوخسار و ڕوالەتی گشتی بەرھەمەکە.

(١) سەرچاوەی پێشوو، ل ٤٨.

(٢) علاء الدین سجادی، ئەدەبی کوردی و لێکۆڵینەوێ، ل ٢١٤.

(٣) جزیری لەم چەند دێرەدا وێنە یەکی تری ستایش و شانازیکردن بە هۆنراوەکانیەوێ دەخاتە ڕوو:

سککەیی شیعرا مە بەناقێ تە هات
لەو ب عەبیاری دجھان دا ڕەواج
ئابو ڕەوان من دیە شیعرا (مەلا)
(يُنْكِرُ لِمَاءٍ لَسْتُ الْمِزَاجِ)
چ فەساحت مەلاحمت وەددێری تۆ (مەلا)
نەف ئەدایا تە د شیعرێ وەشرین و بنەمەک

هەر وەها دەلی:

سەدچین دەخوێدا گرتی بەزولفا تە بچین
شیعرا مە وەحق لەوچو حەتا ماجبێن
نەقشین فەلەکان گوێدە درن قێ نەزمێ
تەنھا نە بەشەر هەر دکر تەحسینی
بروانە دیوانی عارفی پانی شیخ احمدی جزیری، ل ١٧٢، ل ٣٣٠، ٥٠٥.

دووەم: فەرامۆش نەکردنی دیوی تری هۆنراوە، ئەویش گەرنگی و بایەخدان
بەناوێرۆکی بابەتەکە یە. مەلا لە دوو دێری تردا پایە و پەلی بەرزایەتی پیشان دەدا لە
هۆنێنەوێ شیعرەدا ڕوو دەکا تە خەڵک و پێیان دەلی:

جەوھەری حوسنی ئەدا تەنھا دبت مەقبولی تەبع؟

گەرنە سەیفەل دەت بنوێ عیشق وەک حەککاک ڕوح

دی بوێ ئەنداز و تەرزێ کی دبیست سیحری حەلال

گەر نەبالا تەبع بت وەک پەھلەوان چالاک ڕوح

واتە شیعر و گەفتی من، بۆیە لە چاو قسەیی خەلکی تر زۆر لەبەر دڵانە و خەڵک
پێیان خۆشە، چونکە گیانم کە بەتیشکی ئەقین قالد، زمان و دڵ و مێشکمی بەخاوتینی
راھیناوە و وەکوژەنگرن ژەنگاوی مشتومال دەکا. ئەویش مشتومالی داو.

بۆیە وا خۆش و لەبارن. دنا کێ دەتوانی بەم تەرز و ئەندازە یە زۆر، (سیحری
حەلالی) بەدەمدابی. ئەوێ کاری کەسیکە کە گیانی وەک پالەوانی زۆر چوست و بەکار
مرخی شیعی بە پایە و پەلی بەرزایەتی گەیاندیی). (١)

مەبەستی مەلا ئەوێبە کە خۆی پێگەیان دوو و پەر وەر دە کردووە و کەسی یارمەتی
نەداوە، واتە لاسایی کەسی نەکردووە، چونکە دەلی گیان و زمان و مێشکم
(هۆشمەندی) م بەخاوتینی راھیناوە لەبەر ئەوە توانیوە سیحری حەلالی بەوتنێتەو،
لێرەدا مەبەستی مەلا شیعرەکانییتی و وێنەیی راستەقینەیی کەسایەتی و پایە و پەلی
شاعیریەتی و بلیمەتی پیشان دەدا.

هەر وەها لە پارچە قەسیدە یە کدا مەلا بنەرەتیکی تری ڕەخنە دەخاتە ڕوو، ئەویش
دزین لە وێژەدا یە. بێ گومان ئەم دیاردە یە زۆر بنجوبناوانیکی کۆنی هە یە لە ئەدبی
کلاسیکیدا.

شاعیری سەرنەکەوتوو پەنای دەبردە بەر دزینی دەقی ئەدەبی لە شاعیریکی شاکار و
لێھا توودا و بەناوێ خۆی بلاوی دەکردووە. ئەم دیاردە یە دەبیستە هۆی لێلکردن و
دواخستنی بەرھەمی هۆنراوە و بەکاریکی ناپەسند و نابەجێ و گومان لێکراو لە هەموو
ئەدەبیکدا لە قەڵەم دەدرێ.

ئەوێ شایانی باسەل یرەدا کە ئەم دیاردە یە یەکەم جارە لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا
ڕووی داو. مەلای جزیریش دەرک و هەستی بەمە کردووە و بەھیچ شتێک قایل
نەبوو، تا کو وەلامی ئەو کۆلکە مەلا دزە نەداتەو، چونکە دزە کە ڕەخنەیی لە جزیری
گرتووە، کە لە شیعر هۆنێنەوێدا لاواز و سستە و نایگاتی. ئیتر بە هۆنراوە یەکی حەوت

(١) سەرچاوەی پێشوو، ل ١٨٧-١٨٨.

دېړۍ وهلامی ددهاتهوه لهژیر ناوی (شيعردز) و دهلي:

قهوی مه شهوره کو ناقي ته مه لا خه مسه عه شه
تو بشييعرا نه ته گوتی خوده کی قهند و شه کهر
دوری ناسوفته دهونی! مه نه دی میسلی ته قهت
نه دسه متی عه جه می دا نه د ثیقلیمی ته تهر
نهف چ شيعر و غه زه لی مه دح و سه نایاخوه دکی
د جقاتان وه دبیتری مه بته عن و بخره بهر
نهف چ ته قلید و شه تاتن چ به تاتن تودکی؟
سه ری قیرا ده ژینی، بدوسه د ناوکه سه
ته دزانی فنیکا ته نه مه کان غزلانه
چ بو هاتینه مه تاعی ته، نه یا بی سه روبه ر!
دهست و پایان ژ به ری زیده کی دی ته بکم
میسلی حه مادی عه رب، هه روه کی شیخ نانی بسهر
نه حه دم سینه سوپه ریپیش به ری تیرا فه له کی
ده عوه داری ته مه ئیرۆ توژ ده حلی وهره دهر(۱)

مه لا به شیوه یه کی کاریکاتیرانه سه رنج و تبیینیه کانی ناراسته ی شيعر دزه که دهکا،
پتی ده لی زۆر مه شهوره که ناوت مه لا پازده یه. به شيعریک که هی خۆت نبیه، خۆت
لای خه لک شیرین ده که ی بۆ نه وه ی ناستی خۆت ببنیه راده و ریژی من، وا هه ست
ده که ی که تو مرواری کون نه کراوت هوندۆ ته وه. به لام من پیاوی وه کو توّم نه له ئیران،
نه له ولاتی تاتار دیوه. له گه ل نه وه شدا ره خنه و تانو پۆ له شيعره کانم ده گری و به خراپه
باسم ده که ی! نه ری پیم نالی ته نه درۆ و ده له سه چیه؟ تو ناوت لی ناو شيعر و
به ناخ و غه مباریه وه ده یان بیتری و سه رت له گه لدا راده ژینی؟ خۆت ده زانی
(فنیک) (۲) ته به رده گی کارما مزان نبیه و، به ته له و که له ک ده لک، نا کرین
به ناسکی چاو به له ک.

به چاوه را و گاله گال له تالایی ناکه وی. هه لبه سته ت که ده لک نامهن، نه و پروپوچه
بی تامهن. که هیچ کهس به هیچی ناوین. دوا یی پتی ده لی نه ری کابرای شيعر دز،
ئاگادارت ده که م نه گه ر هاتوو له م خووه ناشیرینه واز نه هینتی و له ته شکه به ری خۆت

(۱) سه رچاوه ی پیتشو، ۵۶۰.

(۲) (فنیک) ناوی گوندیکه له ناوچه ی جزیره و بۆتان، مه لا دزه که خه لکی نه و گونده یه، که جزیری
ناوی بر دوه.

ئیتیر پی پراکیشی، من کاریکت پی ده که م هه روه کو (شیخه) که به سه ر (حه مادی
عه رب) ی هینابوو. هه روه ها جزیری له دوا دپری هونراوه که دا، به راستی خۆی
دهاویژیته مه یدان و رق و کینه که ی دهرکیتی به رامبه ر به شيعر دزه که و پتی ده لی
سینگم ماتال و قه لغانه، نه مه وی به گرتا بچم و تو له م بسینمه وه، چونکه راستیه که ت
ناشکرا بووه، ئیتیر خۆت له که له ک و ده حلد ا مه شاره وه و مه لا مه ده. بۆم وهره مه یدانه وه،
تا کو راده ی نه دازه و نرخ و به هایه که ت بخره مه پروو.

بی گومان نه م جۆره گفتوگۆیه که به شيعر کراوه، نه مانه که ره سته یه کی بیروباوه ری
ره خانه یه که له لایهن شاعیره کانه وه سه ری هه لدا وه و به و شیوه یه چونه ته ناو ناوه رۆک
و کرۆکی باسه که وه. له و توو پیژیکدا که به هونراوه کراوه له نیتوان مه لا و عیماده یین دا،
که جۆریکه له هه فیک و هه لپنجانی لایه نی چاکه و خراپه له هونراوه دا. نه م
ده مه قالییه که به هونراوه پيشکه شی یه کترین کردوه و نه بی جۆریک بی له شه ره
شيعر هه روه کو پرویدا وه له لایهن زۆر شاعیری کلاسیکی له نه نجامی نا کوکی و یه ک
نه گرتن سه بارت به هه ندی لایه نی شيعریدا.

نه مه ی مه لا و میر ره نگیک تازیه له نه ده یی کوردیدا که نرخ و به های یه کترین دیار
کردوه. که تا چ راده یه ک شاره زا و به توانانه له هونینه وه ی شيعردا. نه م (مناظره او
حواری شيعری) یه (دشپین بیتین نه قاهه یه که م (اول) پیکشه گوتنا شعریه (محاوره) د
نه ده یا کوردیدا). (۱)

هه روه ها بۆمان دهرده که وی که له نه نجامی هه قبه ریکردنی هه ردوو و توو پیژه که دا (میر
عیماده یین یه که ژ میرین جزیری و ژ وی شعری تی ته زانین نهف میره گه له ک شاعیر و
زانا بویه). (۲) له بهر نه وه مه لا قایل بووه که نه و (حواره شعریه) ی له گه لدا بکات.
چونکه نه گه ر شاعیریکی چاک و شیاو نه بوايه! مه لا به هیچ جۆریک پله ی شاعیری ته
خۆی نه ده یینا ناستی نه و. به لگه شمان نه وه یه که مه لا نه م په سنانه ناراسته ی میر ده کا
و ده لی:

د ثیقلیمی سوخن خاقان
ره وان به خش و شه که ر پیزی
نه هن وه ک ته د ئافاقان
بجان را عه نه ر ئامیزی
ژ سیمین ساعید و ساقان
بس ه ححاری گوهره ریزی

(۱) دیوانا کرمانجی، عبدالرقيب يوسف، چاپی یه که م، نه جف، ۱۹۷۱، ل ۳۱.

(۲) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۴۲.

واته له مه‌لېه‌ندی خاقاندا، بویه قاقان. شه‌کر له دهمت ده‌باری، گیان ده‌به‌خشی. له هه‌موو دنیا تا‌کت نییېه. گیانمانت بۆن خو‌ش کردوه. قسه‌ت ئیژی عه‌به‌ری تی‌که‌ل کراوه. ده‌باره‌ی له‌کی سپی و باسکی زی‌وین، جادوو‌گه‌ری له‌شی‌عردا و گه‌وه‌ره‌لده‌پیتی). (۱)

لی‌رده‌ا مه‌لا په‌نجه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ی شی‌عری میر در‌یژ کردوه، که سه‌رچاوه‌کی جادوو‌گه‌رییېه و خو‌ریه‌یه‌کی بې پایانه.

میر وه‌لامی ده‌داته‌وه و پا‌ده‌گه‌ی‌نی که هه‌ر مه‌لا خوا‌ه‌نی سه‌رچاوه‌ی جادوو‌گه‌ری و نه‌دی‌شه‌یه له شی‌عره‌ی نه‌یینه‌وه‌دا، چون‌که شی‌عره‌کانی نه‌ک ته‌نیا له کور‌دستان‌دا بلا‌ون، به‌ل‌کو له‌زور جی‌دا. پتی ده‌ل‌ی:

بغه‌واسی بسه‌ح‌حاری
ته‌دور ئان‌ین ژبه‌ح‌ره‌ی‌نی
ژ نه‌زما ته‌شه‌که‌ر باری
ژ می‌سرئ تا بغه‌زنه‌ی‌نی
بدیق‌قه‌ت بېن سه‌ده‌ئه‌ش‌عاری
دب‌یژی تور‌فه‌ت و له‌ه‌ی‌نی (۲)

له شی‌عردا جادوو‌گه‌ر هه‌ر تۆی! ته‌تۆ مرو‌اری نا‌وبه‌ح‌ران ده‌ه‌ونی‌ه‌وه له شی‌عره‌کانت شه‌کر‌باری هه‌تا گه‌ی‌شته‌ می‌سرو ول‌اتی غه‌زنه‌ی‌نیش دا‌گرت. هه‌روه‌ها پتی ده‌ل‌ی له ه‌ونی‌ه‌وه‌ی شی‌عردا هه‌ر تۆی سه‌روه‌ری و ده‌توانی له ترو‌و‌کانی چاو‌یک‌دا سه‌دان شی‌عری پې مانا وورد و بار‌یک به‌ونی‌ه‌وه. لی‌رده‌ا بۆ هه‌موو که‌س‌یک ئاش‌کرا ده‌ب‌ی که مه‌لا چ‌ند به‌توانا و زیر‌ک بو‌وه له ه‌ونی‌ه‌وه‌دا، تا‌کو گه‌ی‌شت‌تۆ‌ته‌ئه‌و پله و پا‌ده‌یه‌ی که هه‌موو که‌س‌یک شانازی و ستای‌شی پې ب‌کات. به‌ل‌گه‌ش‌مان بۆ چ‌ه‌سپان‌دنی‌ئه‌و راست‌ییه‌ئه‌وه‌یه (ته‌ماش‌ا ده‌که‌ی‌ن له سه‌ده‌ی پا‌زده‌مدا له‌نی‌و کور‌ده‌وار‌یدا، گه‌ل‌ی ه‌ونه‌ر هه‌بو‌وه که خوا‌ه‌نی به‌ره‌م بو‌ون، له‌ناو‌ئه‌وه‌مو‌وانه‌دا یه‌ک‌یک‌یان، نا‌وی ده‌ر‌کردوه و ه‌ونه‌ره‌کانی له دل‌ی مه‌ردو‌مدا خو‌یان چ‌ه‌سپان‌دوه، و‌ینه‌ی‌ئه‌وانه‌ یه‌ک‌یک‌ی و‌کو شی‌خ ئ‌حمه‌دی جزیری، ئ‌م به‌ل‌گه‌یه‌مان ده‌دا به‌ده‌سته‌وه. سه‌یر ئ‌ه‌که‌ی‌ن به‌ره‌مه‌کانی‌ئه‌و به‌چاو به‌ره‌مه‌می که‌سانی تره‌وه ئ‌اوا‌زه‌یک‌ی په‌یدا ک‌ردوه و، چۆ‌ته نا‌خی دل‌ی هه‌موو که‌س‌یکه‌وه). (۳)

(۱) دیوانی عارفی ربانی شیخ احمدی جزیری، ل ۵۷۲.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیتشو.

(۳) علاء‌الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ۱۱.

هه‌روه‌کو باس‌مان ک‌رد له‌مه‌وبه‌ر که هه‌ردوو شاعیر پ‌یک ده‌که‌ون بۆ ده‌ست‌نیش‌ان‌ک‌ردنی سه‌رچاوه‌ی ه‌ونه‌ره‌ی شی‌عره‌کان‌یان، که جو‌ری‌که له جادوو‌گه‌ری و له ئ‌ه‌نجام و ئ‌اکامی خو‌ریه و ئ‌ه‌ندی‌شه‌ د‌یته‌ کایه‌وه، نه‌ک به‌ه‌وی ف‌ی‌ری‌وون و زان‌سته‌وه. ب‌ی گومان ئ‌م بۆ‌چو‌وانه‌ ب‌نجو‌ینه‌وان‌یک‌ی کۆنی هه‌یه له‌رخ‌نه‌ی گ‌یت‌یدا، که له‌لای‌ن ئ‌فلا‌تون و ئ‌ه‌رستۆ‌دا سنو‌ره‌که‌ی ک‌یش‌اوه و ئ‌ه‌نجام دراوه. (له‌لای ئ‌فلا‌تون سه‌رچاوه‌ی ه‌ونه‌ره‌ خوا‌ه‌نده که به‌ه‌وی خو‌ریه و ئ‌یل‌هامه‌وه به‌شاعیران ده‌به‌خشی). (۱) به‌لام له‌م رو‌وه‌وه و بۆ‌چو‌ونی ئ‌ه‌رستۆ‌جیا‌وازه له‌گه‌ل‌ه‌ی ئ‌فلا‌تون‌دا، ئ‌ه‌رستۆ‌ده‌ل‌ی (سه‌رچاوه‌ی ه‌ونه‌ره‌ ئ‌اره‌زو‌ویه‌کی زک‌ما‌کیی‌ه له بو‌ون و قه‌واره‌ی ئ‌اده‌م‌یزادا ئ‌م ئ‌اره‌زو‌ویه زک‌ما‌کیی‌ه ه‌ی‌ز‌یک‌ی ب‌ی سنو‌ر پال به‌هه‌ست‌یاری ئ‌اده‌م‌یزاده‌وه ده‌نی بۆ لاس‌ای‌ک‌ردنه‌وه‌ی سرو‌شت، هه‌روه‌ها ه‌ونه‌ره‌ له‌گه‌ل‌ چ‌ند چ‌ه‌ش‌ن‌یک‌ی حه‌ز‌ک‌ردنی زک‌ما‌کی ئ‌اده‌م‌یزادا جو‌وته و‌کو حه‌ز‌ک‌ردنی له زانیاری و خو‌ش ب‌ی‌ن‌ین له تر‌یه و ئ‌یقاع و ئ‌ه‌نجام‌دانی پ‌یک). (۲)

هه‌روه‌ها مه‌لا و میر زی‌اتر یه‌ک‌تریان هه‌ل‌ده‌سه‌نگ‌ین، هه‌روه‌کو له‌م وتو‌ی‌ته‌دا ده‌رده‌که‌وی:
مه‌لا:

ژ به‌ح‌را قول‌زوما میران
بغه‌وو‌اسی گو‌هه‌ر چ‌ینم
د به‌ح‌سا علیم و ته‌فس‌یران
تو ده‌ری‌ایان وه‌نا‌ب‌ینم
ژم‌یر و به‌گل‌ه‌ر و چ‌یران
غولامی میر ئ‌ه‌ما‌دینم (۳)

واته‌من له ده‌ریای گه‌وه‌ره‌کانی مرخی تۆ، هه‌ل‌ده‌ه‌ی‌ن‌جم. تۆ ج‌گه‌ له شاعیری، له زان‌ست و شه‌رح و ته‌فس‌یردا، ده‌ریایه‌کی. و‌ک تۆ ده‌ریام هه‌ر نه‌دی‌وه. له‌ناو میر و خو‌ن‌کار و ده‌سه‌لات‌دارانی ول‌ات، ب‌چو‌و‌کی میر ئ‌ه‌ما‌دینم.

ت‌ی‌ب‌ی‌نی ده‌که‌ی‌ن مه‌لا خۆی به‌وپه‌ری (توا‌ض‌ع) وه‌ پ‌یش‌ان ده‌دا به‌رام‌به‌ر به‌ میر. ئ‌ه‌مه‌ش ئ‌ه‌وه ده‌گه‌ی‌نی که میر شاعیر‌یک‌ی لی‌ها‌توو کار‌ی‌گه‌ر و گ‌را‌نبه‌ها بو‌وه. میر له وه‌لام‌دانه‌وه‌دا رو‌ویه‌کی تری شاعیریه‌تی مه‌لا ده‌رده‌خا و ده‌ل‌ی:

میر:

(۱) د. کامل بصیر، رخ‌نه‌ سازی، ل ۲۳.

(۲) ارسطو‌طال‌یس، فن‌ الشعر، تح‌قیق د. عبد‌ الرحمن بد‌قوي، القا‌ره، ۱۹۵۳، ص ۶۳.

(۳) دیوانی عارفی ربانی شیخ احمدی جزیری، ل ۵۷۲.

دباغی له فز و مه عنای
 سوخن من سهروی نازاده
 ژ ئیملانو ژ ئینشای
 مه له وحی دل نوما ساده
 ژ حوسنی په ونه قهک دای
 کو شیخ نه حمده مه ئوستاده (۱)

له باغچه ی واژه و گوزاردها قسه کانم وهک سهول وایه، له نووسینه وه و دارپشتندا ته تله ی دلم ساکاره، به لام له گهل نه وهشدا، نه گهر شیعره کانم په ره و بره ټکی هه یه. چونکه خوم به شاگردی شیخ نه حمده دزمانم، که ماموستا و سهروهری منه. له م وتو ویزه یه دا، که جوړیکه له شانازی و ستایشکردنی یه کتریان، له گهل نه وهشدا په نجه بؤ روخسار و ناوهری ټکی شیعره کانیان درټژ دهکن، به تاییه تی لایه نی داهیتان و خولقاندن له هونینه وهی شیعره و لاساییکردنی مه لا له هونینه وهدا، چونکه میر خوی به شاگرد و، مه لا به ماموستا دزمانی و، نه و ریچکه یه ی که گرتوویه تی له هونینه وهدا به په سند له قهلم دهدا). (۲)

سهروهرای نه وهش (بهره تی په گهزی وشه و په گهزی واتا) دهستنیشان دهکا، نه مهش به په ټکی سهروهریبه له دارپشتنی هونراودا و جوړیکه له دیارکردنی لایه نی هونراوه. به م پییه نه گهر هاتو به وشه ی بهرز و واتی به که لک و سوودمه ند سازدرا نه وه به هونراوه یه کی چاک و سوودبه خش له قهلم ددری.

ههروها سهروهری ټکی تر دهخینه روو له نه نجامی به راوردکردنی نه م وتو ویزه یه ی که له نیوانیاندا کراوه، نه ویش کیشی شیعریه، ته ماشا دهکین میر په پره ی همان کیشی شیعره ی کردوه که له لایه ن مه لا به کار هاتووه، نه ویش کیشی عهروزی عه ره ییه. نه مهش مهرجیکه سهروهریبه له وتو ویزه ی شیعره. ههروها نه وهی شایانی باسه مه لا له هه موو شیعره کانیاندا په پره ی نه م کیشیه دهکا که (گومان له وهدا نییه، که مه لا هه موو شیعره ټکی پاشی لیوونه وه له ټک خستنی به عهروزی کیشاویه تی). (۳)

له نه نجامی نه م باسه وه، نه وه مان بؤ ناشکرا ده بی که مه لای جزیری به یه که م په خنه گر له نه ده بی کوردیدا له قهلم به دین. ههروکو چوژ له زوژ مه دانداندا به تازه گه ری دزمانین. نا له م بوارهشدا دریغی نه کردوه، چونکه بیری په خنه یی به شیوه یه کی جوان و ټک

(۱) سهروهرای پیتشو، ل ۵۷۳.

(۲) د. کامل بصیر، په خنه سازی، ل ۴۷.

(۳) معروف خه زندهار، کیش و قافیه له شیعره کوردیدا، به غدا، ۱۹۶۲، ل ۴۶.

چه سپاندوه و باسی کردوه، ههروکو بی نیومان که زوژ لایه ن و به ره تی په خنه یی شی کردوه و بیری خوی به رامبه ری دهر پره.

نه م هه نگاوه بؤته هوی نه وه که - نه حمده ی خانی - قوولتر و فراوانتر بچیته ناو نه و مه دانه وه، ههروکو له مه ودوا باسی دهکین.

نه حمده ی خانی

به ناوبانگترین شاعیری کونی کورده، په کیکه له لوتکه کانی شیعره کرمانجی ژوورو و له سالی (۱۶۵۰) ی زاینی له دایکبوه. له ناوچه ی جزیر و بؤتاندان ژیاوه. ناوبانگی نه حمده ی خانی له گهل مه م و زیندا سنووری دووری ولاتی پره و به جیهاندا بلاو بؤته وه. ههروک له مه م و زیندا بؤمان دهرده که ویت خانی زانایه کی گه وره بووه و شاره زای هه ندی لایه نی میژووی فله سهفه و گهل ټک زانستی تر بووه وهکو مه لا و خوینده واره گه وره کانی نه ته وه موسلمان هکان. له زوژ شوین خویندوویه تی و بووه به مه لایه کی گه وره و له جزیره و بایه زیددا دهرسی وتوته وه و گهل ټک مه لا و زانای تری پیته یاندوه.

خانی له سالی (۱۷۰۶) ی زاینی کوچی دواپی کردوه.

خانی و په خنه گرتن

گرتن گرتن به ره مه ی خانی، داستانی (مه م و زین) ه و به نایابترین داستان له قهلم دهری له میژووی نه ده بی کوردیدا، چونکه له م داستانه دا هه ست دهکین خانی دهنگیکه تازه ی تیدا نواندوه، بؤ به ره و سهروهر و تن و به ره و پینشچوونی ئامانجی نه ته وایه تی. ههروها خانی توانیوه نیفشکی بیروپاکانی تیدا دهری پت، به تاییه تی بیروپای په خنه یی که لیته دا مه به ستمانه و له مه ودوا به دریژی باسی دهکین.

(خانی به پیی روژی خوی به نامه یه ک بؤ په خنه گرتن داده نیت و به جوړیک په خنه گران دهکات به دوو به شه وه، که نه گهر نه و بیردی خانی که میت فراوانتر بکه ینه وه و هه ندیک به ره و قوولای به رین، نه و ههروچوارچیه گشتیه ده گرتنه وه که نه مرو ئیمه چه شنی په خنه و په خنه گرانی تیدا چی دهکینه وه). (۱)

خانی روو دهکاته نه و که سانه ی که دل و دهرونیان پاکه و داوای هاندان و دلخوشکردن و وته یه کی باشیان لی دهکات:

(۱) دوکتور عیزه دین مسته فا ره سول، خانی و په خنه ی نه ده بی کوردی، نووسه ری کورد، ژ (۵)، به غدا،

۱۹۷۲، ل ۴۶.

خه لقی کوژ سینه و ژ دل ساف
پاکیزه سروشت و ئه هلی ئینساف
بیلجومله بکه ن ژ بۆ مه ته حسین
بیژن کوب قه نجی هاته ته دوین (۱)

ئه وکه سانه ی که له سنگ و سینه و له دلدا سافن و بی گهردن و سروشت و پاک و خودان و یژدانن، هه موو پیکه وه ته حسین و ئافه رین بۆ تیه بکه ن و بلین به باش نووسرا، مه به ستی خانی ئه وه یه که شاعیرێکی داهینه ر ده توانی به جوانی و شیرینی شاعر به ونیتته وه، لیته ردا به نه رته یکی ره خه یی ده ستینشان ده کات ئه ویش به نه رته ی به ره مه ی داهینه راوه له گه ل دیارکردنی لایه نی خوینه ر و گوێگری ئه و به ره مه ئه ده به یه و ناشکرکردنی چاکیه کانیته ی.

ئه م بۆچوونه ی خانی ئه وه ناگه به نیت که ته نیا له باره ی خویه وه ده ویت و به ده وری خو یا ده خو لیتته وه وفی به سه ر که سانی ته وه نییه، به لکو هه موومان ده زانی که شاعیر که سیکه و له ناو کو مه لیکدا ده ئی و هه ست و سوژی بریتین له ئینعیکاسی باری گشتی کو مه له که ی و بوونی ئه ویش و کو ئه ندامیک تی دایه. چونکه بیر ره خه گری خانی له وه چۆته ده وه که له هه ندی به ره مه و داستانی رۆژه لاته دایه یین، یا هه ندی شاعیر به گیانیکی پر له ته وازو عکاریه وه روو ده کاته خوینه ران و داوای ئه وه ده کات که له که موکوپی هۆنراوه کانی ببورن. به لکو خانی خو ی به که سیک داده نیت که هیشتا له کوژی زانست و ئه ده بیاته دایه قوتابی بیت و روو ده کاته ئه وانه ی که به توانا و به ره ن و داوایان لێ ده کات که ره خه ی دل سارد که ره وه ی لێ نه گرن و، مه به ستی خانی لیته ردا ئه وه نییه که (مه م وزین) ه که ی به به ره مه میکی ته و او و بی که موکوپی بزانیته، به لکو رۆر به ساکاریه وه روو ده کاته کوژی ئه ده بیاتناسان و ده نووسیت:

لێ هیثی ده که م ژ موسته عیدان
هه رفان نه گرن ل موسته فیدان
ئه ث نامه ئه گه ر خرابه، گه ر قنج
کیشایه مه دگه ل وی دوو سه د ره نج
نه و باره یی تی فلی نه و ره سیده
هه رچه ند نه ن، قه و ی گوزیده

(۱) احمدی خانی، مم و زین، تیکستا کریتیک و ترجما و پیشخبر، م. ب. رۆژنکو، مسکوا، ۱۹۶۲، ل ۴۱.

لێ من ژ ره زان نه که ر ته مه تنوع
مانه ندی دزان بکه ن ته به یوع (۱)

من هیوا له خاوه ن به ره ران ده که م، که هه رف، واته قسه، له ده ست پیکه ران نه گرن. ئه م نامه یه واته (مه م و زین) نه که ی ئه گه ر خرابه یا باش، ئیه له گه ل ئه ودا دوو سه د ره نجمان کیشاوه. نۆیه ریه مندالی نه ونه مامه (ساقایه). هه رچه ند له خویدا نییه و که، به لام رۆر جوانه. من له ره زان واته ره زی خه لکی سوودم وه نه گرتوه، وه ک دزان دوا ی که س نه که وتووم.

لیته ردا مه به ستی خانی له (حرفان) وشه ی ره خه یه که ره خه له و که سانه نه گرن تازه ده ستیان داوه ته هۆنینه وه ی شاعر، چونکه له وانه یه به ره مه که به پوخت و نایاب ساز نه درئ، به لام له گه ل ئه وه شدا به و ی خه ریک و ماندوو بوونیکی رۆره وه مه م و زینه که م هیئاوه ته کایه وه، چونکه په نام نه بردۆته به ر دزین و له ئه نجامی هۆشمه ندی و زیه کانم ئه م شاکاره م خو لقاندوه.

به م پیتیه خانی په نجه بۆ به نه رته یکی ره خه یی درێژکردوه، ئه ویش دزین له وێژه دایه، که به خو یه کی ناشیرین و نابه جی له قه له م ددا. هه روه ها له چه ند دیرێکی تر دا، خانی به و په ری له خوایی بوونه وه چه ند لایه نیکی تری به ره مه که ی ده خاته روو و ده لێ:

نه و په سته ی هه دیقه یی فوئاده
مه عسووم، عه فیه، پاک زاده
نۆباره ئه گه ر شیرینه گه ر تال
مه تبووعه ژ ره نگی نه وعی ئه تفال
من هیثی هه یه ژ ئه هلی حالان
ته قبیح نه که ن ئه ثان تی فالان
ئه ث میوه ئه گه ر نه ئا بداره
کرمانجیه ئه و قه در لکاره
ئه ث تی فله ئه گه ر نه نازینه
نۆباره قه و ی به من شیرینه
ئه ث میوه ئه گه ر نه پر له زیه
ئه ث تی فله ب من قه و ی عه زیه

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۲.

مه‌حبوب و لیباس و گۆشواره
مولکیتد منن نه‌موس‌ته‌عاره^(۱)

مهم و زینه‌که‌م نه‌ونه‌مامی باخچه‌ی دلّه، پاک و خاوین و بئی گوناوه. نۆبه‌رده‌یه،
ئه‌گهر شیرین بیت ئه‌گهر تال، له‌هممو روویه‌که‌وه له‌مندال ده‌چیت- واته له‌دیمه‌ن و
له‌سروشندا له‌مندال ده‌چیت. من هیوام به‌خواه‌ن دلانه، که ئهم مندالانه ناشیرین
نه‌زانێ. ئهم میوه‌یه ئه‌گهر ئاودار نه‌بیت، ئه‌وا کوردییبه و ههر ئه‌وه‌نده‌ی له‌باردایه. ئهم
منداله ئه‌گهر جوان و نازنه‌ن نه‌بیت، ئه‌وا نۆبه‌رده‌یه و لای خۆم زۆر شیرینه. ئهم میوه‌یه
ئه‌گهر تامی خۆش نه‌بیت، ئه‌وا ئهم منداله لای خۆم زۆر خوشه‌ویسته. خوشه‌ویسته
خۆی و به‌رگ و گواره‌ی مولکی خۆمن و نه‌مخواستوون.

ئه‌وه‌ی شایانی باس بێ ئه‌وه‌یه که خانی زیاتر لایه‌نی بیر ده‌ریاری به‌ره‌مه‌که‌ی
ده‌خاته‌ روو، به‌واتایه‌کی تر زیاتر تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر ناوه‌پۆک و مهم و زینه‌که‌ی
چوواندوو به‌هه‌ندێ شت که له‌راستیدا جیتی مشتمو‌م‌کردنه وه‌کو (نه‌وه‌سته‌ی
حه‌دیقه‌ی فوئاده) و (مه‌تبوعه ژ ره‌نگی نه‌وعی ئه‌تفال) و (میوه‌) یه، ئهم جۆره شتانه
لایه‌نی چاکی و خراپی تیتدا به‌دی ده‌کری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مهم و زینه‌که‌ی هیناوده‌ نه‌استی
ئهو شتانه له‌هه‌لسه‌نگاندندا، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی راسته‌وخۆیه که خانی دان به‌وه‌دا
ده‌نی که به‌ره‌مه‌که‌ی به‌پیتی بیرى خۆی به‌کاریکی ته‌واو و کامل له‌قه‌لهم نادات.
دیاره ئهم بایه‌خدا نه‌به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌یه‌وئ تاقی‌کردنه‌وه و معاناتی له‌نووسینه‌وه‌ی
شیعردا پیشان بدات.

بێ گومان ئه‌مه‌ش به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌خه‌یییه که شاعیر توش ده‌بیت له‌سازدانی
به‌ره‌مه‌که‌دا. هه‌روه‌ها خانی روو ده‌کاته‌ خه‌لک و پێیان ده‌لێ، مهم و زینه‌هه‌ناوته
به‌ره‌مه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی لاسایی که‌سی‌ک به‌که‌مه‌وه، یاخود په‌نا بیه‌مه‌ به‌ر که‌سانی بیانی،
به‌لکو له‌سنووری بیرى زمانه‌که‌مدا تێپه‌ر نه‌بووم. مه‌به‌سته‌ی خانی ئه‌وه‌یه که مهم و
زین به‌ره‌مه‌ی بیرى خۆیه‌نی و سه‌ره‌تای داستانی نووسراوی کوردییبه.

خانی سه‌ره‌پای گه‌وره‌یی خۆی و به‌ره‌مه‌که‌ی، داوای ئه‌وه‌ ده‌کات که له‌باسی
که‌مو‌کو‌ریدا حسابی ئه‌وه‌ی بۆ بکری‌ت که ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای ئهم چه‌شنه‌ نووسینه‌یه له
کوردیدا و خۆش به‌سه‌ر که‌ره‌سه و ته‌جرویه‌ی کۆن و ئاماده‌کراودا نه‌هاتوه تا سوودی لێ
وه‌رگری‌ت. لێره‌دا خانی له‌پال ئهم بیره‌ ورده‌دا شانازییه‌کی به‌تینی شاعیرانه‌ش
به‌به‌ره‌مه‌ی خۆیه‌وه ده‌رده‌پێ‌ت. خانی پاش ئه‌مه‌ پڕ به‌دل له‌خوا‌ی ده‌و‌یت که ئهم
به‌ره‌مه‌ به‌نرخه‌ی نه‌داته‌ ده‌ست که‌سی ئه‌وتۆ که تێی نه‌گات و نه‌یداته‌ ده‌ست ده‌خه‌گری

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۳۴.

وا که ههر له که‌مو‌کو‌ری و شکاندنێ بگه‌ری‌ت:

یا ره‌ب مه‌ده‌ ده‌ست خه‌لقی ناساز
قی شاهدی دل‌رو بایی ته‌نناز^(۱)

خوایه ئهم به‌ره‌مه‌ یا ئهم دولبه‌ره (مه‌به‌سته‌که‌ی داستانی مهم و زینه) دل
راکێشه‌ره‌ی وا ده‌نگ ده‌داته‌وه که شایه‌تی ده‌ست ره‌نگینی بیت، نه‌ده‌یتسه‌ ده‌ست
خه‌لکی ناساز و ناپه‌سند. لێره‌دا خانی به‌ره‌مه‌یه‌کی ده‌خه‌یی ده‌خاته‌ پێش چاو، ئه‌وه‌ش
به‌ره‌ته‌ی به‌ره‌مه‌ی دا‌هه‌نراوه و که مهم و زینه‌که‌یه‌تی و به‌به‌ره‌مه‌یه‌کی شاکار و ره‌نگین
ناو ده‌بات، که له‌ئه‌جمای دا‌هه‌ننا و خولقاندن هاتۆته‌ کایه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌خوا
ده‌پاریته‌وه که ئهم به‌ره‌مه‌ نه‌خاته‌ ژێر ده‌ستی خه‌لکی نه‌قام و نه‌زان، چونکه‌ ئهو جۆره
که‌سه‌نه ناتوانن ره‌خنه‌ی شیاو و گونجاو ئاراسته‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی بکه‌ن و نرخ و
به‌هایه‌که‌ی هه‌ل‌په‌نجان و سکاڵا بکه‌ن. له‌پاش ئه‌مه‌ زیاتر ده‌چیتسه‌ ناو ناخی ره‌خنه‌ و
ره‌خنه‌گه‌رییه‌وه، داوای ئه‌وه‌ ده‌کاته‌وه که ساردی نه‌که‌نه‌وه و وای لێ نه‌که‌ن که‌سه‌ستی
بیگری‌ت و نه‌توانی‌ت شتی تازه بنووسی‌ت. لێره‌دا ره‌خنه‌گران ده‌کات به‌دوو به‌شه‌وه.

یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ی رق و کیسه‌ دلێ پ‌ر‌کردوون و ره‌خنه‌یان بۆ ئه‌وه‌یه که نووسه‌ر سارد
بکه‌نه‌وه و وای لێ بکه‌ن که ئیتر نه‌نووسی‌ت. دووهم: ئه‌وانه‌ی که ره‌خنه‌یان ده‌که‌ن
به‌هۆی پێش‌خه‌ستی ئه‌ده‌بیات و، که‌مو‌کو‌ریی نووسه‌ر به‌چه‌شنیک ده‌ست‌نیشان ده‌که‌ن که
چاره‌سه‌ریان بکات و به‌ره‌مه‌ی له‌مه‌ودوای چاکتر و به‌رزتر و پوخته‌تر بیت و ده‌لێ:

ئومید ئه‌وه ژ ئه‌هلی عی‌رفان
ئهودی نه‌گرن له‌من چوو هه‌رفان
ته‌شنیع نه‌گرن وه‌کی غه‌یووران
ئیسلاح بکه‌ن له‌من قس‌و‌ران
ئه‌س‌حابی که‌مال په‌رده‌ پۆشن
ئه‌ربابی غه‌ره‌ز، ده‌پ‌ر‌ خ‌رو‌شن
مه‌ئ‌مو‌ول ئه‌وه ژ ئه‌هلی رازان
ئهو دی نه‌گرن له‌من ته‌نازان^(۲)

واته: ئومید به‌خواه‌ن زانست و زانایان ئه‌وه‌یه، که ئیتر قسه‌ (ره‌خنه) له‌من نه‌گرن.
ئه‌وانیش وه‌ک هه‌سوودان به‌نا‌شیرینی دانه‌نین و نه‌که‌ونه‌ قسه‌ی نا‌ره‌وا پێ و تنم،
که‌مو‌کو‌ریم چاک بکه‌ن. چونکه‌ خواه‌ن که‌مال و ئه‌ده‌ب په‌رده‌ی که‌مو‌کو‌ری ده‌پۆشن، ئه‌وه

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۳.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

هەر خاوهن غه‌ره‌ز و رق له دڵن که زۆر له خرۆشدان. ئومێد ئه‌وه‌یه له خاوهن رازان، که ئیتر برۆبیانوم پێ نه‌گرن و قه‌سه‌ی زل و به‌ده‌نگ و قه‌له‌و نه‌هێننه‌ پێگام.

هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌دی خانی جاریکی تر هه‌ر به‌و گیانی ته‌وا‌زوعه‌وه‌ بیانوو بو که موکوپیی خۆی ده‌دۆزێته‌وه‌ بپاره‌که‌ی به‌سه‌ر په‌خنه‌گر‌دا دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێت:

ئه‌ز پیل‌ه‌وه‌رم نه‌گه‌هه‌وه‌هه‌ریه
خو درسته‌مه‌ ئه‌ز نه‌په‌روه‌ریه
کرمانج و که‌وه‌یی و که‌ناری
شان چهند خه‌به‌رتید کورده‌واری
ئیمزا بکه‌ن ئه‌و به‌حوسنی ئیلتاف
ئیسفا بکه‌ن ئه‌و ب سه‌مه‌ی ئینساف
ئه‌سحابی غه‌ره‌ز کو گو‌هه‌بدێن
عه‌بیان ب که‌رم له‌ من شه‌شێرن
ئاڤاروی شاعیری نه‌رێژن
گه‌ر مومکینه‌ پیکشه‌ قه‌نج بیژن
سه‌هوو غه‌له‌تان نه‌که‌ن ته‌عه‌جوب
ته‌ئویل بکه‌ن ژ بو ته‌عه‌سوب (١)

خانی لێره‌دا قسه‌ و ئاخافتن ئاراسته‌ی خۆی ده‌کات. ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێنێت که عه‌تاریکی بچوکه‌ و گه‌وه‌رساز نییه‌، خۆی پێگه‌یان‌دووه‌ که‌س په‌روه‌رده‌ی نه‌کردووه‌.

واته‌ که‌س ده‌ستی یارمه‌تی بو درێژ نه‌کردووه‌، به‌لکو به‌هۆی په‌نج و که‌وششی خۆی گه‌شستۆته‌ ئه‌و پله‌یه‌یی که‌ توانیویه‌ له‌ ئه‌نجام‌دا ئه‌م شاکاره‌ مه‌زنه‌ی پیشکه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات.

به‌لای ئێمه‌وه‌وه‌ ئه‌م بۆچوونه‌ی خانی جۆریکه‌ له‌ ده‌ست‌نیشانه‌کردنی که‌سیتی و خودی شاعیر به‌رامبه‌ر هه‌لسوکه‌وتی به‌ره‌مه‌که‌ی و ده‌رخستنی ئه‌و پاستیه‌یی که‌ به‌هۆی فێربوون و زانست و ده‌ستکاریه‌یه‌ سازدراوه‌.

هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه‌ خانی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت، بۆ دیارکردنی لایه‌نی به‌ره‌مه‌که‌ی و ده‌لێ: کوردم و کتوبی و که‌ناری، ده‌ ئه‌م چهند قسه‌ و ئاخفتنه‌ی کورده‌واری، به‌لوتف و چاکه‌ی خۆتان مۆز بکه‌ن، واته‌ لێ رازی بن به‌گو‌تیی ئینسافیش گو‌تیی لێ بگرن، ته‌نانه‌ت خاوه‌ن غه‌ره‌زیش که‌ گو‌تییان لێ گرت، یا به‌ چاکه‌ی خۆیان که‌موکوپیی من بشارنه‌وه‌. ئاوی پرووی شاعیر نه‌رێژن - واته‌ - هه‌یای نه‌به‌ن - ئه‌گه‌ر توانا هه‌یه‌ با

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٤٤.

هه‌موو پێکه‌وه‌ باش بیژن.

با له‌چه‌وتی و هه‌له‌ سه‌ریان سو‌ر نه‌می‌نێت، به‌هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یه‌ییان بیانووم بو بدۆزنه‌وه‌. هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌دی خانی و په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌ر لێره‌ ناوه‌ستیت، به‌لکو له‌ چهند شو‌تیی (مه‌م و زین) دا دێری و ده‌بینین که‌ خانی بکات به‌په‌خنه‌گر، واته‌ به‌شێوه‌یه‌کی ساده‌ بپار به‌سه‌ر هه‌ندیک دیه‌نی به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی‌دا بدات، نموونه‌ی ئه‌مه‌ دوا به‌شی (مه‌م و زین) ه‌ که‌ خانی له‌گه‌ڵ خامه‌دا ده‌که‌وتێته‌ قسه‌، له‌وێدا ئه‌م دوو دێره‌ ته‌واو بپاردانه‌ به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی‌دا.

ئه‌ی خامه‌ ته‌ ژێ گه‌له‌ک درێژکر
ئه‌ف نامه‌ به‌سه‌، ته‌ پر قریژکر
هه‌ر چنده‌ که‌لام شو‌یه‌ی دو‌ر بیت
بێ قه‌در دبیت ده‌ما کو پر بیت (١)

ئه‌ی قه‌له‌م تۆش گه‌لێک درێژت کرده‌وه‌، ئه‌م نامه‌یه‌ - واته‌: ئه‌م (مه‌م و زین) له‌، به‌سه‌ تۆ زۆر پیست کرد. هه‌رچهند قسه‌ وه‌ک دو‌ر وایێت، که‌ زۆر بوو بێ نرخ و به‌ها ده‌بی‌ت. به‌م پێیه‌ خانی راسته‌وخۆ سه‌رنجمان بو بیرو هزریکی په‌وانبێژی راده‌کیشیت، ئه‌ویش پێناسه‌ی په‌وانبێژییه‌، که‌ له‌ په‌ندێکی عه‌ره‌بی‌دا هاتووه‌.

(خیر الکلام ما قل ودل و لم یل) (٢)

هه‌روه‌ها ئه‌م بیر له‌ سه‌رچاوه‌ په‌وانبێژییه‌ عه‌ره‌بییه‌کاندا به‌دی ده‌که‌ین، هه‌روه‌کو له‌م ده‌قه‌یه‌دا هاتووه‌ (وقال الفضل: قلت لاعرابي ما البلاغة؟ قال: الایجاز في غیر عجز والاطناب في غیر خط). (٣)

ئه‌م باوه‌ری خانی یه‌کیکه‌ له‌ باوه‌رانه‌ی که‌ له‌ په‌خنه‌ی ئه‌م سه‌رده‌میشدا زۆر په‌په‌وی ده‌کرت، ئه‌ویش ئه‌و باوه‌ریه‌ که‌ ده‌لێت (وا چاکه‌ که‌مترین وشه‌ به‌کار به‌ی‌نین وه‌ زۆرت‌رین واتا بدیه‌ن به‌ده‌سته‌وه‌) واته‌ درێژ دادێ نه‌بین.

هه‌روه‌ها خانی له‌ چهند دێریکی تردا (باسی جۆره‌کانی نووسین ده‌کات که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوون، تا ئیستاش هه‌ر ماون و له‌ کاردانه‌ و بپاردانی خۆی به‌سه‌ریاندا به‌جوانی و ناشیرینی له‌ قه‌له‌م ده‌دا و باسی ده‌ست‌په‌نگینی و توانا و تازه‌گه‌ری

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ١٩٤.

(٢) الامام ابي منصور الثعالبي، الرسالة الاولى، الایجاز والاعجاز، بیروت، ١٣٠١هـ، ص ٢٤.

(٣) احمد الهاشمي، جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدیع، بیروت، ١٣١٢هـ، هه‌روه‌ها بژوانه‌ البيان والبنين، للجاحظ، تحقیق عبد السلام محمد هارون، الطبعة الخامسة، القاهرة، ١٩٨٥هـ، ص ٩٧.

هندي وهكو خهت غوبار و هووره
 نهو خهت ژ له تافهه تي نه دووره
 گاڅا كوژ پهنگي مه شقي پر بوو
 يا شوبهه تي نه سخ و سولسي گربوو
 نهو ناسخي نوسخه يا جه ماله
 بي په ونهق و روهني و كه ماله
 لازم نهو دلبه ريد ساده
 خهت لي نه بيتن وهكي قه لاده
 خوش زينه ته خهت ل ماهي روخسار
 هندي ل پووان نه بوويه هه فسار (۲)

کاتې که نووسين غوباري ورده، نهوا نهو نووسينه له جوانييه وه دوور نيبه. به لام
 کاتي هه روهک پهنگي مه شق پر بوو يا وهكو نه سخ و سولسي تيبه کاني گه وره بوو، نهوا
 نوسخه ي جواني به تال دهکاته وه و په ونهق و رووناکي و که مالي تيدا ناميتيت. ده بيت
 دولبه روه کاني ساده، هه روهک ملوانه که و گهردانه ساده بيت و خه تي تيدا نه بيت، واته
 نارايشت نه کرايت و وهک خو ي بيت و لاسايي نه کرايتته وه. به لي خهت و نارايشت له
 مانگي روو و روخساردا زور جوانه نه گهر له روودا به (هه فسار) نه گوريت. (۳)

که واته خاني لپره دا ستايشي نهو جوړه نووسين و بهرهمه دهکات که تازه بيت و
 لاسايي نه بيت، نووسينيکي ساده ي تازه ي لا له نووسينيکي جواني هاوپينه و
 دووباره کراوه جوانتره. که واته خاني لاسايي کهره وه وهکو دزيک ته ماشاي دهکات، لپره دا
 قه له ددات و شاعيري لاسايي کهره وه وهکو دزيک ته ماشاي دهکات، لپره دا
 به پتويستي ده زانم نهو نمونانه يه که پتو دنيان به (لاسا يي کهره وه) وه هه يه دووپات
 بکه مه وه، بو نه وه ي زياتر نهو چه مکه روون بکه مه وه.

لي من ژ په زان نه کړ ته مه تووع
 مانه ندي دزان بکه نه ته به بووع

لپره دا ده ستايشاني نهو دهکات که بهرهمه که ي نه دزيوه و زاده ي بيبي خو يه تي و
 ده لي نهک ته نيا نه دزراوه به لکو لاسايي کهره و ديش نيبه و هيچ ته جرو به يه کي لهو
 شيويه نه کراوه تاكو شويي بکه و پت و ده لټ.

مه حبوب و ليباس و گوشواره
 مولکيد من نه موس ته عاره
 لازم نهو دلبه ريد ساده
 خهت لي نه بيتن وهكي قه لاده

نهو بچو نانه ي (خاني) دهر باره ي روونکردني چه مکي لاسايي کهره وه رتيک
 دهکه و پت له گه ل بيرو راي (نه فلاتون) که ده لي شاعيري لاسايي کهره وه يه هيچ
 داهيتانتيک ناهيتي ته کايه و درو دهکات و بهرهمه که ي سي ههنگاو له راستييه وه
 دووره بهرهمه کاني ستيه ري راستييه، چونکه هيچ کات ناتواني هونه رهنه ند راستي
 به خه لک بگه يني، بويه برياري نه فلاتون نهو يه ناي شاعير له ناو کو مارده که دا بريت.
 که واته گرنگ داهيتان و خولقاندني بهرهمه ي نه ديه ييه، چونکه شاعيري داهيتنر رتي
 تايه تي هه يه، نهو رايه ي نه فلاتون له گه ل بچو ني ئيسلا ميشدا يهک ده گره وه.
 به لگه شمان نهو يه هه روه کو له قورئاندا هاتوه که شاعيران به سر دوو تا قمدادابش
 دهکات و ده لي، (والشعراء يتبعهم الغاؤون الم تر انهم في كل واد يهيمنون، وانهم
 يقولون ما لا يفعلون). (۱)

لپره دا قورئاني پير ژ به توندو تيږييه وه حوکم ددها به سر تا قمي يه که م، که نهو جوړه
 شاعيرانه رابه ري پياو خراپان دهکتن و بهرهمه کانيان هه لپه رست و دوو روويي دهنوتن.
 واته کرده ويان وهکو گفتاريان نيبه، درو دهکتن و تا قير کهره وه يه کي راسته قينه يان له
 هونينه وه ي شيعردا نيبه. له لايه ني تره وه خاني له چهنه د تيږيکي تر داواي نهو دهکات
 له نووسه ر که و وريت و پيش نووسين له قسه ي خو ي ورد بيتته وه.

سه هوو غه له ت و خه تاو و نيسيان
 مه جموعه ي ناپه سندی عيسيان
 ته حرير کردن ته بي ته مول
 كي دي بکه تن ژنه ته حه مول
 کهس نينه بکه ت ژيو ته ته حسين
 گوينده يي ئافه رين و نه فرين (۲)

(۱) الشعراء الآية (۲۲).

(۲) احمد خاني، مم و زين، رودينکو، ل ۱۹۴.

(۱) رشيد فندی، مناقشات حول خاني، دراسة نقدية، بغداد، ۱۹۸۶، ص ۷۸.

(۲) احمد خاني، مم و زين، رودينکو، ل ۱۹۴.

(۳) المقود او اللجام، پروانه، رشيد فندی، ملاحظات نقدية، ص ۸۰.

لیږه دا خانې له گهڼ خامه کي ددویت و پټی دهلی. له ناته واری و هله وچه تی و له بیرچوون له کومه له ناپه سندی له ری و شوین یاخیبون. تو بی وردبونوه چیت ویست نووسیت، ثبتر کئ له توی قبول دهکات --- کهس نیبه به تو بلتیت چاکت کرد. یا نافه رینی یا نه فرینیکت لی بکات و بهیه کیک له دووانه پټ بلتیت.

به م پټیه خانې دووپاتی نه وه دهکاته وه که به هوی به کارهینانی قه له م له نووسینه وه دا به ره م می نه ده بی دپته کایه وه و هه موو که موکووریه کیش روویدات له و به ره م مه دا، ده خاته پال قه له مه که. لیږه دا په نجه بۆ بنه رته تی تاقي کردنه وه و معانات له نووسینه وه به ره م می نه ده بی ده ستینشان دهکات.

به م جوړه ده توانین خانې به رابه ریکي رخنه ی نه ده بی کوردی دابنیتین و نه و په پره وانه ی سهره وه له بی ری رخنه گری خانیدا ببینین. چونکه خانې له م مهیدانه دا به قوولایی و ووردییه وه به ره م می نه ده بی شی دهکاته وه و سهرنج و تیبینیه کانی به شیوه یه کی رووناکبیری و زانستیانه پیشان دده ناوردانیک له ناویردن و ستایشکردنی سټ شاعیری پیش خوی دهکاته وه و ریگه ی بۆ گه لیک شاعیری تریش کردو ته وه که به ناوهینانی شاعیرانی پیش خوین چه شتیک له نرخ به به ره م دانی نه و افغان بۆ تو مار بکه ن و، به م جوړه باسی نه و سټ شاعیره دهکات:

کرمانج نه پر د بی که مالن
نه ما دیه تیم و بی مه جان
بالجمله نه جاهل و نه زانن
به لکی د سه فیل و بی خودانن
گهر دی هه بويا مه ژي خودانه ک
عالي که ره مه ک له تیف دانه ک
علم و هنر و که مال و نزعان
شيعر و غه زل و کتیب و دیوان
نه ث جنسه ببا لبال وی مه عمل
نه ث نه قده ببا لنک وی مه قبول
من دی عه له ما (علمی) که لامی مه وزوون
عالي بکرا ل بانی گهر دوون
بينا که روحا مه لی جزیری
پټ حه ی بکر عه لی حه ریری
که یفه ک وه بدا فه قیه ی تهیران

حه تا بئنه به د بمایه حهیران
چ بکم کو قه وی که ساده بازار
نینه ژ قماشرا خه ریدار (۱)

نه وه ی سهرنجمان راده کیشیت له م دپرانې سهره وه دا، نه وه یه که خانې راسته وخو پیتناسه ی هونراوه دهکات و به که لامی مه وزوون ناو ده بات، نه وه ی ناشکرایه که نه م پیتناسه یه ی هونراوه بۆ یه که م جار له لای رخنه گری عه ره بی نیسلا می قدامه ی کوری جه عفر به کار هاتوه، که له سالی (۳۳۷) کوچیدا کوچی کردوه له کتیه به به ناوبانگه کهیدا (نقد الشعر) پیتناسه ی هونراوه دهکات و دهلی:)

(هونراوه ناخوتنیکي کیش و سهر و اداره و واتایه ک ده به خشی) (۲)

بی گومان نه م بۆچونه ی خانې له م روویه وه به لگه یه کی پته وه بۆ چه سپاندنی نه و رایه ی که خانې ناگدار و شاره زایی هه موو جوړه بیریکي رخنه یی بووه که له و سهرده مه دا باو بووه.

نه گهر ده وران نه گورایه وه و نه و ته و ژمه ی نه ده بیاتی بو تان کز نه بو یایه، نه و نه م سهره تا پته وه ی جزیری و خانې دایمه زران زو و به ره و پیشتر دهجوو له ده میکه وه زانستی رخنه ی نه ده بیی و نه ده بیاتناسه ی له ناو کوردا جیگه ی خوی ده بوو. به لام کز بوونی نه و نه ده بیاته و چنگی ره شی داگیر که رانی عوسمانی نه م مهیدانه شی گرتوه و تا ماو ده یه کی زور نه م زانسته له ناو کوردا و دستا یا زور هیدی به ره و پیشه وه رویش، به لام له بهر نه وه ی سهره له دانیکی نوئ له نه ده بیاتی کوریدا دهستی پټ کرد و به ریا بوو له کوردستانی خواروودا، نه و که لینه یه ی که له دوا یی کز بوونی نه ده بیاتی ژو وروودا پری کرده وه و به ره و امییک هاته کایه وه، هه ره کو له مه وودا باسی ده که بن.

(۱) سهرچاوه ی پیشو، ل ۳۵-۳۶.

(۲) د. کامل بصیر، رخنه سازی، ل ۴۹.

بهشی سییه م

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعری کلاسیکی کوردیدا

له نیو‌دی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م

نالی - سالم - کوردی - مه‌وله‌وی

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعری کلاسیکی کوردیدا له نیو‌دی یه‌که‌می

سه‌ده‌ی نۆزده‌م

له کۆتایی بهشی دووه‌مدا وتمان، که له‌دوای کزبوونی ئه‌ده‌بیاتی سه‌روو و سه‌ره‌له‌دانێکی نوێ له ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ده‌ستی پێ کرد له کوردستانی خواروودا. ئه‌وه‌بوو له سالی (١٧٨٤)ی ز شاری سلیمانی له‌لایه‌ن برایم پاشای بابانه‌وه بنیات نرا، له‌دوايیدا ئه‌م شاره تازیه‌ بوو به‌پایته‌خت و ناوچه‌یێکی بازرگانی و پیشه‌سازی نوێ و مه‌لبه‌ندی زانست و هونه‌ر و ئه‌ده‌ب و پۆشنیری تازه.

بێ گومان له‌و زه‌ویه‌ به‌پیشه‌دا و، له‌و مه‌یدانه پێشکه‌وتوه‌دا بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئه‌ده‌بیی تازده‌ش به‌رپا ده‌بی که تا ئێستا به‌رده‌وامه و بهشی زۆری کوردستانی گرتۆته‌وه. له سه‌ره‌تادا ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه، له‌سه‌ر ده‌ستی نالی خولتقاوه و بوو به‌قوتابخانه‌یێکی ئه‌ده‌بی کوردی و له‌لای هه‌ندێ می‌ژوونووسانی ئه‌ده‌بی کوردی به‌قوتابخانه‌ی شیعری بابان ناسرا و، له‌لای هه‌ندێکی تر ئه‌و ئه‌ده‌یه به‌قوتابخانه‌ی (نالی) درایه‌ قه‌ڵه‌م. چونکه ده‌وریکی گه‌نگ و پێش‌ه‌وانه‌ی تیدا بینه‌وه.

نالی

له سالی (١٨٠٠)ی ز له دێی (خاک و خۆل)ی ناوچه‌ی شاره‌زور له دایکه‌بووه و له پێتای وه‌رگرته‌ی زانسته ئایینییه‌کاندا، شار و دێته‌اتی به‌شیکی کوردستان گه‌راوه و دوا پله‌ی ئه‌و خۆتندنه‌ی پرپوه و ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتوه. له سالی (١٨٥٠)ی ز ده‌چێ بۆ حه‌ج و له‌وێهه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول، ئیتر هه‌ر له‌و شاره ده‌می‌نیتیه‌وه تاكو سالی (١٨٥٦)ی ز کۆچی دوا‌یی ده‌کات.

ئه‌وه‌ی له‌م ماوه‌یه‌دا پتو‌یستمان پێی هه‌یه، ئه‌وه‌یه که له ناوه‌رۆکی شیعری نالی بکۆڵینه‌وه، تاكو بزانه‌ن تا چ راده‌یه‌ک ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌لا‌له و سازدراوه. نالی له چه‌ند دێ‌یه‌کاندا بئه‌ده‌تیکی سه‌ره‌کی له ره‌خه‌دا ده‌ست‌نیشان ده‌کا، ئه‌ویش سه‌رچاوه‌ی

سروشتی هۆنراوه‌یه. شاعیره‌که‌مان له‌م روه‌وه ده‌لی:

لَا حَـوْلَ وَلَا طَوْلَ وَلَا قُـوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَائِنُ مَاشَا
(نالی) نیه‌تی سیحری به‌یان، حیکمه‌تی شیعره
ئهما هه‌یه‌تی قوه‌تی دڵ قودره‌تی ئینشا(١)

که‌وابوو به‌لای نالییه‌وه (هیزی دڵ سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه و قودره‌تی ئینشایه. هیزی دڵ و قودره‌تی ئینشا و هه‌موو توانا‌کانی وه‌کو ئاده‌میزادێک به‌ده‌ستی خواوه‌یه. ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی نالی سه‌باره‌ت به‌سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه په‌نگه له بیرو‌را‌کانی ئه‌فلاتوونه‌وه ئه‌نجام درایی. که دووپاتیان کردۆته‌وه سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی خوا‌کانه و شاعیر به‌خو‌ریه و ئیلهام له ئاسمانه‌وه هه‌لبه‌سته‌کانی وه‌ده‌ست ده‌هێنێ). (٢)

به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دوور نییه نالی وه‌کو موسو‌لمانیک له بیرو‌که‌یه‌کی ئایینی گشتیه‌یه‌وه باری خۆی ده‌رپرپوه. چونکه ئه‌گه‌ر سه‌رنج له دێ‌یه‌کان به‌دینه‌وه زیاتر ئه‌م مه‌به‌سته بۆمان ساغ ده‌کاته‌وه. که سروشتی هۆنراوه به‌لایه‌وه سیحری به‌یان و حیکمه‌ته، له فه‌رمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ره‌وه ده‌ست‌نیشان کردوه، که ده‌لی: (ان من الی‌هان سحرًا وان من الشعر حکما). (٣)

ئهم ده‌ست‌نیشان‌کردنه‌ش دوو لایه‌نی گه‌نگی هۆنراوه ده‌خاته‌وه.

(لایه‌نی فورم، که کار‌تی‌کردنه‌که‌ی وه‌کو کار‌تی‌کردنی جادوو‌گه‌ری و سیحره و، ولایه‌نی ناوه‌رۆک، که مه‌به‌ستی راسته‌قیینه‌ی ئامۆ‌ژگاری و رابه‌ری هۆشمه‌ندی و ژیرییه) (٤). هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه نالی، دووپاتی ده‌کاته‌وه که سه‌رچاوه‌ی شیعره‌کانی (کرداره ئه‌ده‌بییه‌کانی) به‌هۆی (خارق‌العاده) سازده‌ری.

(نالی) یه‌ک و ئه‌و که‌س که ته‌مامی غه‌زه‌لی بیست

مه‌علومی بووه زۆر و که‌می خاریقی عادات(٥)

ئیده‌یه‌می (خارق‌العاده)ش به‌م پێیه له ئه‌ده‌دا به‌و (کردارانه ده‌لێن که له توانای

(١) دیوانی نالی و فره‌هنگی نالی، لیکۆلینه‌وه و ساگرده‌وه‌ی د. ماف خه‌زنه‌دار، به‌гда، ١٩٧٧، ٤٨ل.

(٢) د. کامل بصیر، به‌ره‌تییه‌کانی ره‌خه‌سازی و هۆنراوه‌ی دێ‌ینی کوردی، کۆفاری کۆری زانیاری عێراق (ده‌ستی کورد)، به‌رگی هه‌وته‌م، به‌гда، ١٩٨٠، ل ٢٠٣.

(٣) محمد عبدالروؤف المناوي، فيض القدير، مصر ١٩٣٨، ص ٥٢٤.

(٤) د. کامل بصیر، به‌ره‌تییه‌کانی ره‌خه‌سازی، کۆفاری کۆری زانیاری، ل ٢٠٤.

(٥) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١٣٦.

هه‌موو كه‌سدا نېن و خواوه‌ند به‌هرى لېهاتنيان تهنيا به‌هه‌ندى هه‌لېژاردى خوى ئه‌دا). (۱)

ناليش خوى به‌يه‌كئ له‌و هه‌لېژاردانه له‌ قه‌لهم دده‌دا، كه‌ شيعرى خوى تيا ده‌خاته ناستى موعجيزى پيغه‌ميران و كه‌رامه‌تى ئه‌ولياكارى (خارق‌العاده‌).

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نالى له‌ ناستى ده‌ستنيشان‌كردنى سه‌رچاوه‌ى هۆنراوه‌دا، بيروپايه‌كى يه‌كدگيرى نيبه‌، چونكه‌ ده‌لتى:

هه‌ر چاوه‌يبى كه‌ وشك و عه‌قيمى بلنديه‌

وه‌ك ته‌بعى من به‌نه‌زمى خوښى نه‌غمه‌زايه‌وه‌ (۲)

واته (هه‌ر كانياو و سه‌رچاوه‌يه‌ك به‌هۆى به‌رزى شوپنه‌كه‌يه‌وه‌ وشكايى هاتى و ئاوى له‌ به‌ر ئه‌رپا، له‌م به‌هارده‌دا ته‌قيوه‌ته‌وه‌، وه‌ك چۆن سروشتى من به‌شيعرى خوښ ئاوازه ته‌قيوه‌ته‌وه‌ و هه‌ميشه شيعرى جوان و له‌ سه‌رچاوه‌ و كانياوى ده‌مم لېشاو ئه‌كا). (۳)

به‌لامانه‌وه‌ ئه‌م بۆچونه‌ى نالى، ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا، كه‌ بالى به‌سه‌ر هه‌موو جوړه شيعر هۆننه‌وه‌دا ده‌شكئ، له‌ هه‌مان كاتيشدا توانا و پلېمه‌تى خوى ده‌نوئى كه‌ له‌گه‌ل هۆنه‌ره‌كه‌يدا زاناووه‌ و ئه‌توانئ له‌ سه‌رچاوه‌ى جياوازدا شيعر برازېنيتيه‌وه‌ و بينيتيه به‌ره‌م. بئ گومان ئه‌م خه‌يالنه‌ى نالى له‌ ئه‌نجامى ئه‌و كېشه‌ و ناكوڅيانه هاتوته كايه‌وه‌، كه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا باوېوه‌ و پالى پتوه‌ناوه‌ كه‌ خوى به‌سه‌روه‌ر بزائى له هۆننه‌وه‌ى شيعرى جوړ به‌جوړ و ده‌مى خه‌لكى ناحه‌ز بگيرېته‌وه‌، تاكو توانج و رهنه‌يان نه‌كهن به‌بيانوو و ناراسته‌ى بكهن.

هه‌روه‌ها نالى رهنه‌زه‌كانى هۆنراوه ده‌خاته به‌ر لېكولېنه‌وه‌، ئه‌مه‌ش به‌نه‌په‌تيكى رهنه‌يبه‌ با گوئ له‌م دپرايه‌ى بگيرن كه‌ ده‌لتى:

شه‌ونم نه‌زم و نه‌سره له‌ ئه‌وراقى غونچه‌دا

گوځيا بووه به‌زار و زمان و ددان و پووك

(نالى) عه‌جبه به‌قوه‌تى حيكمه‌ت ئه‌دا ده‌كا

مه‌عنايى زۆر و گه‌وره به‌له‌فزي كه‌م و بچووك) (۴)

۱) ديوانى نالى، لېكولېنه‌وه و لېكده‌نه‌وى مه‌لا عبدالكرىمى مدرس و فاتح عبدالكرىم و محمدي مه‌لا كريم، به‌غدا، ۱۹۷۶، ل ۱۴۴.

۲) ديوانى نالى، چاپى خه‌زنه‌دار، ل ۱۰۹.

۳) ديوانى نالى، چاپى موده‌ريس، ل ۵۵۴.

۴) ديوانى نالى، چاپى خه‌زنه‌دار، ل ۷۰.

لېره‌دا نالى زاراوه‌ى مه‌عنا و له‌فز به‌كار ده‌هينئ و پروونى ده‌كاتوه‌ كه‌ هه‌لېه‌ست پيكه‌هاتوه‌ له‌ دوو رهنه‌زى جياواز، رهنه‌زى واتا و رهنه‌زى وشه. هه‌روه‌ها سه‌رنج‌مان راده‌كېشئ بۆ پيوانه‌يه‌كى رهنه‌زى عه‌ره‌بى كوئن كه‌ به‌ (ايجاز) ناو ده‌ربئ و به‌وه پيئاسه كراوه كه‌ ده‌رپينه له‌ واتايه‌كى زۆر به‌ وشه‌يه‌كى كه‌م، ياخود هه‌روه‌كو خوى ده‌لتى به‌هينئى وردىيى خوى ده‌توانئ (مه‌عنای زۆر و گه‌وره به‌له‌فزي كه‌م و بچووك) به‌هينئته‌دى.

ئه‌م تېروانينه‌ى نالى سه‌باره‌ت به‌ده‌ستنيشان‌كردنى رهنه‌زه‌كانى هۆنراوه رهنه‌هه‌لوئستىكى لاساييكرده‌وه‌ بئ و، نالى له‌ نواندنيدا شوپن پيئى رېيازى ئيبن قوته‌يبه‌ى هه‌لگرتبئ كه‌ له‌ سه‌ده‌ى سيبته‌مى كوچيدا هۆنراوه‌ى عه‌ره‌بى له‌به‌ر تيشكى پيوانه‌ى وشه و واتادا هه‌لسه‌نگاندوه كه‌ ده‌لتى:

(هۆنراوه‌ى وشه‌به‌رز و واتا به‌كه‌لك باشتري چه‌شنى هۆنراوه‌يه‌). (۱)

دياره ناليش ئه‌م چه‌شنه هۆنراوه‌يه‌ى به‌دل بووه و به‌په‌سندى زانيوه. له‌به‌رئوه‌ه بيروپاكانى يه‌كدگير ده‌كات له‌گه‌ل ئيبن قوته‌يبه‌دا له‌م رووه‌وه.

هه‌روه‌ها نالى روويه‌كى ترى هۆنه‌رمه‌نديتى باس ده‌كا، ئه‌ويش لايه‌نى گرنگيدانه به‌زمانه‌وانى و بايه‌خدايتى بئ سنوور ده‌رباره‌ى زمانى زكماكى ده‌خاته روو و ده‌لتى: (۲)

ته‌بعى شه‌كه‌ره‌بارى من كوردى ئه‌گه‌ر ئينشا ده‌كا

ئيمتياحانى خوڤه مه‌قسوودى له‌ عه‌مدا وا ده‌كا) (۳)

لېره‌دا نالى به‌ره‌نگارى ئه‌و كه‌سانه بووه‌ته‌وه كه‌ رهنه‌يان لېي گرتوه كه‌وا بۆچى به‌زمانى كوردى شيعرى داناوه؟ وه به‌لاى رهنه‌گرانه‌وه گوايه ده‌بئ له‌و سه‌رده‌مه‌دا شيعر هه‌ر به‌زمانى عه‌ره‌بى، وه‌يا فارسى بوئى، ناليش ده‌ركى به‌مه‌ كردووه و هه‌ولئ ئه‌وه‌ى داوه كه‌ زمانى كورديش بينيتيه ريز و ناستى زمانه‌كانى تر و، بكات به‌به‌لگه‌ى هينز و توانا و ده‌وله‌مه‌ندى، چونكه‌ نالى (باوه‌رى به‌بليمه‌تى و زانايى و لېهاتووى خوى هه‌بووه، باوه‌رى به‌وه هه‌بووه، كه‌ له‌ ناستى ئه‌و تاقيكرده‌وه ميژووييه‌دا كه‌زيان خستبووه ئه‌ستوى سه‌ركه‌وتوو ئه‌بئ. بۆيه هاوارى كرد. ئه‌مه‌ كارتيكى به‌ئه‌نقه‌ست و به‌هۆشياريه‌وه ده‌يكا.

۱) د. كامل بصير، رهنه‌سازى، ل ۴۸.

۲) ته‌بع زاراوه‌يه‌كى رهنه‌يبه‌، ئه‌و مه‌به‌سته ده‌گه‌ينئ كه‌ شاعير به‌بئ زۆر له‌ خوځردن ئه‌وه‌ى به‌دليا دئ و ده‌به‌وئ بيلئ، توهمارى بكات به‌بئ ئه‌وه‌ى چاوى پيدا بگيرېته‌وه و شتى لئ بگوئ.

۳) ديوانى نالى، چاپى خه‌زنه‌دار، ل ۵۲.

خه‌لکیش با به‌ییتی ده‌ستووری کۆن و باو بیر نه‌که‌نه‌وه، با سه‌یری ناوهرۆکی شیعره‌کانی بکه‌ن و بزانه‌ن له‌ ڕێگای به‌کاره‌یتانی زمانی کوردیییه‌وه چ مانا و مه‌به‌ستییکی ورد و مه‌زن و هونه‌رمه‌ندانه‌وه‌ده‌ره‌پێ. (١)

له‌ دێرێکی تردا نالی به‌رده‌وام ده‌بێ له‌ باسکردنی پێوه‌ندی نێوان زمان و ڕه‌گه‌زه‌کانی هۆنراوه‌ و چۆنییتی نه‌جمادان و ڕێکخستنی و، ده‌لێ:

که‌سه‌ به‌ئه‌لفازم نه‌لێ خۆ کوردیییه‌ خۆکردیییه‌

هه‌ر که‌سه‌ی نادان نه‌بێ خۆی تالییی مه‌عنا ده‌کا (٢)

لێره‌شدا وا ده‌گه‌یه‌نی که‌سیکی نه‌زان نه‌بێ ڕه‌خنه‌ له‌ شیعره‌کانی ناگرێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ کوردین، چونکه‌ مه‌به‌ستی ته‌نیا وشه‌ نییه‌، به‌لکو واتایه‌ به‌شوێنیدا بگه‌ڕێن. ئه‌م گرنگ و بایه‌خدانه‌ی نالی به‌زمان و واژه‌ و واتای شیعره‌کانیه‌وه، به‌لامانه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا گه‌لێ کۆلکه‌ شاعیر هه‌بوو و توانجیان له‌ شیعره‌کانی گرتووه‌ که‌ گوایه‌ ته‌نیا داریشتنێکی ده‌سکرده‌ و هه‌یج مه‌به‌ستێک ناده‌ن به‌ده‌سته‌وه، بۆیه‌ به‌رپه‌رچی ئه‌و کۆلکه‌ شاعیرانه‌ی داوه‌ و، راسته‌وخۆ پێشان ده‌دا که‌ داریشته‌که‌ی به‌هه‌ی خۆمالێن و ڕه‌سه‌نایه‌تی تێدا به‌دی ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها نالی بیرێکی تری ڕه‌خنه‌یی ده‌چه‌سپێنێ، ئه‌ویش به‌ره‌تی سه‌لیقه‌ و سنعه‌تکاریییه‌ له‌ وێژه‌دا، بۆ نمونه‌ ده‌لێ:

خه‌لقی که‌ هه‌موو کووده‌کن و به‌سته‌زمانن

با یێن و له‌ (نالی) بییه‌ن شیعرێ سه‌لیقی (٣)

واته‌ (ئه‌م خه‌لقه‌ هه‌موو منال و نه‌فامان و زمانیان به‌یه‌کا بێ هه‌یج له‌ شیعرێ ڕاسته‌قییه‌ تی ناگه‌ن. بلێن با یێنه‌ لای (نالی). شیعرێ خۆبییان بۆ بخوێنێته‌وه‌ که‌ وه‌ک ئاوی ڕه‌وان له‌ خۆیه‌وه‌ دێ، به‌لکو زمان و بیریان بکریته‌وه‌ و فێری چه‌شکردنی شیعر و ئه‌ده‌ب ببن. (٤)

لێره‌دا نالی ئه‌وه‌ ده‌چه‌سپێنێ که‌ به‌هۆی سه‌لیقه‌ت و به‌هه‌ی زکماکییه‌وه‌ شیعرێ خۆی ده‌ست هێناوه‌، بۆیه‌ به‌خه‌لک ده‌لێ وه‌رن شیعرێ خۆرسک و ته‌بیعی و بنیاد له‌ من به‌ست. هه‌روه‌ها دوور نییه‌ مه‌به‌ستی نالی له‌م دێره‌دا به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌ندێ ڕه‌خنه‌گر بووبێ که‌ به‌چاوێکی بێ بایه‌خ و پڕ که‌موکۆریی سه‌یری شیعره‌کانیان کردبێ.

١) دیداری شیعرێ کلاسیکی کوردی، ل ٧٨.

٢) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ٥٣.

٣) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١٣١.

٤) دیوانی نالی، چاپی مدرس، ل ٦٥٧.

هه‌روه‌ها زیاتر تابییه‌تی ورده‌کاری هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌خاته‌ ڕوو، سه‌رنج بۆ ئه‌وه‌ ڕاده‌کێشی که‌ به‌خه‌یالی هۆنراوه‌ی پڕ له‌ ورده‌کاریی خۆی که‌ ئه‌لێی تالیه‌ مووی باریکه‌ سه‌د داوی ناوه‌ته‌وه‌ بۆ هه‌ر شاعیرێک، داوی وا که‌ به‌هه‌یج کلۆجی سه‌ری لێ ده‌رنه‌چێ و ده‌لێ:

(نالی) به‌داوه‌ شیعرێ ده‌قیقی خه‌یالی شیعر

بۆ ئه‌و که‌سه‌ که‌ شاعیره‌ سه‌د داوی نایه‌وه‌ (١)

که‌وا بوو خه‌یالی ده‌قیق و ورد به‌لای ئه‌م شاعیره‌ بلێمه‌ته‌وه‌ (کوڕێکی هۆنهریییه‌ له‌به‌ر تیشکی به‌ره‌ته‌که‌یدا شاعیران دان به‌پێشکه‌وتن و سه‌ره‌که‌وتندا ده‌نێن و توێژه‌ران به‌ئاشکرایێ تێبینی ده‌که‌ن که‌ هه‌لبه‌سته‌کانی شاعیره‌ کۆنه‌کاغان له‌ به‌ره‌می ئه‌ندیشه‌ی بێ سنوور خه‌یالی ده‌ستکرد جمه‌یان دیت و به‌ده‌گمه‌ن له‌ناو شه‌پۆله‌کانیدا دێرێک به‌رچاو ده‌که‌وێ که‌ به‌زمانی ئه‌م هه‌یزه‌ ناھۆشمه‌ندییه‌ نه‌رازیترابێته‌وه‌). (٢)

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌ بیرێکی تر ده‌خاته‌ به‌رچاو ده‌لێ:

نووکی خامه‌ی من که‌ بیسته‌ مه‌عنا ئارایی که‌مال

خه‌ت به‌خه‌ت ئیزه‌اری نه‌قشی سووره‌تی مانی ده‌کا (٣)

لێره‌دا باسی نووکی قه‌له‌می ده‌کا که‌ بیته‌ مه‌یدانی (نوکه‌تبه‌زی و گوژاره‌ ڕازاندنه‌وه‌، هه‌ر خه‌تی که‌ ده‌بنووسێ وه‌کو نه‌خش و نیگاری مانی چۆن مه‌ردمیان سه‌رسام ده‌کرد ئه‌مانه‌ی نالیش وانه‌ لێره‌دا خۆی خه‌ستۆته‌ گۆمی وێنه‌کانی مانیییه‌وه‌ و ئه‌یه‌وێ هۆنراوه‌که‌ی خۆیکا به‌ (موعجزه‌)کانی مانیییه‌وه‌). (٤) چونکه‌ نالی شیعره‌کانی (ده‌گه‌ییته‌ پله‌ی وێنه‌کانی مانی)، وه‌کو ڕه‌خنه‌ی تازه‌ بابته‌ ده‌لێ:

مانی به‌ره‌نگ و سیبه‌ر و هه‌تاو، نالی به‌ده‌نگ و قافییه‌ و مانا، به‌رامبه‌ر به‌یه‌کن (٥)
به‌م پێیسه‌ ده‌بینن نالی به‌ره‌می ڕازاوه‌ ساز ده‌کات، چونکه‌ خۆی به‌خواه‌ن ده‌سه‌لاتییکی بالا ده‌زانی له‌ وشه‌ داریشتن و شێوه‌ی ده‌ربڕین و ڕازاندنه‌وه‌ی مانادا.

نالی له‌ چه‌ند دێرێکدا به‌ره‌تیکی ڕه‌خنه‌یی سازده‌کا. ئه‌ویش تاقیکردنه‌وه‌ و معانات له‌ نووسینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌دا هه‌روه‌کو ئه‌م نمونه‌ی خواره‌وه‌:

١) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١١٠.

٢) دیداری شیعرێ کلاسیکی کوردی، وتاری د. کامل بصیر (هۆنراوه‌ی کوردی و زاراوه‌ی کلاسیزم له‌ ڕه‌خه‌سازێ ئه‌وروپیدا)، ناماده‌کردنی همه‌ سه‌عید همه‌ کریم، به‌غدا ١٩٨٦، ل ٢٨٧.

٣) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ٥٦.

٤) علاءالدین سجادی، ئه‌ده‌بی کوردی و لیکۆلینه‌وه‌، ل ٤٢.

٥) د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له‌ ده‌فته‌ری نه‌میردا، به‌غدا ١٩٨١، ل ١٢٣.

عومرێکه به میزانی ئەدەب توحفە فرۆشم

زۆرم گوت و کەس تێ نەگەیی ئێستە خەمۆشم^(١)

ئەم شیعەری نالی ھاوارێکی ناپەزایییە لە رووی کۆمەڵدا دەری دەبێ. ئەو کۆمەڵەی کە چینی بنەوی لەبەر بەدیختی و کوێرەوێ و دواکەوتن نەیدەتوانی لە ھونەری جوان بگا و نە لە ئاستی ئەو ھەشدا ھە قەدری ھونەرمەند بگرێ. چینی سەرەدەش ئەگەر جاروبارێکیش لایەک بەلای ھونەری جواندا بکاتەو.

ھەر بۆ ئابواردنی خۆشی خۆیەتی. ئەم بارودۆخە کۆمەڵەکی بوو بەھۆیەکی سەرەکی کە ئیتر خۆی کت و بێ دەنگ بکا و معاناتەکی لەناو سینگیدا جۆش و پەنگ بداتەو، چونکە ھەستی بەو کردوو کە تاقیکردنەوێکە لە شیعەر ھۆنەو، ھێشتا بەئەنجام نەگەیشتوو بەر نزمی ئاستی تێگەیشتنی زۆری خەلکی کۆمەڵەکید.

ئینجا لەوانەیە بۆچونەکی لەبەر ئەو بوو کە بەر لەنالی (شیعەر بەشیوەی کرمانجی خوارو و باو نەبوو، مەگەر لە فۆلکلۆری میللیدا و تێکرا شیعەر لە پۆزاوا و باکووردا بەشیوەی کرمانجی سەررو، لە پۆزەھەلاتیشدا بەشیوەی گۆرانی بوو کە ھەریەکەیان زمانی یا چەندێ لە میرنشینییە دەربەگەییەکانی ئەو ناوچانە کوردستان بوون، ھەر لەگەڵ ئەو ھەشدا شیعەری (بالا) ھەر بەفارسی و عەرەبی باو بوو. نالیش یەکەم کەس بوو شیعری بەم دیالێکتە وتوو^(٢)

لەبەر ئەو ھەرچی ھۆنەو، کەس لێی ھالی نەبوو و نەچوو تە دلێانەو.

لەھەمان روویەو بەشیوەیەکی تر معاناتە کە دەخاتە پێش چا و دەلێ:

شیعەرەکانم کە جیگەرگۆشی من دەربەدەرن

دلێ (نالی) چ رەقە قەت غەمی فرزندێ نییە^(٣)

واتە (شیعەرەکانم کە زادەیی بیر و ھۆشمن و ژانێکی سەخت گرتوومی پێیانەو تە لەدایکبوون و، وەک پارچەبەک لە جگەرم وان، ئێستا لە کۆشی خۆما نەماون و دەربەدەر کەوتوون و ھەریەکە پارچەبەکیان بەلایە کدا بردوو. ئای لە من باوکیکی دل رەقم، خەمی منالێ شیعری خۆم نییە^(٤)

لێرەدا پرسیارێک دیتە کایەو. ئایا نالی تووشی چ کارەسات و معاناتی بوو لە

(١) دیوانی نالی، چاپی خەزەندەر، ل ٧٧.

(٢) محمدی مەلا کریم، نالی لە کلاوژۆنی شیعەرەکانیەو، بەغدا، ١٩٧٩، ل ٦٨.

(٣) دیوانی نالی، چاپی خەزەندەر، ل ١١٨.

(٤) دیوانی نالی، چاپی مودەریس، ل ٥٩٦.

ھۆنەو!

تاکو گۆشەگیر بێ و خەم و خەفەت نەخوا بەرامبەر شیعەرەکانی و، وەرەس بێ لە نووسینەوێ ھەلبەستەکانیدا. لەگەڵ ئەو ھەشدا دەبینن نالی بەشیوەیەکی تر ئەم بیرە سازاوە و ویستووێتی ئەم بنەرتە رەخنەییە زیاتر روون بکاتەو، بۆیە لەھەمان روانگەو باسی تاقیکردنەو و معاناتی کردوو و پێوەندی لەنێوان خۆی و بەرھەمەکیداد دەردەخا و دەلێ:

لە جیگەرگۆشەیی شیعەرم مەدە مەعنایی خراپ

بێ خەتا کەسی نییە رازی کە لە ئەولادی درێ^(١)

لێرەدا راستەوخۆ قسە ئاراستەیی خەلکی دەکا و پێیان دەلێ:

باش لە ھەلبەستەکانم ھالی بێن و بەراستی مەعنایان لێک بدەنەو، ھەلبەستەکانم منالێ جگەرگۆشەمن، بەخراپ لێ ھالی بوونیان دەیانخەنە بەر فەلا قە و دارکاری.

ھیچ باوکیک رازی نییە منالێکی خراپەیکە نەکردبێ، بەناحەق لێی بدرێ. ئەو وێنەو ھەرەو کە دیارە ئەو پەری سۆزی راستەقینە شاعیر بەرامبەر بەزادەیی ھەست و نەستی دەردەبێ و ئەو دەسەلمێنێ کە ھەلبەستەکانی پارچەبەکن لە دەروونی.

لە تاقە دێرێکدا نالی دیاردەو لاساییکردنەو لە ھۆنراوەی سەرەدەمی خۆیدا دەخاتە روو و سەرنج بۆ ئەو رادەکێشی کە چەشە و چێژی خەلکی لەسەر خۆتێندەوێ ھەلبەستی شێواو راھاتبوو دەلێ:

(نالی) حەریفی کەس نییە ئولف و ئەلیفی کەس نییە

بەیتی رەدیفی کەس نییە تەفریقە نووسە گەپ دەکا^(٢)

لێرەدا نالی نایەوێ لاسایی کەس بکاتەو و لە چوارچێوەی قوتابخانەیکە ھۆنراوەییدا ھۆنراو بەھۆنیتەو و بێ بەرەدیفی شاعیرێکی تر. بەلام لە راستیدا نالی (لەسەر رێشوتینی باوی سەرەدەمەکی شیعەر داناو بەتایبەتی شیعەری کلاسیکی عەرەبی و ئیسلامی. بەلام کەسێتی خۆی. سەلماندوو و لە شاعیرانی ھاوسەرەدەمی سەرکەوتووتر بوو و، توانیویەتی داھێنانی گەورە لە بواری دەربڕینی ورد و، وێنەو

(١) دیوانی نالی، چاپی خەزەندەر، ل ١٢٣.

(٢) سەرچاوەی پێشوو، ل ٥٣. لێرەدا نالی کە دەلێ... ھەموو کردەوێکانی گەمەو گالتەو بە باوەخ بە نووسینەکانی نادا و بەتەنگیانەو نییە، بۆیە نووسینەکانی پەرتیشان... لێرەدا گالتە دەکا و پێچەوانە مەبەسە، واتە تەنیا ھەر خۆی ھەبە، ئەوێ گەمە و گالتە دەکەن و نووسینەکانیان پەرتیشان خەلکی ترن، ئەوێک نالی. د. مارف خەزەندەر، نالی لە دەفتەری نەمیردا، ل ١٢٦.

ته‌شبی‌هاتی شی‌عری خۆ‌کرد و دوور له لاسایی‌کردنه‌وه ئه‌نجام بدا و، شی‌عه‌رکانی به‌خه‌یالی ب‌لندی خۆی ر‌ه‌نگین و ناودار ب‌کات). (۱)

ووشه‌ی لاسایی‌کردنه‌وه‌ش ب‌ی گومان ب‌نجویناوانتیکی کۆنی هه‌یه له ر‌ه‌خه‌دا، له بیرو‌ر‌اکانی ئه‌فلاتوون و ئه‌رستۆ و هوراسدا به‌رپاک بووه. (ئه‌فلاتوون ده‌لێ: (هۆنراوه لاسایی‌کردنه‌وه‌ی سروشته) به‌لام ئه‌م لاسایی‌کردنه‌وه له‌لای ئه‌رستۆدا دووباره‌کردنه‌وه‌ی سروشت نییه به‌لکو مه‌به‌ست خولقاندن و داهینانی به‌ره‌مه‌ییکی تازه‌یه که ئاکامی ده‌نگدانه‌وه‌ی بوونه له قه‌ه‌اره‌ی هه‌ست و نه‌ست و سۆز و ئاره‌زوو و ئه‌ندیشه‌ی شاعیراندا. واته‌ بابه‌تی لاسایی کردنه‌وه له هونه‌ری هۆنراوه‌دا کردوه و ر‌ه‌وشته). (۲)

به‌م پێیه بۆ‌چونه‌کانی نالی ده‌رباره‌ی بابه‌تی لاسایی‌کردنه‌وه له هونه‌ری هۆنراوه‌دا یه‌ک‌دیگر ده‌بێ له‌گه‌ڵ لێ‌کدانه‌وه‌ی ئه‌رستۆدا به‌رامبه‌ر هه‌مان بابه‌ت.

نالی له‌ دێ‌تیکی تر‌دا ب‌ه‌ره‌تی ر‌ه‌خه‌یی د‌زین له‌ وێ‌ژه‌دا ده‌ست‌نیشان کردوه و ده‌لێ:

ئهو گه‌وه‌ه‌ری نوکته‌ی که له‌ (نالی) ده‌د‌زین خه‌لق
ناوی نییه وه‌ک ئاگری ب‌ی شه‌وقی د‌زانه (۳)

واته‌ ئهو قسه و ورد و پ‌ر مه‌عنا‌پانه‌ی که وه‌ک گه‌وه‌ه‌ر وان و هه‌ندێ که‌س له‌ نالی ده‌د‌زین و ده‌یاندنه‌ پال خۆ‌بان و خۆ‌بان ئه‌که‌ن به‌خواه‌نیان، گه‌وه‌ه‌ری ناو ده‌ربا نین و ناده‌روشینه‌وه، وه‌ک ئهو ئاگره‌ ک‌ز و ب‌ی تیشکه‌ وان که د‌ژ به‌شه‌و ئه‌یکه‌نه‌وه، چۆن ئه‌وان ناو‌ترین گ‌ری ئاگره‌که‌یان به‌رزکه‌نه‌وه وه‌ک خه‌لک پ‌تیان ب‌زانن و بیانگرن، ئه‌مانیش

(۱) دیداری شی‌عری کلاسیکی کوردی، ل ۸۳.

(۲) ارسطو طاليس، فن الشعر ص ۴۸

هوراس، درو‌شمی ئه‌وه‌ی هه‌لگرت، که شاعیر بۆ ئه‌وه‌ی به‌شاعیر ب‌ژمه‌یردێ، ده‌بێ (لاسایی وێ‌ژه‌هه یۆنانییه‌کان ب‌کاته‌وه).

(۳) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ۱۰۲

ئهم به‌یته جۆره ئیشاره‌ت‌تیک‌یش بۆ ئهو په‌نده کوردییه‌ تیا‌یه که ئه‌لێ (موورووی د‌زیه‌تی، مه‌گه‌ر به‌شه‌و ب‌کرته‌ مل). هه‌روه‌ها له‌م به‌یته‌وه ده‌رده‌که‌وێ که نالی له‌ سه‌رده‌می خۆ‌یدا ناسراوییه‌کی زۆری له‌ناو خه‌لکی بووه و شی‌عری به‌سه‌ر زمان‌ی رۆ‌شن‌بیرانه‌وه بووه و، خه‌لک شاناز‌ییان پ‌تیه‌ کردوه، بۆ‌یه هه‌ندێ جار به‌ناو شاعیری له‌ راستیدا نا‌هونه‌رمه‌ند که نه‌یان‌توانیوه‌ پ‌یا ب‌گه‌نه‌وه، ورده‌کاریه‌کانی ئه‌ویان د‌زیوه و خه‌ستوویانته‌ شی‌عری خۆ‌پانه‌وه. به‌لام به‌هۆی بلا‌بوونه‌وه‌ی شی‌عری نالییه‌وه به‌سه‌ر زمان‌ی خه‌لکه‌که‌دا، د‌زیه‌ت‌یه‌که‌شیان به‌باشی پ‌ی نه‌کراوه و نه‌یان‌توانیوه‌ که‌لکی ته‌واو له‌ ماله‌ د‌زیت‌یه‌که‌ وه‌ربگرن. ئه‌توانین ئه‌م به‌یته ب‌که‌ین به‌هه‌لگه‌ بۆ ئه‌وه که هه‌ر ورده‌کاریه‌ک له‌ شی‌عری شاعیریکی سه‌رده‌می نالیدا هه‌بێ و له‌ هه‌مان کاتا له‌شی‌عری نالی خۆ‌شیدا هه‌بێ، به‌هی نالی داب‌نێ‌ین و شاعیره‌که‌ی تر به‌تاوانی د‌زیه‌وه‌ ب‌گ‌ری‌ن). پ‌روانه، دیوانی نالی چاپی موده‌ریس ل ۴۸۲.

ناو‌ترین. ورده‌کاریه‌کانی نالی به‌ته‌واوی بد‌زین و بیه‌خه‌نه ناو شی‌عری خۆ‌پانه‌وه، چونکه‌ خۆ‌پنده‌وار و ر‌ه‌خه‌گر ده‌سه‌به‌جێ ئه‌یان‌ناسنه‌وه که هی نالین. لێ‌ره‌دا نالی ده‌یه‌وێ به‌خه‌لک ر‌ابگه‌ی‌نی که هۆنراوه‌کانی هاوتاییان نییه و له‌ پال ئه‌وه‌شدا که‌س له‌ خۆی به‌شاعیر نازان‌ی.

هه‌روه‌ها نالی به‌هۆی به‌راورد‌کردنی شی‌عه‌رکانییه‌وه چه‌ند لایه‌نیکی تری شی‌عه‌ر و هۆنه‌رمه‌ند‌یتی له‌ هۆینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا ده‌ست‌نیشان ده‌کا، ب‌ی گومان ئه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆ‌یدا ب‌ه‌ره‌تیکی ر‌ه‌خه‌یی ده‌خاته پ‌یش چاو، که به‌هۆی ئه‌م به‌راورد‌کردنه‌وه‌ش شاعیر ده‌ست ر‌ه‌نگینی و لێ‌په‌تاوویی شی‌عه‌رکانی له‌ قه‌له‌م ده‌دا و ده‌لێ:

شی‌عری خه‌لقی که‌ی ده‌گاته شی‌عری من بۆ ناسکی

که‌ی له‌ د‌یق‌قه‌ت دا په‌تک ده‌عوا له‌گه‌ڵ هه‌ودا ده‌کا (۱)

لێ‌ره‌دا نالی قسه‌ ئاراسته‌ی خه‌لک ده‌کا و هیل‌تیکی ر‌است و چه‌ب به‌سه‌ر به‌رانه‌ره‌کانیا ده‌نێ و پ‌تیان ده‌لێ له‌وانه‌یه ئ‌تیوه ب‌توانن به‌کوردی ب‌لێن، به‌لام چونکه‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند نین، مه‌عناتان ده‌س‌گیر ناب‌ن بیه‌خه‌نه شی‌عه‌رکانتانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه خۆ به‌راورد‌کردنتان له‌گه‌ڵ من وه‌ک به‌راورد‌کردنی په‌تک و تالی ئاوریشمی باریکه‌ که هیچ مه‌یدانیکی به‌راورد‌کردنیان له‌ نیتواندا نییه.

به‌لای ئ‌یمه‌شه‌وه نالی له‌م به‌راورد‌ه‌یدا (زیاد نه‌رۆ‌یش‌تووه و ناحه‌قی نه‌بووه، ئه‌گینا ئ‌یستا ئ‌یمه‌ شی‌عری ئه‌مانه‌مان به‌رده‌ست‌دا ئه‌بوو، ئه‌مانه له‌چاو نالیدا ئه‌وه‌نده هیچ و نابووت بوون ته‌نانه‌ت گه‌نجینه‌ی هه‌ژاری ئه‌ده‌بی تازه سه‌ر ده‌ره‌پ‌ناوی قوتا‌بخانه‌ی شی‌عری کلاسیکی کوردی به‌کرمانجی خوارو و تراو که له‌ سه‌رده‌می نالییه‌وه ده‌ست پ‌ی ئه‌کا، ناو و به‌ره‌مه‌ی که‌سیانی بۆ هه‌ل نه‌گرتووی‌ن. سه‌د بریا ئه‌مانزانی ئه‌مانه‌ ک‌ی بوون ویستوو‌پانه له‌ به‌رانه‌ری نالیدا سه‌ر هه‌ل‌ب‌رن و خۆ‌به‌شت ب‌زانن و به‌چه‌کی شی‌عه‌ره‌وه ب‌چینه مه‌یدانی). (۲) هه‌روه‌ها زۆر جار شاعیر به‌خۆ‌یا ئه‌نازێ و جۆره به‌راورد‌پ‌ک ده‌خاته روو له‌ نیتوان خۆی و پ‌یشینه‌کاندا. له‌م د‌ی‌ره‌ی خواره‌ودا نالی به‌راورد‌پ‌کی ورد ده‌کات له‌ نیتوان خۆی و شاعیره‌کانی ئ‌یرانی و ده‌لێ:

(نالی) ئ‌یستا تاجی شاهی و ته‌ختی خاقانی هه‌یه

شه‌وه‌ک‌ت ئارا موخته‌شم دیوان و فیکرت سائیه (۳)

واته (نالی تاجه‌که‌ی شاهی)ی به‌سه‌ره‌ویه و، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی (خاقانی)

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار. ل ۵۳.

(۲) محمدی مه‌لا کریم، نالی له‌ کلاو‌رۆ‌ژنه‌ی، ل ۶۶.

(۳) د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له‌ ده‌فته‌ری نه‌م‌ریدا، ل ۱۲۳.

دوهم: بابه‌تی دانانی به‌رهه‌می شاعیریک به‌ئاکامی بیروه‌ه‌ست و نه‌ست و سۆز و

(۳) سه‌چاوه‌ی پیشو، ل ۵۶، ل ۱۱۵.

شانازی به‌ووه دهکات که شیعره‌کانی وهک (ئاو و ئاوینه وایه رهنگی نییه، دوو

(۴) سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۶۲.

رووه، بهره و پشتی ههیه. له پرویهکیا بنیادهم، وهک چۆن له ناو ئاوتینه دا خۆی ئه‌بێنی، مه‌عنای ئاشکرای بۆ ده‌رنه‌که‌وئ و، له پروه‌که‌شیا که یا وهک بنی جام یا وهک جیهوی ئه‌و دیوی ئاوتینه‌ی هه‌یج ده‌رنه‌که‌وئ، که‌چی مه‌عنایه‌کی تریشی هه‌یه (١)

ئهو نه‌یه‌کی تری شانازی کردنی نالی به‌شیعری خۆیه‌وه و هه‌ر له‌و کاته‌شدا پێشاندانی توانایی خۆی، ئه‌وه‌یه که ده‌لێ:

(نالی) یا ئه‌م غه‌زه‌له تازە که تازەت گوتوو

به‌دوو سه‌ده مه‌سه‌وه‌ی یولوبی لوبابی ناده‌م (٢)

واته (ئه‌ی نالی: تازە ئه‌م غه‌زه‌له جوانه‌ت وتوو... ئه‌وه‌نده ناسک و پرمایه‌ به‌دوو سه‌ده کتیبی به‌ناویانگ وهک (مه‌سه‌وه‌ی) (٣) و (لب اللباب). (٤) ی ناگۆمه‌وه). (٥)

لێره‌دا (ئه‌وه ناگه‌یێنی که نالی به‌چاویکی به‌رز ته‌ماشای شیعری جه‌لاله‌ددینی رۆمی ناکا، به‌پێچه‌وانه به‌لای ئه‌وه‌وه مه‌سه‌وه‌ی لوتکه و پۆیه‌ی داهێنانه، به‌لام ده‌یه‌وئ شیعره‌کانی خۆی به‌یێنیه‌ پیزی مه‌سه‌وه‌ی له‌مه‌شدا راستی کردوو به‌ده‌لیلی ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر خۆشی نه‌یوتبایه ئیمه‌ پۆمان ده‌وت). (٦)

هه‌روه‌ها نالی له‌ دێرێکی تر‌دا شانازی به‌گه‌وره‌یی و توانای شاعیرییه‌تی کردوو و ده‌لێ:

وه‌ره سه‌هیری خیا‌بانی به‌یازی ده‌فته‌ری (نالی)

که سه‌ف سه‌ف مه‌سه‌ره‌عی به‌رجه‌سته ریزی سه‌رووی مه‌وزوونه (٧)

لێره‌دا نالی ستایش ئاراسته‌ی خۆ ده‌کا و (نه‌خشه‌ی قه‌سر و بالا‌خانه‌ییکی هونه‌ری و رهنه‌گینی کێش‌اوه. له‌وانه‌یه وێنه‌ش له‌سه‌ر کاغه‌ز چێژی هونه‌ری به‌ئاده‌میزاد به‌خشێ. دێره‌ شیع‌ر ده‌کری به‌دوو نیو دێره‌ شیع‌ر له‌ ده‌فته‌ری به‌یاز و دیوانی شیع‌ر، به‌ریک‌وێکی نیو دێره‌ شیع‌ره‌کان به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتری ده‌نووسین. ئه‌وجا به‌رێز به‌م جۆره یه‌ک له‌وای

١) دیوانی نالی، چاپی موده‌ریس، ل ١٧٤.

٢) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ٧٣.

٣) مه‌سه‌وه‌ی (مشوی) کتیبی به‌ناویانگی شیع‌ری سو‌فیا‌نه‌به، جه‌لاله‌ددینی رۆمی نووسیه‌ که له (١٢٧٢) ی. ز. دا مردوو.

٤) لوبی لوباب (لب لباب) لوبی لوبابی مه‌سه‌وه‌ی، هه‌لێاردی مه‌سه‌وه‌ی جه‌لاله‌ددینی رۆمی له‌دانانی مه‌لا حوسینی کاشیفیه‌ له‌ سالێ (٩١٠هـ/١٥٠٤ز) له‌ هی‌رات کۆچی دوایی کردوو.

٥) دیوانی نالی، چاپی موده‌ریس، ل ٣٠٨.

٦) د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی ده‌فته‌ری نه‌مید، ل ١٢٧.

٧) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١٠٣.

یه‌ک نه‌خش ده‌کری له‌ ناوه‌راستا شه‌قامیک دروست ده‌ی (١)

هه‌روه‌ها (نالی) هه‌ر به‌مه‌وه ناوه‌ستیت، به‌لکو هه‌ر له‌م پروه‌وه بانگه‌وازیکی تر ده‌خاته پێش چاوه‌یه‌یه‌ت به‌شانازیکردنی به‌ (نه‌زم) ی خۆیه‌وه و ده‌لێ:

نه‌زمی (نالی) رهنه‌گه هه‌رکه‌س ببی یی بیکاته گۆ
چونکه نه‌زمی ساف و ورده هه‌روه‌کو مروارییه (٢)

واته (هۆنراوه‌کانی نالی ئه‌وه‌نده به‌جی و دلگیرن، له‌وانه‌یه هه‌رکه‌س بیانی‌بینی، وه‌ک گواره بکاته گۆی، له‌ گۆییان بکری و بیانی‌گریته دل و له‌بیری نه‌چنه‌وه، چونکه له‌ گواره‌یه‌کی مرواری ئه‌چن ده‌نگه‌کانی ساف و ورد بن و جوان هۆنرا‌بێته‌وه). (٣)

دیسان شانازی ده‌کا، به‌هه‌لبه‌سته‌کانی که وه‌کو ده‌ریا قوولن و ده‌لێ:

به‌حری غه‌زه‌لم پڕ له‌ دۆر و گه‌وه‌ره ئه‌ما
غه‌ه‌واسی ده‌وئ یه‌عنی به‌عمیق بزان (٤)

هه‌روه‌کو ده‌زانین (دۆر و گه‌وه‌هر له‌ زه‌ریادا ده‌ی، غه‌زه‌لێش له‌ به‌حر و کیشی شیع‌ره‌دا ده‌ی، چۆن راوکردنی دۆر و گه‌وه‌هر غه‌ه‌واسی وه‌ستای ده‌وئ که له‌بن زه‌ریادا ده‌ریان بێنی، هه‌روه‌ها مانای شیع‌ری نالیش قوولن و چوونه‌ ناویان و تیگه‌یشتیان کاریکی قورسه). (٥) ئه‌م کاره‌ش به‌هه‌موو که‌سی ناکری.

ئینجا دێته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که نرخ و به‌های هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌ریخا و به‌به‌ره‌مه‌ییکی پڕ پیت و به‌ره‌که‌ت ناو ده‌با و ده‌لێ:

پڕ دانه‌یه، ئه‌ما نه‌وه‌کو دانه‌یی چه‌لتووک
به‌حرم گوتوو، نه‌ک وه‌کو گۆلی مه‌ره‌زانه (٦)

واته (ده‌ریای غه‌زه‌له‌کانم پڕ له‌ دانه، دانه‌ی گه‌وه‌هری تا‌قانه و دۆری نایاب و مرواری گرانبه‌ها، نه‌ک چه‌لتووک که نیوه‌ی پووش و ئه‌و نیوه‌ی برنجه‌... من باسی ده‌ریام کردوو، باسی گۆله مه‌ره‌زه‌م نه‌کردوو، تا که‌سی وا گومان به‌ری من ده‌نکه چه‌لتوک لایه، نه‌ک ده‌نگی گه‌وه‌هر و دۆر و مرواری). (٧)

مه‌به‌سته‌که‌ی ئه‌وه‌یه بلێت، که‌س خۆیان نه‌ده‌ن له‌ قه‌ره‌ی شیع‌ری من... شیع‌ری من

١) د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له‌ ده‌فته‌ری نه‌مید، ل ٤٧.

٢) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ٦٢.

٣) دیوانی نالی، چاپی موده‌ریس، ل ٥٨٣.

٤) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١٠٠.

٥) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

٦) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ١٠٢.

٧) دیوانی نالی، چاپی موده‌ریس، ل ٤٨١.

خۆراکی ئۇ جۆرە كەسانە نېيە و نايەت بەدەسيانەو.

هەر وەها نالی پەردە لائەدات و لایەنیکى تری هەلبەستەكانى پيشان دەدا، شانازی به پەواجى شیعەرەكانى دەكا و دەلئى:

لايقى مەخزەنى تەبەعە هەموو كەنزى غەزەلم
قابیلی زەربى پەواجه زەر و زبوى مەسەلم^(۱)

واتە (هەرچى شیعەرم هەيە وەك زەر و زبوى ناو گەنجینە وایە و شایانى ئەو هەيە لە عامارى تەبەعەت و بەدل بوندا دايرئ، هەرچى قسەى نەستەق و بەتوتیکلم هەيە بۆ ئەو دەشەى پلاوپیتهو بەولاتانا و، وەك پارەى پەواجى وەخت چۆن لئ ئەدرئ و خەلک دەستاودەستى پئ ئەكەن، ئەمیش خەلک دەماو دەم بۆ یەكترى بگێرەو^(۲) لە دێرێكى تردا، شانازی بەو دەكا كە تەنیا خۆى خاوەن بیرو خەيال و داھێنەرى شیعەر و دەلئى:

زاهيرو باتین لەسەر لەوحى حەقیقەت یا مەجاز
ئاشناى سررى قەلەم بئى غەبرى (نالى) كەس نەما^(۳)

شیعەر بەلای نالیبەو (مانای دیار و ئاشکرای هەيە، هەر وەها مانای نەپتى و شارراو هەيە، ئەمە كە دەبئ بەخەيالئ شیعەر تۆمار دەكرئ. ئەو خەيالە دەبئ مەجازى تیدا بئ، واتە وشەپێك لە جیبى راستەقینەى خۆى بەكار نەهێنئ، بەلام دەبئ پێوەندیپێك بەمانا بنچینەبێبەكە بیانەستیتەو. ئەمەيە نەپتى شیعەر، ئەو جەو هەرى شیعەر لە شتى تر جیا دەكاتەو^(۴).

كەس لەم نەپتىبە نەگەشتەو نالى نەبئ. ئەگەر كەسیش هەبئ لەم نەپتىبە بگا، بئ گومان زۆر كەمن، ئەوا باش دەزانئ سوارچاكی ئەم مەیدانە تەنیا نالیبە. لەگەل ئەو شەدا هەندئ زانا و ئەدیسانی كورد كە دەربارەى (نالى) دواون و هۆنراوەكانى خستوبانە بەرتیشكى لێكۆلینەو و هەلبەستەنگاندن لەمانە ئەمەین فەيزى لە كتیبى ئەنجومەنى ئەدیسانی كورددا دەلئ: (زەكای نالى ئینكار ناكړئ لاكین ئەو هەندەى سەنايى لەفزیبەى ئیستعمال كړدوو، پیاو رەنگە بلئ شیعەرى ئەو نەتیجەى علیم و ئیشتیغالە).^(۵)

(۱) دیوانى نالى، چاپى خەزەندەر، ل ۷۸.

(۲) دیوانى نالى، چاپى مودەرىس، ل ۲۸۹.

(۳) د. مەرف خەزەندەر، نالى لە دەفتەرى نەمىدا، ل ۱۲۷.

(۴) سەرچاوەى پێشوو.

(۵) ئەمەین فەيزى بەگ، ئەنجومەنى ئەدیبان، بەغدا، ۱۹۸۳، ل ۲۷.

ئەم بۆچوونە زیرەكانەى ئەمەین فەيزى جگە لەو هەيە كە بەكارهێنانى (سەنايى) لەفزیبە بەهەرە خاسیبه تى دیارى شیعەرى نالى دادەنئ، دوو سەرچاوە بۆ لێكدانەو هەي ئەم دیاردەيە دەستنیشان دەكا.

یەكەم: علیم واتە زانیارى نالى كە زانیاریبەكى ئایینیبە.

دووهم: ئیشتیغال واتە خۆ خەریك كەردن و ماندوو كەردن بەشیعەرە وەك سەنەت.

ئیمەش ئەو راستیبه مان دیار كړدوو لە باسەكەدا كە نالى زیاتر پەيزى لایەنى فیزیبون و خۆ خەریك كەردنى پەچاو كړدوو لە شیعەر هۆنینهویدا. وە دەسەلەلانى زالتربووە لەم پوویهو بەسەر سەرچاوەكانى تردا و بەلگەى جۆرەجۆریش لە نمونەى شیعەرەكانى هیناومان بۆ چەسپاندنى ئەو رایە. هەر وەها پیرەمێر دیش، دەربارەى شیعەرى نالى دەلئ: (ئەگەر شیعەر بە غایە، بە وەسیلە نا، عەد بکړیت و ئەگەر شیعەر عیبارەت بئ لە سەنەتیکى بەرزى بەدیعى و، ئەگەر لە شیعردا ئیبداع شەرتیکى ئەعزەم بیت، بئ گومان نالى گەورەترین شاعیری كوردە، بەلئى موحتمەلە نەزەر بەزبەنیه تى حاضره ئەشعارى نالى تینوویه تى حیسییات نەشکینئ... هتد).^(۱)

لەم هەلبەستەنگاندنەدا چەند شتیکمان بۆ روون دەپیتەو، شیعەر لەلای نالى ئامانجیکە بۆ خۆى و ئامرازیک نییه بۆ شتیکى تر و سەنەتە و داھێنانە لەبوارى شیعەر دارشتندا، كەسیتى خۆى سەلماندوو و گەرچى لەسەر پێشوتنى باوى سەردەمەكەى شیعەرى داناو، بەلام لە شاعیرانى هاوسەردەمى سەرکەوتوتر بوو و، توانیویه تى داھێنانى گەورە لە بوارى دەربەرى وورد و، وێنە و تەشبیھاتى شیعەرى خۆكرد و دوور لە لاساییكردنەو ئەنجام بدا و، شیعەرەكانى بەخەيال بلئدى خۆى پەنگین و ئاودار بكات.

سالم

ناوى (عبدالرحمن) ه كورپى محمد بەگى قەرە جەهەنەمى، كورپى ئەحمەد بەگ و لە بنەمالەى ساحیقپانە و ئاموزای مستەفا بەگى كوردییه.

لە سالى (۱۸۰۰) ى ز لە شارى سلێمانى هاتۆتە دنیاو، زۆر حەزى لە دەنگوباسى ئەدەبىيى كړدوو، زۆرتر وەختى بەخوێندنەو دیوانى شاعیرەكان و سەرگوزەشتیيانەو رابواردوو، بەتایبە تى مەفتوونى شیعەرى (نالى) و (كەرىم) ى هەمەدانى بوو. لە سالى (۱۸۶۶) ى ز كۆچى دواى كړدوو، لە گردى سەيوان ئیترایه وە.

(۱) محمدى مەلا كرىم، پیرمێرد نالى هەلبەستەنگینئ، كۆفارى بەیان، ژ (۳۵) نيسانی سالى ۱۹۷۶، ل ۲.

هۆنراوه‌کانی حافزی شاعیری به‌ناوبانگ دیار ده‌کات. ئەم دیاردهیه له ڕه‌خنه‌دا که به‌هۆی شانازی کردنه‌وه ئه‌نجام دراوه، په‌نجه‌ درێژ ده‌کات بۆ به‌ره‌مه‌می داهینراوی شاعیری ناوبراو.

ئینجا دیتته سه‌ر ئه‌وه‌ی که شانازی به‌توانا و لێهاتووایی نالییه‌وه بکات و ده‌لتی:

که (نالی) ته‌وسه‌نی ته‌بعی به‌ته‌رزی گه‌رم جه‌سته‌ن بوو
به‌چه‌وگانی خیره‌د گۆی دانشی ده‌رکرد له مه‌یدانا (١)

واته که نالی ته‌بعی جله‌وه‌نگیری هه‌لمه‌ت برد، به‌گۆچانی عه‌قل تۆپی دانشی له مه‌یداندا ده‌رکرد. ئەم بۆچونه‌ی سالم ئه‌وپه‌ری ئیعبابه‌که‌ی ده‌رده‌خا به‌رامبه‌ر به‌نالی و هۆنراوه‌کانی، ئه‌وه‌ش پێشان ده‌دا که هۆنراوه‌کانی نالی کاری تیکردبوو به‌دلایدا چه‌سپاو بوون.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا شانازی به‌هۆنراوه‌کانی ده‌کا و لایه‌نی هونه‌رمه‌ندی قه‌له‌می و جوانکاری شێوازی و قوولی ناوه‌ڕۆکی هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌خاته ڕوو و ده‌لتی:

ڕه‌نگینه هه‌موو شیعرم وه‌ک نه‌قشی ته‌که‌لتووی زین
مه‌زمون که‌شه فیکرم وه‌ک قوللایی دروومان (٢)

هۆنراوه‌کانم وه‌ک ئه‌و نه‌خشه جوان و رازاوه‌ن که له‌سه‌ر زینی ئه‌سپ ده‌کری و هه‌مووشیان ناوه‌ڕۆکیکی ورد و به‌رزی تیا ده‌برپاوه وه‌ک چۆن دروومانی تۆ وورده و به‌دیفه‌ت کراوه و ڕه‌نجی له‌ گه‌لا دراوه. سالم لێره‌دا (جیاوازی له‌ نێوان (ڕه‌نگینی شیوه) و (وردی ناوه‌ڕۆک) دا ده‌کا و شیوه‌ی شیعره‌که‌ی به‌نه‌خشی زین ده‌چۆینی و بیره‌که‌ش به‌قولایی زین دروو داده‌نی). (٣)

هه‌روه‌ها شانازی به‌نرخه هه‌لبه‌سته کوردییه‌کانیه‌وه ده‌کات و ده‌لتی:

زێره سه‌رمایه‌یه بۆ (سالم) و (کرمان) ی ده‌با
شیعری کوردی که‌دا جیلوه له لای شێخی کبیر (٤)

واته شیعری کوردی له لای سالم بوو به‌سه‌رمایه‌ی زێره، کاتێ ده‌بیتته ده‌ستی دیاری، لای (شێخی که‌بیر) له زێره جوانتر ده‌دره‌وشیتته‌وه.

ئینجا دیتته سه‌ر ئه‌وه‌ی که شانازی به‌وه‌وه بکات به‌ده‌ربرینی ورد و خه‌ست ده‌توانی هه‌موو بیره‌که‌ی ته‌نیا له‌یه‌ک به‌یتدا کۆیکاته‌وه و ئه‌و دێره‌ش نه‌مری پێوه دیار ده‌بیت،

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٣٥.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٥١.

(٣) دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، ل ٨٧.

(٤) دیوانی سالم، هه‌ولێر، ١٠٨.

لێره‌دا به‌نهره‌تی خولق‌ان و داهینراو ڕه‌واجی هۆنراوه‌کانی خه‌ستوته به‌ر لێکۆڵینه‌وه و ده‌لتی:

له یه‌ک مه‌سه‌رع ئه‌گه‌ر (سالم) بنووسی شه‌رحی هیجرات
به‌سه‌ر مه‌عنا که‌لاما تا حه‌شر دو‌رپی یه‌مه‌ن ده‌رژێ (١)

واته ئه‌گه‌ر بێت و ته‌نیا له تاکه دێرێکدا باسی دا‌بران و هیجرات بکه‌م، ئه‌وا هه‌تا هه‌تایه ئه‌و تاکه دێره ده‌بیتته شادێر و له گه‌وه‌ر ده‌رژێری به‌سه‌ر هه‌موو ده‌رپڕینێکدا.

کوردی

ناوی مسته‌فا کوری مه‌حمود به‌گی ساحیبقرانه، له سالی (١٨٠٩) ی ز له شاری سلێمانی هاتوته دنیاوه. هه‌ر له سلێمانی ده‌ستی دایه خۆتدنی علومی ئیسلامی، شیعره‌کانی تیکرا ڕێک و ڕه‌وان و جوان و سه‌رپێیین. هاتوچۆی موکریان و ئه‌رده‌لان و تارانیشی کردووه، زۆر به‌ناوبانگ بووه. که دواجار له تاران ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ سلێمانی، له سالی (١٨٤٩) ی ز کۆچی دوایی کردووه.

ئه‌وه‌ی شایانی باسه لێره‌دا ده‌رباره‌ی (کوردی) بلیێن. ئه‌وه‌یه کوردی وه‌کو هه‌ردوو هاوڕێکه‌ی واته، نالی و سالم له‌هه‌مان ڕوانگه‌ی هونه‌رییه‌وه له هۆنراوه‌کانیدا چه‌ند به‌نهره‌تییه‌کی ڕه‌خنه‌یی خه‌ستوته ڕوو.

له‌م دێره‌ی خواوه‌وه‌دا، کوردی به‌نهره‌تی تاقیکردنه‌وه و معاناتی تاییه‌تی له هۆنینه‌وه‌ی شیعردا ده‌خاته به‌رچاو و ده‌لتی:

وانیه (کوردی) مائلی ئه‌و جو‌ره ئه‌توارانه بێ
لازمه شاعر له هه‌ر چه‌شنێ بلی بۆ ئیمتیا (٢)

له‌به‌ر تیشکی ئەم دێره‌دا دیاره بۆ ئه‌وه‌ی شاعیر ئافه‌رینی لێ بکری ده‌بی هه‌لبه‌ست به‌هۆنیتته‌وه له هه‌موو چه‌شنه بایه‌ته‌کی هۆنراوه‌دا وه‌کو (ستایش و شیوه‌ن و داشۆرین و دل‌داری و ئه‌قینی و پیا‌هه‌لدان و باسکردنی ڕا‌واردن و ڕا‌ووشکار و بایه‌ته‌کانی تر). چونکه ئه‌گه‌ر وا نه‌کات به‌شاعیرێکی سه‌رکه‌وتوو نا‌ژمێردری. ئەم دیارده‌یه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌ینێ که تاقیکردنه‌وه و معاناتی خودی شاعیر له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌تاقه سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی ڕاسته‌قینه ته‌ماش نه‌ده‌کرا و به‌ل‌کو پێویست بوو لاسایی شاعیری لێهاتوو به‌توانا پێی به‌خشن.

هه‌روه‌ها کوردی جگه له‌مه‌ش له دێرێکی تر دا هه‌لویتستیکی تری ڕه‌خنه‌یی ده‌خاته

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ١٤٧.

(٢) دیوانی کوردی، چاپی سی‌یه‌مین، هه‌ولێر، ١٩٧٣، ل ٢٧.

پال بیری خۆی و دەلێ:

دور و یاقوت دەبارێ لێم کەلامە شیرینە کوردی
خوا سا کوا لە دنیا دا قەدرزانی، خەپدارێ (١)

سەیر دەکەین (کوردی) بەهۆی شانازی کردنەوە دوو خالی گرنج دەخاتە پێش چاو.
یەکەم: دیارکردنی نرخ و بەهای هۆنراوەکانی، کە هەموویان دور و یاقوت لێیان
دەوێشتەوه. ئەمەش ئەو دەسەلمێنێ (کوردی) خۆی بەشاعیریکی پایەبەرز و داهێنەر
و شاکار دەزانێ.

دووەم: لەگەڵ ئەوەشدا لە هەمان دێردا لایەنێکی تری جیاواز باسی دەکات، ئەویش
پێوەندی نێوان خۆی و جەماوەر، واتە لایەنی خۆینەر و گوێگری شیعەرەکانی.
ئەم بۆچوونەش جۆریکە لە ناپەزایی شاعیر بەرامبەر ئاستی پۆشنییری ئەو سەردەمە،
کە خۆینەر و گوێگر قەدر شۆناسی هۆنراوەکانی نازانی لەبەر ئەوەی بازارێکە کز و
داماوە و بێ پەواجه.

هەر لە هەمان روانگەییەوه بەشیوەیهکی تر شانازی بەهۆنراوەکانی دەکات و دەلێ:

ئەگەر تالع ببێ (کوردی) سزایە
بەحقوقە دور و گەوهەر کەن نیسارم (٢)

لێرەدا کوردی هاوارێکی غەریبانە ئاراستە دەکا، کە ئەگەر هاتوو بەخت یارودۆستی
ببێ، هێشتا هۆنراوەکانی لەو پلەیه مەزنتەر دەبێ بەوەی کە بەحقوقە دور و گەوهەری
بەسەردا بکەن. ئەم نرخ پێدانه بەدەگمەن دەبێنێ لە بازاری هۆنراوەدا، مەگەر هەر لە
قەڵەمە پەنگینەکی کوردی ئەنجام درایی.

ئینجا دێتە سەر ئەوەی هۆنراوەکانی دەچوێنێ بەشتی بەرجەستەیی و دەلێ:

گەوهەرت کوردی وەکو خەر موهرهیه (٣)
چونکه خۆت بەد تالعی بەد ئەختەری (٤)

واتە هۆنراوەکانت (کوردی) وەکو ئای ژێر گەردەنی ئەسپ وانە، چونکە بێ بەختی.
لێرەدا پرسیارێک بەرپا دەبێ؟ ئایا هۆی ئەمە چی بوو کە کوردی بەم شیوەیه لە
هۆنراوەکانی بدوێ و ئەم لێچواندنه سەیره بخاتە روو. بێ گومان بەلامانەوهش ئەم کارە

(١) سەرچاوەی پێشوو، ل ٧٦.

(٢) سەرچاوەی پێشوو، ل ٣٦.

(٣) خرمهره: ههروهها بهمانای جۆره بووقیکی سپی بچووکه که له سهدهف دروست دهکړیت.

(٤) دیوانی کوردی، هەولێر، ل ٧٧.

پالێ پێوه ناوه له ئەنجامی کەسادێ بازارێ شیعر و نزمی تیگەیشتنی خەلکەکه بووه،
له دێرێکی تردا کوردی بنه‌رته‌تی ره‌وانبێژی له ره‌خنه‌دا ده‌ستنیشان ده‌کات و ده‌لێ:

(کوردی) دلێری عەرسەیی نەزم و فەساحەتە
جەولان دەکا هەمیشە وەکو بەرقی تێژرەو (١)

واتە کوردی پالەوانی مەیدانی هەلبەست و قسەرەوانییە، بۆیه هەمیشە وەکو
بروسک دێت و دەچێت. لێرەدا کوردی زاراوەی (نەزم) و زاراوەی (فەساحەت) ی
عەرەبی بەکارهێناوه کە واتاکانیان دەستنیشان کراون بۆ هەڵسەنگاندنی بەرھەمی
ئەدەبی و پێوانە تایبەتییەکانیان چەسپێنراون، کوردیش کە شانازی بەو دوو زاراوەیه
دەکات دیارە هەموو پێویستییه‌کانیانی بەدی هێناوه و پەزنامەندی چەشنە و چێژی
مامۆستاکانی سەردەمەکی وەدەست هێناوه.

مەولەوی

ناوی عەبدول رەحیمە لە ئەوەی مەلا ئەبو بەکری موسەنیفە، لە هۆزی تاوێگۆزییه.
سالی (١٨٠٤) ی ز له خاکی جوانرۆ له دێی تاوێگۆزدا هاتۆته دنیاوه.

خوێندنی لە مزگەوتەکاندا بووه، مەلایەکی یەكجار شارەزابووه بەتایبەتی لە
(عەقیدە) دا دەستیکی بالایی بووه.

مەولەوی شیعی بەکوردی وتوو بەزاراوەی گۆرانی بەشی هەورامی، مەولەوی زۆرتر
له گوندی جورستانه وه‌ختی خۆی بردووته سەر. له سالی (١٨٨٢) ی ز له گوندی
سەرشانه کۆچی دوایی کردووه.

بێ گومان مەولەوی یەکیکە لە شاعیرە گەورەکانی سەدەی نۆزدەهەم ئەگەر
هاتو (بەراوردی خەپالێ شیعی مەولەوی لەگەڵ شاعیرەکانی سەدەی نۆزدەهەمی غەیری
کوردیدا بکری هەموو زمان و قەڵەمیک دان بەوه دائەنێ کە فیکری بەرزی مەولەوی
لەسەر هەموویانەوهیه. نازکی خەپال، تیژی بیر، وردی مەعنا، جوانی وشە و پراکیشانی
دل بەعیباراتی پەنگین و بزواندنه‌وی تەلی عاتفە هەر لە دەستی مەولەوی
هاتین). (٢)

هەروەها مەولەوی (زەرەنگەری شیعی و پەیکەرتاشی ئاسمانی بەرزی شیعی بووه.
مەولەوی خۆی سەرچاوەی ئای پرونی شیعی بووه و تینوانی بازاری شیعی تەنیا
بەفێنکی ئاوه‌که دلبان گەشاوه‌ته‌وه نەوه‌ک هاتیب جۆمالي بۆ جۆگە‌که‌ی شیعی

(١) سەرچاوەی پێشوو، ل ٥٥.

(٢) علاءالدین سجادی، میژووی ئەدەبی کوردی، چاپی دووهم بەغدا، ١٩٧١، ل ٢٨٢.

غەيركردى بۇ ئەو لە بەراۋيانا باغچەى شىعر بەختىو بكا!!). (۱)
مەولەوى لە غەنەناتى خەيالتازكى شىعردا يادى بىتسارانى و خالتوى كۆماسى
كردو و جار جار قسەكەيانى كردو و بە تانى ئاورىشىمى تەونى زەركفتى شىعر خوى،
هەروەكو دەلتىت:

بىتسارانىنەن نەتۆ فەردى من
خەم چەنى خەمان زو مەبۆ ساكن (۲)

و دەيا دەلتىت:

فەلەك داد چە دەرد بى دەواكەى تۆ
مىفنى فەرياد ئەواكەى تۆ
بۆلەندركەر مەقام (دلسوز) (۳) وەراسى
تەنزىلەش فەرد گەل (۴) خالتوى كۆماسى (۵)

بەلام ئەمە ئەو ناكەينەنى كە سۆزى بىتسارانى، يا تىشكى پووناكى شىعرى خالتوى
كۆماسى، مەولەوى، ياسوچى لە دلى مەولەوييان راکىشاپىتە مەيدانى شىعەرەو...
مەولەوييەك كە خوى خاوەنى ئەو فيكرە نازكە و وردە بىت بىلتى:

(۱) سەرچاۋى پىشوو، ل ۲۸۴.

(۲) سەرچاۋى پىشوو، ل ۲۸۵.

پىرەمىتە ئەم بەيتەى مەولەوى بەم شىۋە، گۆرپەتە سەر دىيالىكتى كرمانجى خوارو:

بىتسارانىيە لە تۆى شىعرما
خەم لەگەل خەمان زو ئەدرى بە با

بروانە، دىوانى مەولەوى، گۆرپى پىرەمىتە، چاپى دوو، بەغداد، ل ۱۰۶.

(۳) ئاوازىكى كۆنى كوردىيە.

(۴) ووشەى دوەكرەنە.

(۵) دىوانى مەولەوى كوردى، كۆرەنە و لىكۆلەنە و لىكەدانە و لەسەر نووسىنى مەلا عبدالكرىم
مدرس، بەغدا، ۱۹۶۱، ل ۴۴۸.

پىرەمىتە ئەم هەردو بەيتە بەم شىۋە گۆرپەتەو:

فەلەك داد لەدەست دەردى بى دەوات
مىغەننى ھاوار فرىاد خە، نەوات
بەرزكە مەقامى دلسۆزى راسى
بەبەستەى شىعرى خالتوى كۆماسى

بروانە، دىوانى مەولەوى، پىرەمىتە، ل ۵۹.

روخسارش وەختى مەسقلە مەدۆلتىش
وەشنوى پارىز خەيال مەبۆرتىش
ياخود بىلتى:

چىن كەفتن وەروى پىششانى چون سىم
چون زنجىرەى ئا و وە شنوى نەسىم (۱)

پىتبىستى بەو نىيە كە دەماخى خوى بەبۆنى باغچەى شىعرى مەلاى بىتسارانى و
ئەحمەد بەگى كۆماسى چاخ بكا!

لېرەدا پرسىپارىك دىتە كايەو، دەبى ئەمانە چەند گەورەبووبن كە مەولەوى بەهەموو
خەيال بەرزىيەو شىعەرەكانىان هېنابى و كوردبىتى بەپارسەنگى شىعرى خوى و لە
كانگاي دلشەيەو ئىمانى بەشىعەرەكانىان هېنابى و شانازىيەكى بەتبىنى پىتو كوردى و
لايەنى جوان و جوانكارى و داھىنانى شىعەرەكانىان خستىيەتە روو.

جگە لەمە كارى رەخنەگرى گەشاوئە دەبى لەلاى مەولەوى كاتى بىروپاى رەخنەبى
بەھۆنراو بەرامبەر دوو شاعىرى كورد دەردەبى و ، سەرگوزەشتەى ئەم بۆچوونەش
ئەمەى خوارەوئە:

وەختى خوى خاناي قوبادى كە شاعىرىكى بەناوبانگى كوردە، دوو شىعرى وتووە،
پاش ئەویش شاعىرىكى تر كە ناوبانگى مەحرووم بوو. ھاتووە بەچار شىعر
بەريەركانى دوو شىعەرەكەى خاناي كردووە، وە ئەو چوار شىعەرەى خوى ناردووە بۆ
مەولەوى تا بەراوردىان بكا لەگەل دوو شىعەرەكەى خانا و بىار بدا كە كامىيان بەرزترن
لە شىۋە و ناوەرۆكدا:

مەولەويش بەم شەش شىعەرە وەلامى داوئەتو و شىعەرەكانى مەحرووم لە ھىنەكانى
(خانا) (۲) بەبەرزتر داناو و دەلتىت:

(۱) علاءالدين سجادى، مېژووى ئەدەبى كوردى، ل ۲۸۵.

(۲) ئەمەش دەقى دوو شىعەرەكەى(خاناي قوبادى) يە و چوار شىعەرەكەى (مەحرووم) يىيە.

بەرق سەيف ناز ئەبرو خەمىنان

عەكس ماوى خال خورشيد جەمىنان

ئەريگنو و وەكوى قولى قەزالە

مەكەروش وەبوول سفتەى سەد سالا

واتە:

ئەگەر بىتو تىشكى شىرى نازى يارانى برۆ كەوانى و عەكسى خالى ئاوبى جوانە ناوچاوە وەك رۆژەكان،
بدا لە قولى كىتو قەزالە، ئەيسوتىنى و وەك خولەكەوى سەد سال لەمەوبەرى لى ئەكا. <<

نه‌وباره‌ی خه‌يال (مه‌حرووم) دانا
 په‌ديف له‌تيف زه‌ريف (خـاـنا)
 ياوا وه‌ديده‌ی كه‌م بينام ساوا
 جـه نه‌وبينا‌یی يه‌ی ديدهم ياوا
 په‌يره‌ویی (خـاـنا) ت ياد ئاوه‌ ده‌ بی
 ئه‌و ئه‌سل و ویت فهرع هه‌ساوکه‌رده‌ بی
 لاکين زاده‌ی ته‌بع بۆ عه‌نبه‌رینت
 ده‌س رتسه‌که‌ی فکر بیکر شیرینت
 په‌سه‌ندیده‌ی فام عه‌قل دانابی
 خارسته‌ر جه‌ خه‌يال خاصه‌ی (خانا) بی
 زیاده‌ په‌ی فهرع و سه‌ر ئه‌سله‌دا
 خاصه‌ی واته‌ تۆن جه‌ی سه‌رفه‌صلدا (۱)

واته‌:

ئهو شیعرا نه‌ی که‌ به‌ره‌مه‌ی نوێی خه‌یالی (مه‌حرووم) ی زانان، که‌ هاوچه‌شنیکی

>>> مه‌حرووم ده‌لێت:

به‌رق به‌رقه‌ی ناز عیشه‌ فروشان
 چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ی ته‌لانه‌ نه‌گوشان
 بریسکه‌ی نیگای دیده‌ شابازان
 بریقه‌ی غه‌مه‌زده‌ی شه‌که‌رین رازان
 ئه‌گه‌ر بگنوه‌ سه‌نگ جای ته‌جه‌للای نوور
 مه‌که‌روش وه‌گه‌رد چون‌سورمه‌ی کوی توور

(مه‌عدووم)، راس (خانا) سوزان عه‌شق بی که‌ی وینه‌ی (مه‌حرووم) هه‌ر عه‌شقی مه‌شق بی

واته‌:

ئه‌گه‌ر بیتو شه‌وقدانه‌وه‌ی چارشپوه‌ی یاره‌ نازاره‌ نازفرۆشه‌کان و چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ و لاری گواره
 زتینه‌کان و تیشکی چاوی یاره‌ چاویزه‌کان و بریقه‌ی ئیشاره‌ش شیرین گوفتاره‌کان، له‌جیاتیی
 نووری خوا بدا له‌ به‌رد، وه‌ک به‌رده‌ سووتاوه‌کانی کیتی توور ئه‌یکا به‌خۆل. مه‌عدووم، راسته‌ خانا
 سووتاوی عه‌شق بووه‌، به‌لام که‌ی هه‌میشه‌ وه‌ک من هه‌ر مه‌شق عه‌شقی کردوه‌.

بروانه‌، دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی موده‌ریس، ل ٤٦٠.

(١) دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی موده‌ریس، ل ٤٦٠-٤٦١.

ناسک و جوانی خانای قوبادییه‌، پیم‌گه‌یشتن و سویم‌به‌چاوه‌ کز و کویره‌کاغا،
 سه‌رله‌نوێ رۆشنا‌ییان پتیه‌یشته‌وه‌. شوێنکه‌وتنی خانای قوبادیت هینا بووه‌ خه‌یالی
 خۆت، وه‌ ئه‌وت کردبوو به‌ساق و خۆت کردبوو به‌لقی ئه‌و. به‌لام ئه‌و شیعرا نه‌ی که‌ له‌
 زه‌وقی بوون خۆشی تۆکه‌وتبوونه‌وه‌، وه‌ به‌ده‌ستی بی‌ری به‌خه‌یالی ساله‌هاتووی
 تۆرتس‌رابوون، لای عه‌قل و فامی ئینسانی زانا په‌سند و دلگیربوون و، له‌ خه‌یاله‌
 تاییه‌تییه‌که‌ی خانا جوانتر بوون. هه‌روه‌ها سه‌رکه‌وتنی لق به‌سه‌ر ساقا له‌م چه‌رخه‌دا
 به‌ته‌نیا بۆ تۆ هه‌لکه‌وتووه‌ و بۆ که‌سی تر نه‌لواوه‌.

جا به‌پیتی بۆچوونی مه‌وله‌وی، مه‌حرووم به‌م شاعیرتر ده‌زانێ له‌ خانای قوبادی، هه‌ر
 چه‌نده‌ ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که‌ مه‌حرووم له‌ دارشتن و به‌کاره‌ینانی خه‌یالی شیعرا شوێنکه‌وتن
 و لاسایی خانای کردووه‌ و خۆی به‌لق زانیوه‌ و خانا به‌ساق. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 مه‌وله‌وی لایه‌نگیری مه‌حرووم ده‌کات، چونکه‌ توانیویه‌ لایه‌نی شپوه‌ و بی‌ر و خه‌یالی
 شیعرا به‌جوانتر و ناسکتر به‌هێتیه‌وه‌ و ده‌ریبێت.

بەشى چوارەم

پەخىنى ئەدەبىي ئەدەبىي شەئىرىي كلاسسىكى

كوردىدا ئەنئەنىۋىي دىۋان

سەئىدى نۇزەدەم - سەئىدى سەئىدى

حاجى قادىرى كۆيى - شەيخ رەزا - مەھرى - مىسباح الدىۋان

پەخىنى ئەدەبىي ئەدەبىي شەئىرىي دىۋان

نۇزەدەم - سەئىدى سەئىدى

حاجى قادىرى كۆيى

ناۋى تەۋاۋى شاعىرى نەتەۋەيىمان حاجى قادىرى كۆيى مەلا ئەخمەدى كۆيى مەلا سالخى كۆيى مەلا ئەخمەدى گەۋرەيە. لە سالخى (۱۸۱۵)ى ز لە دىيى (گۆرۈقەرەج) ھاتتۇتە دىئاۋە. ھەر لە مەنالىيەۋە دەستى بەختىندىن كوردۇ، لە پاشا چۈدەتە ناۋ فەقىيان، دەۋرى سوختايەتلى لە كۆيە لە مەزگەۋتى مەفتى رابواردۇۋە. ئىنجا دەچىت بۆ كوردستانى ئىيران لە سەردەشت و سابلاغ و شىۋ، تاكو سالخى (۱۸۶۲) ھەر لەۋى دەمىنى و ئىجازەت مەلەيەتلى ۋەردەگىرت و دەگەرتتەۋە بۆ كۆيە. پاش ئەۋە دەچىت بۆ ئەستەموۋل و ماۋەيىكى دۈۋرۈدۈرۈش لەۋ شارە گەۋرەيەدا دەۋىت و دەكەۋىتتە پەناي بەدرخانپەيەكانەۋە و دەپتە مامۇستاي تايپەتلى كۆرەكانى بەدرخان پاشا. ئىتەر لەگەل پۇژگاردا لە پەنجەبازىدا بوۋە تا سالخى (۱۸۹۷)ى ز لە ئەستەموۋل كۆچى دۋايى دەكا و لە گۇرستانى (قەرەج ئەخمەد) دا لە بەرى ئوسكودار نىژراۋە.

بېرۋاي پەخىنى ئەدەبىي ئەدەبىي شەئىرىي كلاسسىكى

ئەۋە شايانى باسە لىرەدا دەربارە حاجى قادىر بلىن ئەۋەيە كە لە دەۋرى بوۋزانەۋە نەتەۋەكانى ژىر دەستى عوسمانى بوۋە و ۋىنەيەكى پېرەسەردەم و لەگەل سەردەمدا گونجاۋ بوۋە.

بۆچەسپاندى ئەم رايە دەپ بەھۇنراۋەكانىدا بىيەنەۋە خۋاير و دەستىنىشەنى ئەۋە دىرانە بگەين كە بەچالاكانە چەند بىنەۋەتلىكى پەخىنى سازاۋە و لە رۋانگەي تايپەتلى

خۆيەۋە پىۋانەكانىنى خىستۇتە روۋ. ھەرچەندە ئەم بىنەۋەتلىيەنەش لە دىرە ھۇنراۋەكانى شاعىرەكانى لەمەۋىيەشدا رەنگىيان داۋەتەۋە، بەلام لە ئاۋىنە ھۇنراۋەكانى حاجىدا بەچەشنىكى تازە دىنە بەرچاۋ.

جا لەبەر زۆرى بەرھەمى پەخىنى ئەدەبىي ئەدەبىي شەئىرىي كلاسسىكى ھەلدەبىزىن كە بەراي ئىمە دەچنە ژىر بالى پەخىنى ئەدەبىيەۋە و جۆرىكىن لە دەم دان و دەرپىنى پەخىنى ئەدەبىي ئەدەبىي شەئىرىي كلاسسىكى قادىر. بى ئەۋە ئەۋە ئىنجا دەچىت بۆ ئاسانى دارىشتەكانىيان و بايەخدانى بەناۋەرۈك و خۆخەرىك نەكردن بەرۋەسارەۋە. چۈنكە مەبەستى حاجى فەكر دارىشتە بوۋە.

ئىنجا ئىمەش بەۋ پىتە لەم بۈرەدا مامەلە لەگەل ھۇنراۋەكانىدا دەكەين.

لە چەند دىرەكتىدا حاجى بىنەۋەتلى سەرخاۋە ھۇنراۋەكانى دەستىنىشان دەكات و دەلتى:

بەپى تەسۋىد و تەسۋىي و موبالەت

ۋەكۋو بەيتى بىلە ھەر چۆنى بۆم ھات

بەلام ئەفكارى خۆمە نەزمى كوردى

لە خومخانەي خەيالى سافى وردى

عىباراتى (دەرى) و (تازى)م نەھىنا

دەزانى مالى خۆمە مەردى دانا (۱)

ئەۋە سەرنج رادەكىشى ئەۋەيە كە حاجى لەم دىرەدا بەفەر و ئەندىشەي خۆمەلىيەۋە سەرخاۋە ھۇنراۋەكانى ئەنجام دەدا، كە لە سۈرۈش و زادەي كەسىتى خۆيەۋە ھەلقۇلاۋن، نەك بەھۋى پەناۋەردى بۆ ھىچ سەرخاۋەيىكى غەيرى كوردى.

لە چەند دىرەكتى تىرەدا راستەۋخۆ بىنەۋەتلىكى تىرە پەخىنى دەخاتە روۋ ئەۋىش تاقىكردنەۋە و ئەندىشەيە لە نوۋسىنەۋەي شىعەردا، لەگەل دىاركردى لايەنى داھىنان و خولقاندن لە ھۇنراۋەدا و دەلتى:

مەن لە غەمخۋارى ئەم قىسانە دەكەم

ۋەرنە پەشمە لەلام ھەمۋو عالەم

ئەم قىسەي ئىستە غەيى لى دەگرن

ئەۋ دەمەش دى كە ئىتۈە بۆ دەمرن

(۱) دىۋانى حاجى قادىرى كۆيى، لىكۋىنەۋە و لىكۋەنەۋە سەردار حمىد مىران و كرىم شارەزا، بەغدا، ۱۹۸۶، ل ۲۴۳.

ئەم بەئەو، ئەو بەئەم دەلتی! کاکە
سەیری قانونی حاجی چەند چاکە!
هەرچلۆن ئیشارەتی فەرموو،
وێک کەرەمەت هەموو وەها دەرچوو (۱)

لەگەڵ ئەوەشدا حاجی لە هەمان ھەلبەستدا ئەو پێشان دەدا کە ھۆنراوەکانی
بەتاقیکردنەوەی کەسایەتی خۆی ھاتۆتە کایەو، بێ ئەوەی لاسایی هیچ کەسیکی
کردبێ و دەلتی:

ئەمانە زادەبێ ئەفکار و خۆشەویستی من
ئەگەر قەبیح و کەریھن، ئەگەر شەل و ئەعما
میسالی فەرەخەبێ (ژیشک) کە پیتی دەلتی دایکی
ئیلاھی قاقومەیاخەز، سەمۆرە یادبیا (۲)
ھەر بەم پەنگە حاجی قوولتەر و فراوانتر دەچیتە ناو باسەکەو دەلتی:
(نالی) یو خاکی بەبە، (حاجی) یو کۆیە بەمەسەل
عەبنی حافز و شیرازە کەلیم و ھەمەدان (۳)

دیارە لێرەدا حاجی بەھێچ جۆرتیک پای و نەبوو کە ھۆنراوەی کوردی
لاساییکەرەو ھۆنراوەی نەتەوەکانی تر بوو. بۆیە ئەم بەراوردە کردوو لە نێوان
سروشستی خۆی و نالی لەگەڵ شاعیرانی تر. لە پێناوی چەسپاندنی پای خۆی و
دیارکردنی رادە و ئاستی ھۆنراوەی کوردی لەگەڵ ھی نەتەوەکانی تردا.
لەگەڵ ئەمەشدا لە ڕوویەکی ترەوە دەلتی:

شیعەرەکانم کە غەریبی و تەن و نەو سەفەرن،
وەرە بیخوونەو ئەم نوقتە سەواپێکی ھەیە
قەدری (حاجی) بگرن مەقسەدی ھەر دیدەنییە
وەرە ھەرچی بگری نانەک و ئابێکی ھەیە! (۴)

لێرەدا تەماشای دەکەین حاجی دروشمی ھۆنراوەی داھێنراوی کەسایەتی و خۆمالتی
بەرز دەکاتەو لە ئاستی تاقیکردنەوەی ھۆنەری ھەلبەستدا.

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ل ۲۲۴.
(۲) سەرچاوەی پێشوو، ل ۳۶.
(۳) سەرچاوەی پێشوو، ل ۸۴.
(۴) سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۱۹.

بەلام لەگەڵ ئەو راستییەدا لەلایەکی ترەوە حاجی بۆچوونێکی تر دەخاتە ڕوو دەلتی:
نییە لەو مومکینی ئیمکان خەتاو سەھوی نەبێ
بەغەیری خواجەبێ دیوانی (عەلم الاسما)
ئەوی ھەسوود جەھوولن لەئیم و پەخەگرن
لە ئەدی و پەخەبێ عالیم بەری دەبن ئۆدەبا (۱)

لەم دێرانەدا حاجی بێرەتی پەخەنی رەسەن لەگەڵ پەخەنی نابەجێ جیا دەکاتەو و
راستەوخۆ پەردە لادەدات کە کەس نییە گوناھ و سەھووی نەبێ جگە لە خودای مەزن.
مەبەست لە (عەلم الاسما) خودایە کە دەفەر موی (وَعَلَّمَ اَدَمَ الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِي بِاَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ). (۲)

لەگەڵ ئەوەشدا ھەسوود و نەزانەکانیش پەخە لە ئەدی و زاناکان دەگرن، لێرەدا
مەبەست لە پەخە تەنیا لایەنی (سەلب) ییە (نابەجێ) بەلام ئەم پەخەنیە ئیشی ئۆدەبا
نییە، جا بەم پێیە دیارە لە سەردەمی حاجیدا کۆمەڵێک لە پەخەگری ھەسوود و نەزان
و لەئیم ھەبوون جگە لە عەیب دۆزینەو و توانج گرتن هیچ کاریکی تریان نەبوو، بۆیە
حاجی لە دەستی ئەم کۆمەڵەدا دەبەوێ خۆ ڕزگار بکات و پەنادەباتە بەرخوا و لێی
دەپاریتەو و دەلتی:

ئیلاھی نەبخەبە بەر چەنگی مەندەبووری لەئیم
نقودی حاجی کە نەیدیوێ خوسەرە و دارا (۳)
ھەرەھا لە ھەمان ڕوانگەو دەلتی:

یەعنی تا ماوێ شاعیری غەپرێ
عالیم و عامی داخی بۆ ناخو
لاکین ئەو ساعەتی بەرەحمەت چوو
قور دەپێون دەلتین! چ حیکمت بوو!
پەشمە (حاجی) وەرە وێکو جارێ
بێرەو سەر حیکایەتی کوردان (۴)

ھەرەھا لەچەند دێرتیکی تردا لایەنێکی تری پەخەنی ئەدەبی ڕوون دەکاتەو و دەری

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ل ۳۶.
(۲) سورة البقرة، الاية ۳۷.
(۳) دیوانی حاجی قادری کۆبی، چاپی سەردار و کریم، ل ۳۷.
(۴) سەرچاوەی پێشوو، ل ۲۱۷.

دهخا که تا قمیچی دز هه بووه له بهر خۆیه رستی دژ به به رهه می شاعیران ده جو لانه وه و ده جهنگان و په نایان ده برده بهر هۆنراوهی شاعیرانی تر تا کو گه وه ره کانیا ن لی بدزن و به ناوی خۆیان بلاوی بکه نه وه.

حاجیش له ئاستی ئهم دیارده سهیره دا چالاکانه ڕیگای له دزهکان به ستووه و به شیوه یییک کهس نه توانی ته ماعیان تی بکات و ڕه خه یان لی بگریت و ده لئ:

خه زنه یییکه به یتی من دوو میسه رعم داخستوه
کهس ته ماعی تی نه کا ڕیگای دزم لی به ستووه
بییکه بهر دیبایی نه زهم تا قیامهت نادری
چونکه ئه بکاری مه عانی تار و پۆی رستووه
زاهیرن به یتم له نالی و کوردی زۆر که متر نییه
تالعم بهرگه شته یه، به دبه خته به ختم نوستووه (۱)

له م دێرانهی سه ره وه دا تیبینی ده که یی حاجی لایه نیکی تری ڕه خه ی به ڕپاک ده کات ئه ویش پێوانه ی که م و زۆری ئه نه جامدانه وه ی به ره ه می ئه ده بییه.

دیاره زۆری ژماره ی هه لبه ست و پارچه ی هۆنراوه ی شاعیره کان پێوانه یییک بووه له و سه ره ده مه دا بۆ دایه شکر دنی شاعیره کان به سه ر چین و پله ی جیا وازدا.

بۆیه حاجیش هاوار ده کات که به ره مه که ی به هیچ کلتۆجیک له (نالی) و (کوردی) که متر نییه و لایه نی چاکه ی هه لبه سته کانی ده ستنیشان ده کات و هه رچی توانج و که موکوری هه بیته دیان خاته روو. ئهم بۆچوونه ی حاجیش له وانه یه ڕه نگدانه وه ی بیرو پای ڕه خه گری ئیسه لامی عه ره بی ئیبن سه لامی جو مه حی بیته که له سالی (۲۳۲) کۆچیدا مالتا وایی کردووه، له کتێبه به ناو بانگه که یدا (طبقات الشعراء) ئه نه جام دراوه. که به هۆی (زۆری ژماره ی شیعره ی شاعیره کان نرخ و به ها کانیا نی دیا ر کردووه به سه ر چین و تا قمی جو ڕ به جو ڕدا دایه ش کراون). (۲)

حاجی هه ر به مه وه ناوه ستیت به لکو به رده وام ده بیته له باسکردنی بنه ڕه تی دزین له وێژه دا و تێروانی نیکی فراوانتر ده خاته پێش چاو و ده لئ:

کوردی ئاخه ر بلئ چییه عه بیی
هه ر که لامی حه قه نییه عه بیی
له فزی کوردی بلاو نه بوو گردبوو
وا له ما به یی نی ئی مه ده تی چوو

یا له گه ل فارسی چ فه رقی هه یه
بۆچی ئه و راسته، بۆچی ئهم که چه یه
با و جو ودی ئه گه ر بکه ی دیقه هت
تی ده گه ی کام له کامییه سیره ت
چونکه ئی مه قه دی ترین له ئه وان
به ته واریخی جو مه لیه یی ئه دیان (۱)

له چه ند دێرێکدا حاجی دیته سه ر به راورد کردن و چه ند لایه نیکی تری ڕه خه یی ساز ده کات و په نه ج به چه سپاندنی ڕه وانی بۆ تابه تی به زمانی کوردی درێژ ده کات و ده لئ:

شه بییه جو لکه ڕازی نه یی به سه ر دری خۆی
مه لئین فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا
به لاغه تیکی هه یه، هیچ زو بانئ نایگاتئ
له بی ته عه سسویی کوردا نه یی ڕه واج و به ها
که خۆتی تی نه گه یینی، له نیکنه کانی نه گه ی
ده لئین هه موی هه زه یانه خودا به لای لی دا
به لام ئه وانی که سه ڕپافی زێر و زیوی قسه ن
به شه هره وایی ده زانن، چ سکه یییکه ڕه و
چ حیکمه تی که که ئاساری کورده نامووسی
نه کیمیا به نه عه نقا، له به یی نی ئی مه نه ما (۲)

له م دێرانه دا دوو تیبینی ده خه یه روو:

یه که م: حاجی به هۆی ئهم به راورد ده وه ڕاده گه یینی که هیچ هۆنراوه یه ک ناگاته ڕاده ی هۆنراوه ی کوردی.

دووه م: ده ستنیشان کردنی لایه نی به رزی هونه ری له هۆنراوه ی کور دیدا له ڕوانگه ی به کاره یتانی به لاغه و فه ساحه ت و نوکته و حیکمه تدا.

هه ره ها له چه ند دێرێکدا به راوردی خۆی له گه ل شاعیری پایه به رزی کورد ده کا و ڕاده ی دا ڕشتن و ده ربرینی خۆی ده باته ئاستی شاعیره تی نالی و ده لئ:
سوله یمانیکه (نالی) خاوه نی دیوانی و فه رمانه
نییه کهس بیته مه ی دانی مه گه ر (حاجی) خود ئاسایه (۳)

(۱) دیوانی حاجی، ل ۲۴۰.

(۲) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۳۷.

(۳) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۱۲۴.

(۱) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۱۳۰.

(۲) د. کامل بصیر، ڕه خه سازی، ل ۴۴.

بهلام له گهل ئه وه شدا دهلی:

سهه قوبهیی خه ورنه ق و سهه دی سکه ندهری

ناگاته بهیته کاوی (نالی) و مه تانه تی (۱)

ئینجا دیته سهه ئه وهی بلت:

بهیتی (نالی) و بهیتی من گهر تیکه لی یه کتر دهکهن

ئه حمه قی سوورته په رست و جاهیلی مه عنا نه زان (۲)

له دپړیکی تر دا شیعری نالی کردۆته خه زه ف و هی خوشی به گه وهه ر داناوه و دهلی:

به ته زمین فه رده کی (نالی) ده هیتم تا په فیق نام

بزائن فه ر قمان زۆره خه زه ف قهت وهک گوهر نابی (۳)

له چهند دپړیکدا حاجی به پته نه مری هۆنراوه و شاعیر ده ستیشان دهک و ناوی خوی و خانی ده بات و ئه وه پیشان ده دا که ته نیا ئه وان بناغه و به واشی هۆنینه وهی هۆنراوهی کوردییان دامه زانده وه و په نجه بۆکتیبی مه م و زینیش درپژ دهکات که به هوی ئه م کتیه پر بایه خه وه ناوبانگی کورد بلاو بووه و دهلی:

زمانی په سمی جارانی نه ماوه

چراغی نازم و مونشی کوژاوه

له دهوری ئیمه پۆمان و جه ریده

ئه گهر چی مه قسه ده، زانینی باوه

ئه مانه قه دری بزائن ئه م کتیه به

له دنیا ئیسته کی هه متای نه ماوه

له ئه بیامی حه یاتی شیخی خانی،

له سهه نوسخه ی خه تی ئه و نووسراوه

له لای ئه ربابی خوی بۆ قه در و قیمه ت

خه زینه ی گه وهه ره و کیسه ی دراوه

له مه جموعی دووهل سوژان و بوژان

له سایه ی ئه م کتیه به ناسراوه

له کوردان غهیری (حاجی) و (شیخی خانی)

ئه ساسی نه زمی کوردیی دانه ناوه (۴)

ئینجا حاجی دیته سهه باسی ستایش و شانازیکردن، ئه ویش وهکو هه موو شاعیرانی کلاسیکی شانازی به هۆنینه وهی شیعره کانی و به رهه می شاعیرانی تر دهکات.

ئیمه ش لیهردها چهند نمونه ییک ده خهینه پیتش چاو، له چهند دپړیکدا له باره ی خۆیه وه دهووی و نرخ و به های شیعره کانی دیار دهکات و دهلی:

(حاجی) که سیکه به کس بۆ ئیه قور ده پیتوی

گویتی لی دهگرن زه ریفه، ناگرن به لا له خۆتان (۱)

ههروه ها دهلی:

(حاجی) یه شیعره کانی وهک (کاوه)

پۆژی ده بیین دره فشی هه لداوه (۲)

لیهردها هۆنراوه کانی چواندوه به کاوه ی ئاسنگهر له شوپشگیردا.

له دپړیکی تر دا شانازی به خۆیه وه دهکات و ئه وه ده رده خا که کاتی حاجی سواری ئه سپی شیعری بوو، (نالی) دواکهوت وهکو (نالی) ئه سپه که ی که له پیتی بوویه وه کهوته: زهوی، کوردیش دواکهوت وهکو تۆزی ئه سپی حاجی که له دوا ی خۆیه وه دهروا و دهلی:

به جی ما (نالی) وهک نالی، به پاش کهوت کوردی وهک گهردی

که (حاجی) غاری دا ئه سپی له مهیدانی سوخه ندانی (۳)

بهلام له گهل ئه وه شدا له شونینیکی تر دا شانازی به به رهه می نالی و کوردی دهکات و دهلی:

هه تا له خیتته ی بیگانه فه خری پتیه بکه م

له بهینی زومره یی ئه حیا و مه جمه عی مه و تا

ونی مه که ن وهکو ئاساری (نالی) و (کوردی)

له سههوی دیده بپۆشن، گوزهر بکه ن له خه تا (۴)

ئینجا حاجی قادری کوپی له قه سیده یه کدا له ژیر ناوی (شه هسواری به لاغه تی کوردان) ده که ویته باسی شاعیرانی پیتش خوی و هه ر به ناو ناوی (۳۲) شاعیری کۆن ده بات و له گه لیک شویندا ناو برده که هه ر ئه وه نییه که ستایش بیت، به لکو نرخ

(۱) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۸۹.

(۲) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۱۹۴.

(۳) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۱۷۳.

(۴) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۳۶.

(۱) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۱۵۸.

(۲) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۲۶۸.

(۳) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۱۷۵.

(۴) سهه چاوه ی پیتشو، ل ۱۰۶.

پێدانی شاعیریشی تێدایه، چونکه په‌نجه‌ بۆ‌گه‌لیک هێمای په‌خنه‌یی درێژ ده‌کات و راسته‌وخۆ بۆ‌چوونه‌کانی ده‌خاته‌ روو ده‌لێت:

شه‌هسواری به‌لا‌غه‌تی کوردان
یه‌که‌که‌تازی فه‌ساحه‌تی (بابان)
مسته‌فایه‌ ته‌خه‌للوسی (کوردی)
غه‌زه‌لی کرده‌ به‌ر بو‌تی کوردی
ناوی ساحه‌ی‌قرا‌نی خاسی ئه‌وه
چونکه‌ له‌م عه‌رسه‌ ئه‌سپی ئه‌و به‌ده‌وه‌ (١)

که‌ دێته‌ سه‌ر باسی نالی ده‌لێت:

نالی ئوستا‌دێکی گه‌لی چابو
خد‌ری ئابی حه‌یات‌ی مه‌عنا‌بو (٢)

ده‌بار‌دی سالم و مه‌شوی و په‌زا و خه‌سته‌ و وه‌فاییش ده‌لێت:

(سالم) و (مه‌شوی)، (شیخ په‌زا) و (خه‌سته)
شاعیرن هه‌ر چواری به‌رجه‌سته
وه‌ک (وه‌فایی) که‌مه‌ له‌ شو‌عرا‌یی
خه‌تی وه‌ک به‌یتی چاک و ئه‌سپایی (٣)

هه‌روه‌ها باسی (ئه‌م‌ین به‌گی ده‌بی) ده‌کات و ده‌لێت شاعیرێکی دز نییه‌ به‌‌لکو زۆر نازا و چاپوکه‌ له‌ شی‌عه‌دا:

یه‌کی تریان (ئه‌م‌ین به‌گی) ده‌بی
دز نییه‌ شاعیرێکی جه‌ربه‌زه‌بی (٤)

تێبینی ده‌که‌ین حاجی له‌م قه‌سیده‌یه‌دا نه‌ک ته‌نیا باسی شاعیرانی ده‌روبه‌ری خۆی ده‌کات، به‌‌لکو سنوورێکی گشتی داده‌نی بۆ‌ باسکردنی زۆربه‌ی شاعیرانی کورد که‌ سه‌ر به‌‌دیالیکتی ترن. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یتێ که‌ مه‌ودای بیر و تێپروانی حاجی زۆر فراوان بووه‌ و توانیوه‌ گه‌لیک شتمان بۆ‌ روون و ساغ بکاته‌وه‌ و له‌ کون و قوژبندا بێنیه‌ ده‌ره‌وه‌ و تیشک بخاته‌ سه‌ری، هه‌روه‌کو له‌ باسکردنی شیخ ئه‌حمه‌دی جزیری و

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢١٩.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢٢٠.

(٤) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢١٩.

ئه‌حمه‌دی خانیدا ده‌رده‌که‌وت:

له‌ جزیره‌ یه‌کێکه‌ (شیخ ئه‌حمه‌د)
ساحی‌بی ناو و مورشی‌دی ئه‌رشه‌د
ئهو‌ی جامی گو‌توویه‌تی ئه‌مه‌یه‌
له‌و قسه‌ و مه‌دحه‌ مه‌قسه‌دی ئه‌مه‌یه‌
(پیره‌ مر‌دی ب‌دی‌ده‌ام ز جزیر
نیک مر‌دی ب‌دی‌ده‌ام ز حریر)
(ئه‌حمه‌دی خانی) ساحی‌بی مه‌م و زین
شاه‌بازی فه‌زایی عی‌للی‌ین
خه‌له‌فی ئه‌و ده‌بن له‌و (گو‌دینگان)
له‌ جزیر پێی ده‌لێن (فه‌قی ته‌یران) (١)

ئینجا دێته‌ سه‌ر شاعیرانی ناوچه‌ی گو‌زان و پایه‌ و به‌هایان له‌ هۆ‌نینه‌وه‌ و دا‌رشتندا ده‌خاته‌ روو و ده‌لێت:

شاعیری جاف و نه‌زمی ئه‌ترافی
مه‌وله‌وی و خانه‌ کافیه‌ و شافی
ئهو‌ی سه‌ر خێ‌لی عی‌لی ئه‌وزانه
له‌ عه‌شایر مه‌ه‌لا وه‌له‌د خانه
خۆ (مه‌ه‌لا مسته‌فای پێ‌ساران)
بێ نه‌زیره‌ له‌ نه‌زمی کوردستان
(مه‌لکه‌) مان مه‌له‌که‌مو‌وتی مه‌عنا‌یه‌
یه‌عنی هه‌ر چۆ‌نێ حه‌ز بکا وایه‌
وه‌ک (مه‌لا‌خد‌ری رو‌ودباری) نییه‌
شی‌عه‌ری ئابی حه‌یا‌ته‌ تاری نییه‌
حیکمه‌ت و نه‌زمی (میرزا یه‌عقوب)
وه‌ک فه‌لا‌توونه‌ له‌فه‌زه‌کان وه‌ک کو‌وب
یه‌عنی فیک‌ری له‌ ئاسمان به‌ده‌ره‌
باعی‌سی عه‌یشه‌، دافی‌عی که‌ده‌ره‌ (٢)

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢٢١.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢٢٢.

ههروهه ها ئهوهی لیژدها حاجی قادر له شاعیرانی کلاسیکی تر جیا دهکاتهوه ئهوهیه که حاجی تهنیا باسی ئهدهبیاتی کلاسیکی و شاعیرانی کلاسیکی ناکات، بهلکو بایهخیشی داوه بهفۆلکلۆز و شیعری میللی و ناوی شاعیرانی میللیش لهپال شاعیره کلاسیکییهکاندا بردووه. ئهم چهشنه نرخ پیدانه لهناو کوردیش و لهناو گهلێک میللهتی تریشدا بو ئه کاته تازه بو، چونکه تا ئهوکاته پشت کرابوه خهڵک و بهوپیتیه بهرهمی خهڵکیش که فۆلکلۆزه بهسووک و بێ بایهخ دهزانرا، بهلام حاجی روودهکاته خهڵک که نرخ بهرهمی خۆیان بزائن و بینوسنهوه:

بهسییه بێ عاری ئهی گهلی خزمان
لهم ههموو بهیتی میللهتی خۆمان
ئهگهر ئیمه و سنه و سولهیمانین
ناوی یهکیان بهچاکی نازانین
وهک موحهممده حهنیفه بهیتی مهتین
نییه ئیللاحهساری قوستهنتین
بهیتی دمدم که قهدری نازانین
پاکی سیحری ههلالی کوردانین
وهکو شانامه گهر بنوسرایه
لێت موعهییهن دهبوو چ وهستایه
ئهسپی رهش بهیتی تابلێی چاکه
نهمزی یهکجار سوار و چالاکه (۱)

پاش ئهوهی دیت و باسی ههندیک بهیتی تری کوردی دهکات و لهگهڵ بهیتی فارسیدا بهراوردیان دهکات و پارسهنگی بهیته کوردییهکان دهکاتهوه، دیته سهه باسی دوو شاعیری میللی لهگهڵ پیرۆزترین شاعیری ئیسلامیدا بهراوردیان دهکات و دهلیت:

دوو عهڵین شاعیرن وهکو ههسسان
بهردهشان و ههریره مهسکهنیان
یهکن ههمنامی خۆم بهخۆم دیبووم
شیخ وهسانی بوو مهردهکی مهعلوم
وهکو من بوو بهزاهیری جاهیل
باتینهن شاعیریکی زۆر کامیل (۲)

(۱) سهراوهی پیتشو، ل ۲۲۴.

(۲) سهراوهی پیتشو، ل ۲۲۵.

ئینجا دیته سهه شاعیریکی تر که له بهرهمی ئهوشدا ههندیک دیمهنی میللی دیاره و دهلیت:

ئهحمهدی کۆر لهشاری سابلاغه
بهیتیکی داغه، بهیتیکی باغه
ئهمه مهجمووعی شاعیری غهپران
ههروهکو مهسنهوین له نیو کوردان (۱)

بهم شێوهیه ئهوهمان چهسپاند که حاجی قادر یهکێکه لهو شاعیرانهی کورد، که خاوهن بیر و ههلوێستیکی رهخنهیی بوو، توانیویه بهرهمی جۆر بهجۆر لهم مهیدانهدا بهچهشنیکی ساده و ساکار ئهنجام بدات.

شیخ رهزای تاله بانی

شیخ رهزا کۆری شیخ عهبدولپهحمانی تاله بانییه، له سالی (۱۸۳۲)ی ز له گوندی قرح هاتۆته دنیاوه. خۆندن و نووسینی سهههتایی لای باوکی بووه.

له کهرکووک و کۆبه و سلیمانی خۆیندووویهتی. له ئهدهبیاتی نهتهوه دراوسێکان دهستیکی بالای بووه. شارهزاییشی له ئهدهبی عههرهیدا بووه. که له سهفهریکی ئهستهموول دهگهڕێتهوه باوکی کۆچی دوایی دهکات. دوایی ئهوه چۆته لای مامه شیخ غهفووری له کۆبه. بهعاجزی و دلشکاوای گهراوتهوه کهرکووک.

شیعهرهکانی له مهیدانی هونهری شیعردا یهکجار سوار و سفت و رێکوپێکن. بهراستی شیخ رهزا بهیهکێک له شاعیره گهورهکانی میللهتی کورد دهژمیتریت.

شیعهرهکانی پێش ئهوهی کۆ بکریتهوه لهناو خهڵکی بهگشتی و خۆیندهواراندا بهتایبهتی بلاو بووه. له سالی (۱۹۰۹)ی ز له بهغدا کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی شیخ عهبدولقادری گهیلانی نیژراوه.

بێ گومان شیخ رهزا له ئهدهبی کوردیدا له زۆرکس زیاتر خاوهنی کهسیهتی و ههلوێستی خۆیهتی و ئهم کهسیهتی و ههلوێسته تایبهتییهی له ههموویان بهئاشکراتر پێوه دیاره. چونکه ههرجی له دلیدا بووه یا بهکردار یا بهنووسین خستویهتییه ناو جوارچێدی شیعهرهکانیهوه ههروهکو لهمهوه دهردهکهوێت:

له چهند دێرێکدا راستهوخۆ پهنجه بۆ سههراوهی هۆنراوهکانی درێژهکات و ئهوه پیشان دهدا، بۆیه هۆنراوهکانی روون و رهوانن و پرن له هونهری رهوانبێژی چونکه سهراوهکانیان پێکهاتوه له سهلیقه و بههردی زکماکی که بهزاراوهی (وههیه) ناوی

(۱) سهراوهی پیتشو، ل ۲۲۶.

دهبات و دهلیت:

شیخ رهزام و بهفه ساحه له جیهاندا مهشهور
(پسری پیر نظرکه ردهی قطبی لاهور)
شیعری من وهه بیه، که سبی نییه هوشیاره وهیه
خوت له من لاده له سوراهی قنگت بهم مهخموور (۱)

به گویره ی ئهم بۆچوونه ی شیخ رهزا، ئه وه دهسهلمینتی که هۆنراوهکانی له ئه نجامی
زانست و فیزیوئوه نه هاتوونه ته کایه وه، چونکه وشه ی (که سبی) لیره دا ئه و مانیه
دهدات به دهسته وه.

بۆ چه سپاندنی ئهم بیرۆکه ی سه ره وه، شیخ رهزا له دیریکی تر دا ئه وه درده خا که
هۆنراوهکانی جوړیکن له (وهیبی موسه ددهق) و دهلیت:

سمیلتی شیخ ستار (حه بلولمه تینه)
کهلامی (شیخ رهزا) وهیبی موسه ددهق (۲)

جا که وابو دهبیت هۆنراوهکانی لوتکه ی خولقاندن و داهینان بیت و کهس نه یگات،
چونکه سه رچاوه که یان به گه و ره ترین هیزی توانای دهر پین ساز ده درئ.

ههروه ها له دیریکی تر دا ئه وه درده خا که هۆنراوهکانی پین له پهند و قسه ی نهسته ق
و دهلیت:

کهلامی حیکمهت ئامیز له جه نابی (شیخ رهزا) وه
به عه جایبی مه زانن (کلکی) تیا رزاوه (۳)

له گه ل ئه وه شدا تبیینی ده که بین شیخ رهزا لهم دیره دا بنه رته ی تاقیکردنه وه و ئه ندیشه
له نووسینه وه ی هه لبه ستدا دهستنیشان دهکات، چونکه دیاره ئه وهنده دانیشتووه و
ئه وهنده وهستایه تی کردووه و خه ریکی نووسین بووه په نجیه ی له داهینانی ئه و جوړه
پهنده جوانانه دا رزاوه. به واتای ئه وه ی زوری له گه لدا ماندوو بووه و وهختی له گه لدا
به سه ربردووه تا توانیویه تی ئه و جوړه قسه و پهنده خو شانه دا برێتیت.

ئه وه ی ئاشکرایه له دوری شیخ رهزا دا بابه تی شیعری زور له باودا بووه، ئه ویش
زۆریه یان نه چووته دلوه، وه به شاعیریان نه زانیون له بهر خراپی و سستی
دا رشتنه کانیان، بۆیه وتویه تی:

(۱) دیوانی شیخ رهزای تاله بانی، عه لی تاله بانی، بهغا، چاپخانه ی معارف، ۱۹۴۶، ل ۶۵.

(۲) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۲۸.

(۳) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۶۸.

چونکه شاعیر زور بووه لهم عه سه ردا

بۆته حه شری نیره که ره لهم حو جره دا (۱)

لیره دا جیاوازی ده خاته نیران شاعیری داهینره و به ره همی داهینراو له گه ل تاقمه که ی
تر و هیلکی راست و چه پ به سه ره ئه و که سانه دا ده نی که به ناو شاعیرن و هیهج توانای
داهینان و خولقاندنیان له هۆنینه وه دا نه بووه، دیاره ئه و جوړه که سانه ئه وهنده بین
هیزیوون نه یان توانیوه لایه نی ناوه رۆک و روخسار له هۆنراوهکانیادا بگو نجین و
شه قلی سه رنه که وتنیان پتیه دیار بووه. هه ره له و روانگه وه داخ و ژاری (شوگری فه زلی)
و هه قری و مملاتی کردنه که ی له گه ل شیخ رهزا دا کاریکی وای کردووه که شیخ
په لاماری بدات و ره خه ییکی راسته قینه ی ئاراسته بکات و هه لوتیستی خوی پیشان
بدات به رامبه ره هۆنراوهکانی و بلیت:

شیعری که تۆ به چاکی ده زانی شیا که یه
نه زمی که تو به یانی ده فه رمسوی گه نو گووه
ههروه ک تسی که جه وه هری خوی دهر بخا به با
ناموسی خوت به شیعری سه فیهانه بر دووه
بهم شیعره بی فه رانه وه نابی به شیخ (رهزا)
زه حمهت مه کی شه ئاینه کاری (ئه و ستووره) (۲)

تبیینی ده که بین شیخ رهزا به هوی ئهم هه جوو کردنه راسته وخۆ لایه نی هۆنراوهکانی
شوگری فه زلی شی دهکاته وه و دهیخاته بهر نه شته ری لیکۆلینه وه و هه لسه نگاندن و
هه رچی وشه و مه عنای خوسن و زمان پیسییه به کار دهینتی و پیتی دهلیت.

ئه و شاعرانه ی که به لای تۆوه شیعری چاکن ئه وهنده بی نرخن ههروه ک پیساییی گا و
مانگان، ئه و شاعرانه ی که به لای تۆوه به نرخه و باس له هونه ره پروونی ژیه که ی ده که ی
ئه وهنده هیهجو یوچه ههروه کو گهن و گوو وایه له بهر ئه وه تۆ هه ره له شیعره ناگهیت و چیژ
له شیعری چاک و درناگری و توانای جیا کردنه وه ی شیعری بهرز و شیعری نزم نییه،
ههروه ها به شیعری خراپ و بی فه ر و هیهجو یوچه حه یای خوت بردوو، ههروه کو چۆن
(تس) به هوی (با) وه بۆنه پیسه که ی بلاو ده بیته وه و حه یای خاوه نه که ی ده بات.

له شیعری ستایش و شانازی و پیا هه لدا نی شدا وه نه بین له شاعیرهکانی تر که متر
بووی، به لکو له گه لی شویندا پتیشکه وتوو تر بووه، خه یالکی ناسک و ته بیعه تیکی

(۱) سه رچاوه ی پیتشو.

(۲) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۴۰.

ئاوینەیی بوو، بە تایبەتی ئەگەر هەستی خێریکی لە یەکێ کردبێ بە تەواوی لغاوی شیعی کرۆتەتووە و، هەتا بلایت وەسفێکی بەرزێ بۆ هاتوو. لە چەند دێرێکدا شانازی بە زمان و ئەدەبی کوردی دەکات و دەلایەت:

زۆبەدی مەتاعی حیکمەتە ئەم شیعی کوردییە
هەرزانه بێ موبالغە حەرفێ بەگەوهەری
جامەیی حەياتی عاریبەت کورته زینهار
ئالووده دامەنی مەکه بۆ پێچی مێزەری^(١)

لێرەدا بەشیوەبێکی گشتی نرخ و بەهای بەرھەمی ئەدەبی کوردی پیشان دەدا، کە ئەگەر (هاتو پارچە پەنگاو پەنگ و بەنرخێ حیکمەت هێنراوەتە مەیدانەو، شیعی زمانی کوردی خاوینتەر و پاکترێ ئەو پارچە و کوتالەیه، ئەگەر بێتو تاقە حەرفیکیش بفرۆشی - تەنانەت بە ئالتونیکیش - لەبەر ئەوە ئەم بەنرخترە هەرئەخەلەتیت، دیارە ئەم شیعیە منیش دای ئەنێم یەکێکە لەو شیعیە بەنرخێ کوردیانە).^(٢)

ئینجا دیت و شانازی بە زمانەکییەو کردوو کە شیرێکی تیزی کاریگەرە و راستیشی کردوو وەکو خۆی دەلێ:

تۆ ھەتە تیغی دەبان و من ھەمە تیغی زبان
فەرقي ئەم دوو تیغە ھەرۆک ئاسمان و رێسمان^(٣)

ھەرۆھا شیخ پەزا بەخۆی ئەنازی و نرخ و پایەیی شیعیەکانی ئاشکرا کردوو، لە دورێکدا کە نرخێ شیعی و پایەیی شاعیر جێگەیی نەمابوو، بۆیە وتووێتی:

نەماو پەونەقی بازاری عەقل و دانش و وردی
بەپوولی نایکرن لەم عەسەردا عیلمی ئەباوەردی
لە ئەشعارێ (پەزا) پەیدایە ئاساری جوانمەردی
دور و یاقووت دەبارێ لەم کەلامە شیرنەیی کوردی
خوا سا کوا لە دونیادا قەدر زانی، خریداری^(٤)

لە چەند دێرێکی تردا ھەر بەرەوام دەبێ لەسەر شانازیکردن بە شیعیەکانی و ھەندێ لایەنی تری داھێنان و لێتاتووێی دەرەخا و دەلێ:

(١) سەرچاوەی پیشوو، ل، ٥٦.

(٢) علاءالدین سجادی، مێژووی ئەدەبی کوردی، ل ٣٩٣.

(٣) دیوانی شیخ پەزای تالەبانی، عەلی تالەبانی، ل ٧٦.

(٤) سەرچاوەی پیشوو، ل ٥٨.

وێک (لامیعی) شاعیر نییە ئیستایە جیھاندا

شیرین سوخەن و قابیل و خوش تەبە و (پەزا) سووک^(١)

ھەرۆھا شیخ پەزا بەلای خۆیەو ئەو بلبەلەیه کە ھەموو کەس ناچارە گوێ لە دەنگی شیعیەکانی بگرت و دەلایەت:

لامیعی شاعیر بەھەر مەجلیس بچێ، خەلکی دەلێن
بولبولی داستان سەرا، مورغی غەزەلخووان ھاتەو^(٢)
ھەرۆھا دەلایەت:

بەم حالە پەرشانەو بەز ئەشەھەدوبیلا
شیعەرت تەرەب ئەنگیزە (پەزا) شاعیری چاکی^(٣)

تەماشای دەکەین بەو حالە پەرشانەیشەو بەدەداتەو سەرخۆی و بەخۆیدا ھەلەدەلایەت و دەلایەت شیخ پەزا تۆش شاعیریکی چاکی، چونکە شیعیەکان تەمەنێ دەھێنن سەما و حال لە مەژێ دەھێنن!!

بەم پێشە شیخ پەزا جێگایەکی تایبەتی بۆ خۆی کردووە لە بواری پەخنە و پەخنەگریدا، چونکە ئەو نمونانەیی کە باسمان لێو کرد گەشتیان دەرپەنینک لە وێنە ھونەری و ورد و تەبێ زمان و پەخنەگرتندا.

مەھوی

ناوی مەلا محەمەدی کوری مەلا عوسمانی بەلخییە. لە سالی (١٨٣٠)ی ز لە شاری سلیمانی ھاتووە دنیاو. لە تەمەنی ھەوت سالییدا خراوەتە بەر خوێندن و ماوەیەک لەلای باوکی خوێندووێتی. بۆ خوێندن چوووە سەنە و سابلاغیش، ھەرۆھا چوو بەغدا و بوو بەفەقی زانی بەناوبانگی کورد مفتی زەھاوی. ئیجازەیی مەلایەتی لای ئەو وەرگرتوو. لە سالی ١٨٥٩ی زدا بوو بەمەلای مەزگەوتی ئیمام ئەعزەم لە بەغدا. لە سالی ١٨٦٢دا بەغدا بەجێ ھێشتوو و گەراوەتەو سلیمانی و بوو بەئەندامی دادگا. لە سالی ١٨٦٨دا بەھۆی مردنی باوکییەو دەستی لەکاری میری کێشاوەتەو و بوو بەمەلا و دەستی کردوو بەدەرز و تەنەو بەفەقییان. لە سالی ١٨٨٣دا چوو بۆ حەج و لەوتەو بۆ ئەستەموول، ئینجا گەراوەتەو بۆ سلیمانی لە سالی ١٩٠٦ کۆچی دوایی کردوو.

(١) سەرچاوەی پیشوو، ل ٢٩.

(٢) سەرچاوەی پیشوو، ل ٤٥.

(٣) سەرچاوەی پیشوو، ل ٥١.

بیروړا و تېروانینی پڅه‌ځه‌یی له‌لای ئەم شاعیره‌مان، به‌شپوه‌ییکی ساده و ساکار ده‌رپراره. به‌لام له‌گه‌ل‌ئوه‌شدا ئه‌ویش وه‌کو شاعیره‌کانی تری کلاسیکیمان چه‌ند به‌په‌تیک‌ی پڅه‌ځه‌یی چه‌سپاندووه و هه‌لو‌تستی خوی پیشان داوه به‌رامبه‌ر به‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌یی. ئیمه‌ش لپه‌دا ده‌قی ئه‌و ئه‌وانه‌ی که پتوه‌ندیان له‌گه‌ل‌ باب‌ته‌که‌مانه‌وه هه‌یه له‌ قه‌لهم ده‌ده‌ین و شه‌رحه‌کانیشیان ده‌خه‌ینه پالی بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر چه‌مک و مه‌به‌ستی هۆنراوه‌کانی روون و ئاشکرا بکه‌ین.

له‌ تاقه‌ دپړیکدا به‌په‌رتی تاقیکردنه‌وه و ئه‌ندیشه له‌ نووسینه‌وه‌ی شیعردا ده‌ستنیشان ده‌کا و ده‌ل‌یت:

ک‌ئ قه‌دری شیعی ئیمه‌ ده‌زانی، به‌ری ده‌کا

هه‌ر ساحیه له‌به‌ر که‌ری کالایی ب‌ئ په‌واج^(۱)

واته: که‌س قه‌دری شیعی ئیمه‌ نازانی، ئه‌گه‌ر قه‌دریان بزانیایه له‌به‌ریان ده‌کرد و ده‌ماوهم ده‌یانگ‌په‌یه‌وه. بۆیه هه‌ر له‌ دل‌ی خۆماندا ده‌مین‌یت‌وه، چونکه کالای ب‌ئ په‌واج که‌س نایک‌پ‌ئ و ده‌ب‌ئ هه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی خوی بیپوش‌ئ و له‌به‌ری بکا.

له‌م دپه‌دا ئاشکرایه که خه‌لک له‌سه‌رده‌مه‌که‌یدا قه‌دری هۆنراوه و هونه‌ریان نه‌ده‌زانی و به‌شداری ئاکامی ئه‌و هۆنینه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد. ب‌ئ گومان ئه‌مه‌ش له‌ ئه‌نجامی نرمی راوه‌ی رۆشن‌بیری کۆمه‌له‌که‌ی بووه. بۆیه به‌م شپوه هه‌ل‌چووه و گو‌شه‌گیر بووه. ئەم هه‌لو‌تسته‌ی مه‌حوی هیتا بۆ باب‌ه‌تیک‌ی پڅه‌ځه‌یی گرنگ ده‌کا که پتوه‌ندی به‌تاقیکردنه‌وه و ئه‌ندیشه و سروشتی هۆنراوه‌وه هه‌یه.

چونکه ئه‌گه‌ر هاتو پتوه‌ندی له‌ نیتوانی شاعیر و کۆمه‌له‌که‌یدا به‌و چه‌شنه‌ پچراپ‌ئ، ده‌ب‌ئ له‌ چ سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه هۆنراوه‌کانی هه‌ل‌ده‌ه‌نج‌ین‌ئ و سروشتی ئەم هۆنراوه‌ چۆن ب‌یت:

له‌ چه‌ند دپړیکدا به‌په‌رتی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه به‌زمانی کوردی و بیانییدا ده‌ستنیشان ده‌کا و ده‌ل‌یت:

کوردی زوبانی ئه‌سل‌مه‌ گه‌ر ته‌رکی که‌م به‌کول

بۆ فارسی، به‌کوللی ئه‌من ده‌به‌ ب‌ئ وه‌فا

دووری مه‌به‌ینه تۆ له‌ که‌رمی به‌هانه‌ جو

هه‌رچی که‌ کورده پاک‌ی به‌خشی به‌(بو‌الفا)^(۲)

مه‌حوی به‌م به‌یت‌ه به‌ل‌گه‌ بۆ به‌رده‌وام نه‌بوون له‌سه‌ر به‌فارسی وتنی ئه‌م پارچه

(۱) دیوانی مه‌حوی، (مه‌لا محمه‌دی کوری مه‌لا عو‌ثمانی بال‌خی)، لیک‌دانه‌وه و لیک‌کۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عب‌دالکریمی مدرس و محم‌دی مه‌لا کریم، چاپی دووهم، به‌غدا، ۱۹۸۴، ل. ۵۵۰.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ل. ۱۱.

شیع‌ره‌ی د‌ین‌یت‌ه‌وه. له‌هه‌مان کاتیشدا به‌یت‌ه‌که‌ نیشانه‌یه‌کی هه‌ست و شانازی کرد‌نیه به‌زمان و که‌له‌پووری میلی ن‌ه‌ته‌وه‌که‌ی. ئینجا ده‌ل‌ئ پ‌یوسته هۆنراوه به‌کورد‌یش ب‌ل‌یم و کوردی شو‌ره‌یی نییه و کورد ئه‌گه‌ر گونا‌ه‌بار‌یش ب‌ن دوور نییه خ‌وای ب‌ئ بریتی- به‌خشنده هه‌مو‌یان به‌خشی به‌پ‌یغه‌مه‌به‌ر؛ چونکه ئه‌مه‌تی ئه‌ون، باب‌ه‌ ش‌یخ (ابو‌الفا) له‌به‌ر ئه‌وه که کورده و یه‌ک‌یکه له‌ ئه‌ولیا.

هه‌روه‌ها له‌ دپړیک‌ی تر‌دا سه‌رنج‌یک‌ی تر ده‌خاته روو ده‌رباره‌ی هه‌مان باب‌ه‌ت، ئه‌وه ئاشکرا ده‌کات که بۆیه قه‌سیده‌یه‌کی داناوه به‌زمانی کوردی له‌ژ‌یر ناوی (کودیه) تا‌کو ب‌چ‌یت‌ه پ‌یزی قه‌سیده‌ی(ه‌مزیه) و (ب‌ردیه)‌ی عه‌ره‌بی. بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر سوود به‌خشی وه خه‌لک بۆ به‌ره‌ک‌ت ب‌یخ‌وت‌نه‌وه و ده‌ل‌یت:

له‌(ه‌مزیه)‌و له‌(ب‌رده)‌م چونکه که‌م دی ئ‌یستیفاده‌ی کورد

من‌یش ئەم کورد‌یه‌م دانا له‌ پ‌یزی ئه‌و قه‌سیدانه.^(۱)

هه‌روه‌ها ت‌ی‌بین‌ی ده‌که‌ین مه‌حوی جو‌زه به‌راورد‌یک‌یش به‌ریا کردووه له‌ ن‌یتوان ئه‌و دوو قه‌سیدانه‌ی که به‌زمانی عه‌ره‌بی هۆنراوه‌ته‌وه له‌گه‌ل‌ هی خ‌وی. نرخ و به‌های قه‌سیده کورد‌یه‌که‌ش ده‌ست‌ن‌ی‌شان ده‌کات و ده‌ل‌یت:

بده ئ‌یزن ئەم قه‌سیده‌ی کورد‌یه‌ش ب‌یت‌ه مه‌قامی عه‌رز

ئه‌گه‌رچی وه‌ک شو‌عوورم ش‌ی‌عه‌ره‌کانم په‌ر‌یشانه.^(۲)

هه‌ر له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌شدا ده‌ل‌یت:

ئه‌گه‌ر بورده، ئه‌گه‌ر کورده، ئه‌گه‌ر سافه، ئه‌گه‌ر دورده

قوب‌ولی تۆ که‌ بوو له‌پ‌یزی نه‌ش‌ئ‌ه‌ی ره‌وح و ره‌یحانه.^(۳)

له‌ چه‌ند دپړیک‌ی تر‌دا له‌گه‌ل‌ دیارکرد‌نی لایه‌نی شاناز‌یکردن به‌هۆنراوه‌کانی هه‌ند‌ئ جار هه‌ول‌ئ ئه‌وه‌ی داوه، هۆنراوه‌کانی چ‌واند‌ووه به‌شتی کار‌ی‌گه‌ر و سه‌رس‌ور‌ه‌یت‌ه‌ر له‌ پ‌یناوی ده‌رخ‌ست‌نی پاراوی و نرخ و به‌هاداری هۆنراوه‌کانی، بۆیه ده‌ل‌یت:

وتی: میوه‌ی به‌هه‌شته ش‌ی‌عی (مه‌حوی)

خ‌ودا نه‌پ‌ری له‌ باغم داری به‌ردار.^(۴)

واته: یه‌ک‌یک وتی ش‌ی‌عی مه‌حوی ئه‌وه‌نده جوان و خ‌ۆشه وه‌ک میوه‌ی به‌هشت وایه. سا خ‌وايه داری به‌به‌ری توانای ش‌ی‌عر وتن له‌ باغ‌ی ژ‌ینی من نه‌پ‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌م‌یشه

(۱) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ل. ۴۵۲.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ل. ۴۵۴.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو.

(۴) سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، ل. ۱۲۰.

شيعرى جوانى ۋەك مېۋەى بەھەشتى خۇش بلىم.

ھەر لەم بارەيەۋە لەدېرېكى تردا دەلتىت:

كە شىرىن و تەرى دىي شىعرەكانم

ۋەتى(مەھوى) كە مىراۋى فوراتى. (۱)

ۋاتە: كە يار ھۆنراۋەكانى دى چەند تەرى و شىرىن، ۋەتى:

بەراستى مەھوى مىراۋى ئاۋى فوراتە. مەبەستى ئەۋەيە ھۆنراۋەكانى مەھوى لە پاراۋى و خۇشىدا لە ئاۋى فورات دەچن كە (فورات) ۋاتە سازگاروشىرىن، خۇشى بەۋ پىيە كە خاۋەنى ئەۋ ھۆنراۋەيە لە مىراۋ دەچن.

ئىنجا دىتە سەر بابەتى شانازى و ستايشكردن. مەھوش ھەرۋەك ھەموو شاعىرانى كۆنمان شانازى بەخۇيەۋە دەكات. باسى دەسترەنگىنى و لىھاتوۋىي دەكات لە ھۆنرەۋە ھەلبەستدا. ھەرۋەكو لەم ئومۇنەۋە دەردەكەۋىت:

بنووسە، پىرى دلم ئەمرى كرد، ئىتاعەم كرد

لە ئىبستىداۋە كە بەيتى مونسى دىوان

گەدايەكى ۋەكو (مەھوى) قەلەندەرىكى كورد

مىسالى پادشاهى فورسە، ساحىبى دىوان. (۲)

ۋاتە دلم كە پىر و مورشىدەمە فەرمانى دامى كەۋا لە سەرەتاي دىۋانەكەمەۋە شىعەرىكى ۋا بنووسم بۆ شوئەكە دەست بدا. منىش بەگويم كرد و وتم... تاد.

كوردېكى قەلەندەرى ھەژارى ۋەك مەھوى بەم دىۋانە شىعەرىيەۋە ۋەك شاهەنشاي خاۋەن دىۋەخانى ئىران وايە، چۆن خەلگ لە نان و خوانى شاي ئىران دىيخۆن، ئەدىبانىش خۆراكى شىعەر و ئەدەب لەم دىۋانە شىعەر كوردىيەي مەھوى ۋەردەگرن.

لىرەدا تىبىنى دەكەين، مەھوى شىعەرى خۆى دەكاتە مايە و سەرچاۋەى باۋەر بەخۇيۋون و خولقاندن و بەرھەمى جوان. بۆيە شاعىرانى تر پەنادەبەنە بەر بىر و ئەندىشەي مەھوى كە (دىۋانە شىعەر) كەيەتى، تاكو كەلگ و سوۋدى لى ۋەربگرن لە كاتى دەستكردنيان بەھۆنرەۋە ھۆنراۋەدا. ھەرۋەھا دەلتىت:

لە ھەر شىعەرى لە دىۋانت دەجۆشئ نەشئەين (مەھوى)

سەدايىكى لەيەكتر جوئ دەدا ھەر تارى قانونت. (۳)

ۋاتە: شىعەرى مەھوى ئەۋەندە، بەتام و خويىيە، نەك ھەر پارچەيەكى، بەلكو ھەر

تاقە بەيتىكى تامىكى تايىبەتى ھەيە و لە خۇشىدا لە ئاۋازى مۇسقىقا دەچن لە گويداي كە ھەر ژىيەكى دەنگىكى جيا لە دەنگى ژىكانى ترى بدا.

لە دېرېكى تردا جۆرە ھەلسەنگاندنىك دەخاتە ۋوو و شانازىيەكى بەتىن بەشىعەرەكانىيەۋە دەكات و دەلتىت:

چاۋى كەۋى كە بەم غەزەلەم دورىشاسى شىعەر

كى بىن دەلتى ئەمەندە گوھەر ۋەرگرى لە ھىچ. (۱)

ۋاتە: من لە تاۋ دەردى عىشق ۋەك ھىچم لى ھاتوۋە، كەچى شىعەرى ۋا ورد و ناسك و جوانىش دەلتىم. دورىشاسى شىعەر كە چاۋى بەم شىعەرەنەم بىكەۋى سەرى سورەمىيىنى و دەلتى: كى بىن ئەمەندە گەۋھەر لە ھىچ ۋەربگرى.

لە چەند دېرېكى تردا بەھۆنراۋەكانى ئەنازى و بەم چەشەنە باسيان دەكات:

نەزمىكى جان فزاۋ و سەفا بەخشى دىن و دل

نەزمىكى تەرزى ھەياتە ۋەۋان و ۋوون

لەم ئاۋە ھەر بخۆنەۋە تا خوشك لەب نەين

ۋۆزى بوۋە زوبانەكەشى (العطش) دەروون

لەم غەيىنى نەزمە ھەلدەقولى سەلسەبىلى دىن

ۋەك ئاگرى ھەسەد لە دەروونى ھەسوۋدى ۋوون. (۲)

ۋاتە: ئەم شىعەرە ۋەك ئاۋى ھەيات وان، لىتى بخۆنەۋە تا لەۋ ۋۆزەدا كە دەروون لە تىنۋىيەتىدا زوبان دەردەكېشىش و ھاۋار دەكا، لىتوتان وشك نەبىتەۋە.

جۆگاي ئاۋى سازگارى بەھەشت لەم شىعەرەۋە ھەلدەقولى ۋەك چۆن ئاگرى كىنە لە دللى كىنەكارانى نامەردەۋە زوبانە دەكېشىش.

لە دېرېكى تردا شانازىيەكى قوول و فراۋان دەخاتە پىش چاۋ دەلتىت:

ئەگەر بى موعجىزاتى سەد يەككى بىنمە تەحرىر

دەبى ھەر تاقە بەيتىكم بىتە سەد كوتوبخانە. (۳)

ۋاتە: ئەگەر مەۋى سەد يەككى موعجىزەكانى باس بىكەم، دەبى لە جىياتى ھەر بەيتىكى ئىستام ئەۋەندە بنووسم سەد كىتوبخانە پىر بىكا.

بەم رەنگە مەھوى گەلىك لايەنى رەخەنى ئەدەبى لەناۋ ھۆنراۋەكانىدا ئاشكرائى

(۱) سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۲۹۸.

(۲) سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۴۰۲.

(۳) سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۴۵۱.

(۱) سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۲۹۸.

(۲) سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۳۴۹.

(۳) سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۷۵.

خەلک لییان ناسلەمیتەوه، بەلکو بەپێچەوانەوه کپیار و ڕەواچی زۆر ھەبە و دەلیت:

مودەعی فەخری بەگەنج و گەوھەرە من گەنجی تەبع
پیاوی زانا تێ دەگا کێ گەنجی زحای ھەبە
دەفتەری فەزل و ھونەر باوی نەما لەم عەھدەدا
فازل ئەو نادانەییە ئەمـسـرۆ دوو دیناری ھەبە
با نەکا قیمەت (ئەدەب) لەم عەسـرەدا با لای ھونەر
ھەرچێ لونی بیت مەتاعی تۆ خـریداری ھەبە. (١)

لە دوو دێری تردا (ئەدەب) بنەرەتی تاقیکردنەوه و معانات لە نووسینەوهی
ھەلبەستدا دەستنیشان دەکات و دەلیت:

شیعری من سوودی چیبە بۆ ئەو کەسە زەوقی نەبێ
نەغمەیی بولبول چ تەفریحیکە بۆ مەغزی عەقاب
سەد ھەزار ئەفسوس بۆ ئەھلی بلادی مە ئەدەب
قەد نەبوو فەرقی بکەن کێ زەرکەرە و کێ کەرەباب. (٢)

لێرەدا ڕوو دەکاتە ئەو کەسە کە چەشە و چێژی شیعری نییە، ناتوانێ سوود لە
شیعەرەکی وەرگیرێ و بۆ دەست نادا، ھەر وەکو چۆن خۆبندنی بلبل سوودی نییە بۆ
میشکی قەلەرەشکە. لەگەڵ ئەوەشدا دەلی ھەزار موخابن بۆ خەلکی ولاتی ئێمە کە
جیاوازی لە نێوان بەرھەمی چاک و خراپ ناکەن.

ھەرۆھا ئەدەب لە تاقە دێریکی تردا راستەوخۆ بنەرەتی دزین و لاسایی نەکردنەوه
لە وێژەدا بەرپا دەکات و دەلیت:

با موددەعی لە نەزمی (ئەدەب) دا نیشان بدات
کامی وەدیعیە لە کەس و، کامی موسستەعار! (٣)

لێرەدا قسە ئاراستەیی موددەعی دەکات و با بێ بزانی شیعەرەکانی ئەدەب، کامە
ئەمانەتی خەلکە و دزیبۆتی، کامەشی واتای لە شیعری تر وەرگیراوه؟
واتا: لێرەدا ئەدەب لە موددەعی بێ منەتە و شانازی بەشیعەرەکانی دەکات کە ھەموو
زادەیی بیری خۆبەتی و ڕەسەنایەتی پێوە دیارە و لە ناکامی تاقیکردنەوه و سروشتەکی
ھەلقوللاو و دوورن لە لاساییکردنەوه و چاویلێکردن.

(١) سەرچاوەی پیشوو، ٣٨.

(٢) سەرچاوەی پیشوو، ل ٢٠.

(٣) محەمەد علی قەرەداغی (ھەواری ئەمجارەمان بەرینە بەر ئەدەب)، کۆشاری نووسەری کورد، ژ
(١)، ئەپریل ١٩٧٩، ل ٥٩.

ئەنجام

دوای ئەم ھەموو گەڕان و سوورپانە لە گۆلزارە نایابەکانی میژووێ ڕەخنە کوردیدا،
ئومێدەوارین مەبەستمان پێکایێ لە گەڕان بەشۆین بیری ڕەخنەیی لەلای میللەتی
کورد. بێ گومان لەم بوارەدا ھەولێکی زۆرمان داو و لە ھەموو ڕووبەکەو لە ڕەخنەمان
کۆلیوەتەوه، ئەمەش ئەو ناگەییە کە قەلەمەکەمان خۆی بەھەموو کون و قوژنیکیدا
کردبێ و ھەرچی ھەبێ لە دنیای فراوانی ڕەخنەدا خستبێتییەسەر کاغەز.

لە ھیچ قوناعیتی لێکۆڵینەوه کەماندا ھەستمان بەدلتنگی و کۆت و زنجیرە
گەڕان بەشۆین زانیاریدا نەکردوو و، نائومێدیش نەیتوانیوە تارمایی نالەباری خۆی
بەسەرماندا بکێشێ و، بیروباوەرە نەگونجاوەکانیش ڕێگای ئەم کارەیان قونجەرە ڕێژ
نەکردوو، چونکە ئێمە خۆمان کردە پێشڕەوی ئەم ھەولە و لە ناخەو ئەقینداری بووین
و ترووسکاییبەکانی تەمومژی لێکۆڵینەوه کەیان ڕەواندەوه.

ئێمەش لەم باوەڕدەیان کە ئەم کارە ڕێگای زۆر لێکۆڵینەوه بۆ پسپۆزانی ھونەرەکانی
ڕەخنە ئەدەبی جۆراوجۆر دەکاتەوه. چونکە ھەر بەشێک لەم کارە شایانی ئەوێ ھەبە
ببێتە لێکۆڵینەوێکە سەرەخۆی بەپێژ.

شاعیرەکانمان ئەسپی خۆیان لە ھەموو مەیدانیکەو تاداوو و سەرکەوتوو و لێھاتوو
بوون، چونکە تەماشای دەکەین لە یەک قەسیدەدا یاخود لە پارچەیکدا چەند
مەبەستێکیان کۆکردۆتەوه وەک شانازی و قارەمانی و دلدارێ و ئەقینی و وەسف و،
لەگەڵ دیارکردنی چەند بۆچوونێکی ڕەخنەیی. ھەرۆکو بەدرێژایی ئەو گەشتەمان لەگەڵ
ھۆنراوی (١٠) شاعیری شاسواری کورددا کە نزیکەیی چوار سەدەیی خایاندوو ئاشکرا
بوو کە ئەم ئەنجامانە ڕەچاو بکەین و لە کۆری ڕەخنە کوردیدا بیان چەسپینین.

لە ھۆنراوی کلاسیکی کوردیدا گەلیک دێر بەرچاو دەکەون کە بۆن و دەم دانیکی
ڕەخنەیی پێوە دیارە.

ھەرۆکو بەبەلگەیی پتەو ئەوەمان داوین کرد بەھۆی دەستنیشانکردنی ئەو چەشنە
نمونانە کە ئاوێنەیکەن بۆ ڕەنگدانەوێ چەشە و چێژی ھونەری و پێوانەیی
دەستنیشانکردنی پلەیی شاعیر و چۆنیەتی وەدەستەپێنانی ڕەوانبێژی پەسند کراو و
دەیان مەسەلەیی ھۆنراوێی لەم بابەتە.

ئێنجا گرنگترین بنەرەتی ڕەخنەیی لەبەر تیشکی ئەو دێرە ھۆنراوانەدا کە لەنامەکەدا
بەکارمان ھێناو. سیانزە بنەرەتن کە ئەمانەن:

١- بنەرەتی دەستنیشانکردنی سەرچاوەی ھۆنراو.

۲- بنه‌په‌تی مه‌به‌ست له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا.

۳- ره‌گه‌زه‌کانی هۆنراوه.

۴- سه‌لیقه و سه‌نعه‌تکاری له ئه‌ده‌دا.

۵- تاقیکردنه‌وه و معانات له نووسینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا.

۶- لایه‌نه‌کانی هۆنراوه.

۷- هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه به‌زمانی بێگانه و به‌زمانی کوردی.

۸- به‌راوردکاری له ئه‌ده‌دا.

۹- داهێنان و خوێناندن و لاسایی نه‌کردنه‌وه.

۱۰- ده‌ستنیشانکردنی ره‌وانبێژی تایبه‌تی به‌زمانی کوردی.

۱۱- دزین له وێژه (ئه‌ده‌ب) دا.

۱۲- ره‌خنه‌ی ره‌سه‌ن و ره‌خنه‌ی نابه‌جێ.

۱۳- نه‌مری هۆنراوه و شاعیر.

ئهم بنه‌په‌تانه که له هۆنراوه‌ی کوردیدا هێمایان بۆ کراوه له‌لایه‌ن شاعیره کلاسیکیه‌کانماندا، واته مه‌لای جزیری و ئه‌حمه‌دی خانی و نالی و سالم و کوردی و مه‌وله‌وی و حاجی قادری کۆبی و مه‌حووی و شیخ ره‌زا و ئه‌ده‌ب (میسباح ددیوان)دا، وه‌نه‌بێت هه‌موویان ئهم بنه‌په‌تیانه‌یان به‌کارهێنايێ، به‌ل‌کو هه‌ر یه‌کێکیان چه‌ند بنه‌په‌تیکیان سازداوه. به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی گشتی توانیمان ئهم ره‌گه‌زانه‌ بدۆزینه‌وه و لهم نامه‌یه‌دا بیان چه‌سپێنین.

بێ گومان ئهم کاره‌مان بۆ ده‌ستنیشانکردنی سه‌ره‌تا‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی به‌هه‌نگاوێک دانه‌نیین. هه‌رچه‌نده ساده و ساکاری پێوه دیاره و زیاتر لایه‌نی فیکری پیشان ده‌دا. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نابێت به‌هیچ کلۆجیک فه‌رامۆش بکری و پشتگوێ بخری. چونکه ئهم بنه‌په‌تیانه نیشانیکی پته‌وه‌ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه بۆ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ بیره‌ی که هۆنراوه‌ی کلاسیکیان رێچکه‌یه‌کی راست و راسته‌قینه‌ی گرتۆته‌ به‌ر. چونکه له‌ راستیدا پرسیارێک هه‌میشه‌ دێته‌ کایه‌وه. ئایا ئهم ئه‌ده‌به کلاسیکیه‌مان چۆن پێگه‌یشتوه؟ ئایا به‌ره‌مه‌که‌ی هاتۆته‌ کایه‌وه؟ یاخود له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکری که‌موکوری ئه‌وتۆی تیدا به‌دی ناکری که شایانی باس بێت! ئینجا لێره‌دا ده‌بی ئه‌وه‌ بزانی که له ئه‌نجامی شاره‌زابوونی شاعیره‌کانمان له هه‌موو دیارده و گۆڕینیکی ئه‌ده‌بی که پرووی داوه له ئه‌ده‌بیاتی دراوسێدا، ئه‌ده‌به‌که هاتۆته‌ کایه‌وه. له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانیش بیرورای خۆیان ده‌رپریوه به‌رامبه‌ر به‌ره‌مه‌ی خۆیان و شاعیرانی له‌مه‌وبه‌ریان و توانیویه‌ ئه‌وه‌ بنه‌په‌تیانه بسله‌میته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

سه‌رچاوه‌ی کوردی

۱- علاءالدین سجادی، نرخ شناسی، به‌غدا، ۱۹۷۰.

۲- محه‌مه‌دی خال، فره‌هه‌نگی خال، جزمی دووهم، سلێمانی، ۱۹۶۴.

۳- فاضل نظام‌الدین، ئه‌ستیره‌ گه‌شه، فره‌هه‌نگیکی کوردی- عه‌ره‌بییه، به‌غدا، ۱۹۷۶.

۴- د. کامل حسن البصیر، ره‌خنه‌سازی میژوو و په‌په‌وی کردن، به‌غدا، ۱۹۸۳.

۵- اسماعیل رسول، چه‌ند باسێک ده‌ریاره‌ی ئه‌ده‌ب و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی، به‌غدا، ۱۹۸۱.

۶- علاءالدین سجادی، ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌غدا، ۱۹۷۸.

۷- علاءالدین سجادی، ئه‌ده‌بی کوردی و لیکۆلینه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردی، به‌غدا، ۱۹۶۸.

۸- حسین علی شانوف، شیعی شاعیری کوردی هاوچه‌رخ عبدالله گۆزان، وه‌رگێرانی شکور مصطفی، به‌غدا، ۱۹۷۵.

۹- عه‌زیز گه‌ردی، ئه‌ده‌ب و ره‌خنه، چاپی یه‌که‌م، به‌غدا، ۱۹۷۴.

۱۰- دیوانی عارفی ره‌بانی شیخ ئه‌حمدی جزیری، هه‌زار شەرحی لێ کردووه، تهران، ۱۹۶۱.

۱۱- دیوانا کرمانجی، عبدالرقيب يوسف، چاپی یه‌که‌م، نه‌جف، ۱۹۷۱.

۱۲- مه‌عروف خه‌زنه‌دار، کیش و قافیه له شیعی کوردیدا، به‌غدا، ۱۹۶۲.

۱۳- احمد خانی، مم و زین، تیکستا کریتیک و ترجما و پیشخبر م. ب. رۆدێنکو، مسکوا، ۱۹۶۲.

۱۴- دیوانی نالی و فره‌هه‌نگی نالی، لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وی. د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ۱۹۷۷.

۱۵- دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه و لیک‌دانه‌وی مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم و محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا، ۱۹۷۶.

۱۶- دیداری شیعی کلاسیکی کوردی، وتاری د. کامل بصیر (هۆنراوه‌ی کوردی و زاراوه‌ی کلاسیزم له ره‌خنه‌سازی ئه‌وروپیدا) ناماده‌کردنی حه‌مه سه‌عید حه‌مه که‌ریم، به‌غدا، ۱۹۸۶.

۱۷- د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له ده‌فته‌ری نه‌میریدا، به‌غدا، ۱۹۸۱.

۱۸- محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، نالی له کلاوړۆڅنه‌ی شیعه‌رکانه‌یه‌وه، به‌غدا، ۱۹۷۹.

۱۹- ئه‌مین فه‌یزی به‌گ، ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان، به‌غدا، ۱۹۸۳.

۲۰- ره‌فیق حلمی، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، چاپی دووهم، هه‌ولێر، ۱۹۸۸.

۲۱- دیوانی سالم، چاپی دووهم، هه‌ولێر، ۱۹۷۲.

۲۲- دیوانی کوردی، چاپی سێیه‌مین، هه‌ولێر، ۱۹۷۳.

۲۳- علاءالدین سجادی، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، چاپی دووهم، به‌غدا، ۱۹۷۱.

۲۴- دیوانی مه‌وله‌وی، گۆڕینی پیره‌مێرد، چاپی دووهم، به‌غدا.

۲۵- دیوانی مه‌وله‌وی کوردی، کۆکردنه‌وه و، لیکۆلینه‌وه و لیک‌دانه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی، مه‌لا

عبدالكرىمى مدرس، بەغدا، ۱۹۶۱.

۲۶- ديوانى حاجى قادرى كۆيى، لىكۆلئىنەۋەى سەردار ھەمىد مىران و كەرىم شەرەزا، بەغدا، ۱۹۸۶.

۲۷- ديوانى شېخ پەزائى تالەبانى، ھەلى تالەبانى، بەغدا، ۱۹۴۶.

۲۸- ديوانى مەھسۇبى، (مەلا مەھمەدى كورى مەلا عوئىمانى بالىخى) لىكۆلئىنەۋەى و لىكۆلئىنەۋەى مەلا

عبدالكرىمى مدرس و مەھمەدى مەلا كەرىم، چاپى دوۋەم، بەغدا، ۱۹۸۴.

۲۹- ديوانى ئەدەبى، عبداللە بەگى مىسبىھ الدىوان، چاپى سىتېمەن، ھەولتېر، ۱۹۶۶.

گۆنارەكان

۱- سەرفراز ھەلى نەشېندى، رەخنا دەرۋەلۇ، گۆنارە بەيان، ژ (۱۴۹)، بەغدا، ۱۹۸۸.

۲- د. كامىل بىسىر، لاسايىكردنەۋە و پەسەنى لە رەخنەسازى كوردىدا، گۆنارە كۆپى زانىبارى عىراق (دەستەى كورد) بەرگى ھەشتەم، بەغدا، ۱۹۸۱.

۳- د. ئەمىن مۇتاپچى، شاعىرانى كورد و ئەدەبىياتى فارس، گۆنارە كۆپى ئەدەبىيات، ژ (۱۶)، بەغدا، ۱۹۷۳.

۴- دوكتور عىزەدەين مۇستەفا رەسول، خانى و رەخنەى ئەدەبى كوردى، نووسەرى كورد، ژ (۵)، بەغدا، ۱۹۷۲.

۵- د. كامىل بىسىر، بىنەپەتسىيەكانى رەخنەسازى و ھۆنراۋەى دىرىنى كوردى، گۆنارە كۆپى زانىبارى عىراق (دەستەى كورد) بەرگى ھەوتەم، بەغدا، ۱۹۸۰.

۶- مەھمەدى مەلا كەرىم، پىرەمىتەرد نالى ھەلدەسەنگىنچى، گۆنارە بەيان، ژ (۳۵)، نىسان سالى ۱۹۷۶.

۷- مەھمەد ھەلى قەرەداغى (ھەۋارى ئەمجارەمان بەرىنە بەر ئەدەبى)، گۆنارە نووسەرى كورد، ژ (۱)، ئەبارى سالى ۱۹۷۹.

أسماء المصادر العربية

- ١- د. سهير القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، القاهرة، ١٩٥٩.
- ٢- الدكتور هند حسين طه، النظرية النقدية عند العرب، عمان، ١٩٨١.
- ٣- تزفيتان تودوروف، نقد النقد، ترجمة د. سامي سويدان، مراجعة د. دلبليان سويدان، بغداد، ١٩٨٦.
- ٤- الدكتور علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الثانية، بغداد، ١٩٨٣.
- ٥- د. شوقي ضيف، النقد، الطبعة الثانية، القاهرة، ١٩٥٤.
- ٦- د. محمد مندور، الادب وفنونه، الطبعة الثانية، القاهرة، ١٩٧٤.
- ٧- حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، بيروت، ١٩٦٠.
- ٨- د. محمد مندور، الادب والنقد القاهرة، ١٩٤٨.
- ٩- د. محمد التويهي، النقد الادبي الحديث.
- ١٠- كارلوني وفيلو، النقد الادبي، ترجمة كيتي سالم، بيروت، ١٩٧٤.
- ١١- د. عبد الجبار المطلبي، الشعراء نقاداً، دراسات في الادب الاسلامي والاموي، بغداد ١٩٨٦.
- ١٢- د. عبد الجبار المطلبي، مواقف في الادب والنقد، بغداد، ١٩٨٠.
- ١٣- د. احمد بدوي، أسس النقد الادبي عند العرب، الطبعة الاولى، القاهرة، ١٩٥٨.
- ١٤- امين سلامة، ترجمة كومبيديات، اريستوفانيس، المجلد الاول، وزارة الثقافة والفنون، بغداد، ١٩٧٨.
- ١٥- د. احمد امين، النقد الادبي، الطبعة الرابعة، بيروت، ١٩٦٧.
- ١٦- ديوان بن مقبل، تحقيق د. عزة حسن، دمشق، ١٩٦٢.
- ١٧- ديوان كعب بن زهير، شرح السكري، ابو سعيد الحسن بن الحسين، القاهرة، ١٩٥٠.
- ١٨- ديوان النابغة الذبياني، مصطفى صادق الرافعي، بيروت، ١٩٦٠.
- ١٩- جمهرة اشعار العرب، لابي زيد محمد بن الخطاب القرشي، تحقيق علي محمد البجاوي، القاهرة، ١٩٢٦.
- ٢٠- د. احسان النص، حسان بن ثابت، مصر، ٩٧٤.
- ٢١- أسكوت جيمس، صناعة الادب وبعض مبادئ النقد في ضوء النظريات النقد القديمة والحديثة، ترجمة هاشم الهنداوي، مراجعة د. عزيز المطلبي، بغداد ١٩٨٦.
- ٢٢- د. احمد مطلوب، دراسات بلاغية ونقدية، بغداد، ١٩٨٠.
- ٢٣- الامام ابي منصور الثعالبي، الرسالة الاولى، الايجاز والاعجاز، بيروت، ١٣٠١هـ.
- ٢٤- احمد الهاشمي، جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدع، بيروت.
- ٢٥- البيان والتبيين، للجاحظ، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، الطبعة الخامسة، القاهرة، ١٩٨٥.

٢٦- رشيد فندي، مناقشات حول خاني، دراسة نقدية، بغداد، ١٩٨٦.

٢٧- القرآن الكريم، سورة الشعراء، الآية (٢٢).

٢٨- د. احمد كمال زكي، النقد الادبي الحديث اصوله واتجاهاته، القاهرة، ١٩٧٢.

٢٩- محمد عبد الرؤوف المناوي، فيض القدير، مصر ١٩٣٨.

٣٠- ارسطو طاليس، فن الشعر، ترجمه عن اليونانية وشرحه وحقق نصوصه د. عبدالرحمن بدوي،

الطبعة الثانية، بيروت، ١٩٧٣.

٣١- القرآن الكريم، سورة البقرة.

سهرچاوهی ئینگلیزی

- (1) Ed. Doniach, w. s. The concise oxford English- Arabic Dictionry oxford universtiy press, 1982.
- (2) Ed. Hornby, A. s. oxford Advanced learner s Dic- tionary of current Eng- lish, oxford universtiy pr-ess, 1974.
- (3) coles Editorial Boord, Dictionary of litrary, perms.
- (4) Ed. The National lexicographic Boord, Albert, H. more head, The new American Rogets, college, The esaurus, U. S A. January,

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۳

- ۱۷۷: ۱ - بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۱۷۸: ۲ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۱۷۹: ۳ - بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وەرگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خوشناو.
- ۱۸۰: ۴ - کابیینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌تیکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌ریێمی کوردستان له ساڵی ۲۰۰۲دا.
- ۱۸۱: ۵ - من مه‌باباد الی اراس. ترجمه من الفارسية الی الكردية: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربية: شاخوان کرکوکي.
- ۱۸۲: ۶ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد هه‌سه‌ن.
- ۱۸۳: ۷ - بارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌ی شیعری هێمن.
- ۱۸۴: ۸ - هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌ی نووسینی هێمن.
- ۱۸۵: ۹ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.
- ۱۸۶: ۱۰ - پیاویکی شه‌پقه‌ ره‌شی پالتۆره‌شی پیتا‌لو شین. رۆمان: د. فه‌ره‌اد پیرب‌ال.
- ۱۸۷: ۱۱ - هه‌یه‌. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدو‌ل‌لا.
- ۱۸۸: ۱۲ - ئاقیستنا - له‌میترینه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وەرگێڕان و لێکۆڵینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.
- ۱۸۹: ۱۳ - خه‌نجه‌ره‌ زێڕینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وەرگێڕانی له ئەلمانیه‌یه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدو‌وه‌حمان دزه‌یی. بژا‌رکردن و دا‌رشتنه‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری.
- ۱۹۰: ۱۴ - الجیش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکییه. تنظيمه. أسلحته. بحريته. و أبرز المعارك التي خاضها). تأليف: الأستاذ الدكتور محسن محمد حسين.
- ۱۹۱: ۱۵ - کورد و کوردستان- لێکۆڵینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسي و جوگرافی کوردستان، ساڵی ۱۹۲۳ له‌فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه. نووسینی: کۆمه‌لێک له‌ پسه‌پۆزان و ئەفسه‌ره‌انی سیاسیی ئینگلیز. وەرگێڕانی: حسین عوسمان نێرگسه‌جاری و حسین ئەحمەد جاف.
- ۱۹۲: ۱۶ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.

- ۱۹۳: ۱۷ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مین سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.
- ۱۹۴: ۱۸ - الانتفاضات البارزانية. تأليف: كاوس قفطان.
- ۱۹۵: ۱۹ - گۆرانیبێژ نه‌مه‌ره‌کان - به‌شی دووهم. دانانی: باکوری.
- ۱۹۶: ۲۰ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۱۹۷: ۲۱ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۱۹۸: ۲۲ - کۆچه‌و... کۆچه‌و. عه‌بدو‌ل‌لا سه‌راج.
- ۱۹۹: ۲۳ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محمەد ئیسماعیل.
- ۲۰۰: ۲۴ - به‌فریا ئەشکه‌وتی مرازا. ره‌زا سه‌یید گۆل به‌رنجی.
- ۲۰۱: ۲۵ - خاتون T. رۆمان: میلان کوندی‌را. وەرگێڕانی له‌ فره‌نسییه‌وه. د. ئەحمەدی مه‌لا.
- ۲۰۲: ۲۶ - په‌یام بۆ گریکستان. نیکۆس کازانتزاکیس. یاده‌وه‌ری. وەرگێڕانی له‌ فارسییه‌وه: دلاوهر قه‌رده‌اغی.
- ۲۰۳: ۲۷ - فرانسيسکۆس قه‌دیسی من. رۆمان. نیکۆس کازانتزاکیس. وەرگێڕانی له‌ سویدییه‌وه: دلاوهر قه‌رده‌اغی.
- ۲۰۴: ۲۸ - ناوی کتیب: ژبان و به‌ره‌مه‌کانی ئیسماعیل هه‌قی شاره‌یس. کۆکردنه‌وه و پێشه‌کی: ئومید ناشنا
- ۲۰۵: ۲۹ - په‌یدا‌بوونی ره‌خنه‌ی ئەده‌بی له‌ شیعی کلاسیکی کوردیدا. عه‌بدو‌ل‌لا یاسین نامیدی.